Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B** **DIREKTIVA 2013/36/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 26. lipnja 2013.

o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ

(Tekst značajan za EGP)

(SL L 176, 27.6.2013., str. 338)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014.	L 60	34	28.2.2014
►**M2**	Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 173	190	12.6.2014

▼B

DIREKTIVA 2013/36/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. lipnja 2013.

o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ([2]) i Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ([3]) značajno su izmijenjene u nekoliko navrata. Mnoge odredbe iz direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ primjenjive su i na kreditne institucije i na investicijska društva. Zbog jasnoće i kako bi se osigurala dosljedna primjena tih odredbi, bilo bi ih poželjno spojiti u nove zakonodavne akte koji se primjenjuju i na kreditne institucije i na investicijska društva, u ovu Direktivu i Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. ([4]). U svrhu veće dostupnosti, odredbe iz priloga direktivama 2006/48/EZ i 2006/49/EZ trebalo bi uključiti u normativni dio ove Direktive i te Uredbe.

(2) Ova bi Direktiva trebala, *inter alia*, sadržavati odredbe koje reguliraju odobrenja za rad, stjecanje kvalificiranih udjela, ostvarivanje prava na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga, ovlasti nadzornih tijela matičnih država članica i država članica domaćina u tom pogledu te odredbe koje uređuju inicijalni kapital i nadzornu provjeru kreditnih institucija i investicijskih društava. Glavni cilj i predmet ove Direktive jest usklađivanje nacionalnih odredbi koje se odnose na pristup djelatnosti

([1]) SL C 105 11.4.2012., str. 1.
([2]) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.
([3]) SL L 177, 30.6.2006., str. 201.
([4]) SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

▼B

kreditnih institucija i investicijskih društava, modalitete upravljanja njima i njihov nadzorni okvir. Direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ također su sadržavale bonitetne zahtjeve za kreditne institucije i investicijska društva. Ti bi zahtjevi trebali biti propisani Uredbom (EU) br. 575/2013 kojom se uspostavljaju jedinstveni i izravno primjenljivi bonitetni zahtjevi za kreditne institucije i investicijska društva, budući da su ti zahtjevi blisko povezani s funkcioniranjem financijskih tržišta s obzirom na različitu imovinu kreditnih institucija i investicijskih društava. Stoga bi ovu Direktivu trebalo čitati zajedno s Uredbom (EU) br. 575/2013 te bi ona zajedno s tom Uredbom trebala činiti zakonski okvir koji uređuje bankovne djelatnosti, nadzorni okvir i bonitetna pravila za kreditne institucije i investicijska društva.

(3) Opći bonitetni zahtjevi propisani Uredbom (EU) br. 575/2013 nadopunjuju se pojedinačnim mjerama o kojima odlučuju nadležna tijela na osnovi njihove kontinuirane nadzorne provjere svake pojedinačne kreditne institucije i investicijskog društva. Raspon tih nadzornih mjera trebao bi, *inter alia*, biti naveden u ovoj Direktivi, a nadležna tijela također bi trebala imati ovlasti za donošenje odluke o tome koje će mjere biti naložene. S obzirom na takve pojedinačne mjere koje se odnose na likvidnost, nadležna bi tijela trebala, *inter alia*, uzeti u obzir načela navedena u Smjernicama za raspodjelu likvidnosnih troškova i koristi od 27. listopada 2010. koje je objavio Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo.

(4) Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata [1] dopušta investicijskim društvima koja su dobila odobrenje za rad od nadležnih tijela svoje matične države članice i koja su pod nadzorom istih nadležnih tijela slobodno osnivanje podružnica i pružanje usluga u drugim državama članicama. Tom se Direktivom stoga postiže usklađivanje pravila koja uređuju izdavanje odobrenja za rad i poslovanje investicijskih društava. Međutim, ona ne utvrđuje iznose inicijalnog kapitala za takva društva ili zajednički okvir za praćenje rizika koji nastaju iz njihova poslovanja, što bi trebalo biti propisano ovom Direktivom.

(5) Ova bi Direktiva trebala biti osnovni instrument za ostvarenje unutarnjeg tržišta u području kreditnih institucija, i sa stajališta slobode poslovnog nastana i sa stajališta slobode pružanja financijskih usluga.

(6) Za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta potrebni su, osim pravnih propisa, i bliska i redovita suradnja i znatno poboljšana konvergencija regulatornih i nadzornih praksi između nadležnih tijela država članica.

[1] SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

▼B

(7) Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) osnovano je europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, „EBA”). Ova bi Direktiva trebala uzeti u obzir ulogu i funkciju EBA-e navedenu u toj Uredbi, kao i postupke koje treba poštovati kada se zadaće dodjeljuju EBA-i.

(8) S obzirom na povećanje zadaća dodijeljenih EBA-i ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, Europski parlament, Vijeće i Komisija trebali bi osigurati odgovarajuće ljudske i financijske resurse.

(9) Kao prvi korak prema bankovnoj uniji jedinstvenim nadzornim mehanizmom (engl. *single supervisory mechanism*, SSM) trebalo bi osigurati da se politika Unije koja se odnosi na bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama provodi na usklađen i učinkovit način, da se jedinstvena pravila za financijske usluge primjenjuju na isti način na kreditne institucije u svim dotičnim državama članicama te da se na te kreditne institucije primjenjuje nadzor najviše kvalitete na koji ne utječu drugi aspekti nebonitetne naravi. SSM je temelj za sljedeće korake prema bankovnoj uniji. Time se odražava načelo prema kojem bi uvođenju zajedničkog intervencijskog mehanizma u slučaju krize trebale prethoditi zajedničke kontrole kako bi se smanjila vjerojatnost da će se ti intervencijski mehanizmi trebati upotrijebiti. Europsko vijeće navelo je u svojim zaključcima od 14. prosinca 2012. da će „Komisija tijekom 2013. dostaviti prijedlog jedinstvenog sanacijskog mehanizma državama članicama sudionicama u SSM-u, kako bi ga zakonodavci mogli proučiti po prioritetnom postupku s namjerom donošenja tijekom sadašnjeg parlamentarnog razdoblja”. Integracija financijskog okvira mogla bi se dodatno osnažiti uspostavljanjem jedinstvenog mehanizma za sanaciju, koji bi uključivao prikladne i učinkovite mjere potpore kako bi se osiguralo da se odluke o sanaciji banaka donose brzo, nepristrano i u najboljem interesu svih na koje se odnose.

(10) Prijenos nadzornih zadaća na Europsku središnju banku (ESB) za neke države članice trebao bi biti usklađen s okvirom Europskog sustava financijskog nadzora uspostavljenim 2010. i njegovim ciljem razvoja jedinstvenih pravila te poboljšanja konvergencija nadzornih praksi u Uniji. ESB bi trebao obavljati svoje zadaće u skladu s relevantnim primarnim i sekundarnim zakonodavstvom Unije, odlukama Komisije u području državne potpore, pravilima tržišnog natjecanja i kontrolom spajanja odnosno pripajanja te jedinstvenim pravilima koja se primjenjuju na sve države članice. EBA-i je povjereno sastavljanje nacrta tehničkih standarda i smjernica i preporuka kako bi se osigurala nadzorna konvergencija i dosljednost nadzornih nalaza u Uniji. ESB ne bi trebao obavljati te zadaće, već primijeniti svoje ovlasti za donošenje uredbi u skladu s člankom 132. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u skladu s aktima koje je donijela Komisija na temelju nacrta koje je sastavila EBA i smjernicama i preporukama u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

▼B

(11) Pravno obvezujuća uloga posredovanja EBA-e ključan je činitelj pri poticanju usklađivanja, dosljednosti nadzora i konvergencije nadzornih praksi. EBA može započeti posredovanje na vlastitu inicijativu, ako je to posebno određeno, ili na zahtjev jednog ili više nadležnih tijela u slučaju neslaganja. Ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 trebao bi se proširiti raspon slučajeva u kojima EBA može započeti svoju pravno obvezujuću ulogu posredovanja s ciljem doprinošenja dosljednosti nadzornih praksi. EBA ne može posredovati na vlastitu inicijativu u vezi s određivanjem značajnih podružnica i utvrđivanjem bonitetnih zahtjeva specifičnih za instituciju u skladu s ovom Direktivom. Međutim, kako bi se potaknulo usklađivanje i poboljšala dosljednost nadzornih praksi u tim osjetljivim područjima, nadležna tijela trebala bi imati mogućnost u slučaju neslaganja u ranoj fazi postupka zatražiti posredovanje EBA-e. Takvo rano posredovanje EBA-e trebalo bi olakšati pronalaženje rješenja za neslaganje.

(12) Da bi se zaštitila štednja i stvorili jednaki uvjeti tržišnog natjecanja za kreditne institucije, mjere za usklađivanje nadzora nad kreditnim institucijama trebalo bi primjenjivati na sve kreditne institucije. Međutim, trebalo bi uzeti u obzir objektivne razlike u njihovim statutima i ciljevima koje su određene nacionalnim pravom.

(13) Da bi se osiguralo dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta, pri poslovanju i vođenju prekograničnih grupa kreditnih institucija potrebne su transparentne, predvidljive i usklađene nadzorne prakse. EBA bi stoga trebala poboljšati usklađivanje nadzornih praksi. Nadzorni procesi i odluke ne smiju sprečavati funkcioniranje unutarnjeg tržišta s obzirom na slobodni protok kapitala. Kolegiji nadzornih tijela trebali bi osigurati zajednički i usklađen program rada te usklađene nadzorne odluke. Suradnju među nadležnim tijelima matičnih država članica i država članica domaćina trebalo bi osnažiti višim stupnjem transparentnosti i razmjene informacija.

(14) Opseg mjera trebao bi stoga biti što širi i obuhvaćati sve institucije čija je djelatnost primanje povratnih sredstava od javnosti u obliku depozita ili u drugim oblicima, kao što je kontinuirano izdavanje obveznica i drugih usporedivih vrijednosnih papira te odobravanje kredita za svoj račun. Trebalo bi predvidjeti iznimke za određene kreditne institucije na koje se ova Direktiva ne primjenjuje. Ovom Direktivom ne bi se smjelo utjecati na primjenu nacionalnih propisa koji određuju posebna dodatna odobrenja na temelju kojih se kreditnim institucijama može odobriti obavljanje određenih djelatnosti ili poduzimanje određenih vrsta poslova.

▼B

(15) Primjereno je provesti usklađivanje koje je potrebno i dostatno kako bi se osiguralo uzajamno priznavanje odobrenja za rad i sustava bonitetnog nadzora, čime se omogućuje izdavanje jedinstvene licencije koja se priznaje u cijeloj Uniji i primjena načela bonitetnog nadzora matične države članice.

(16) Načela uzajamnog priznavanja i nadzora matične države članice zahtijevaju da nadležna tijela država članica odbiju izdati ili oduzmu odobrenje za rad ako činitelji kao što su, primjerice, sadržaj programa djelatnosti, teritorijalna rasprostranjenost pružanja usluga ili djelatnosti koje se zaista obavljaju jasno upućuju na to da je kreditna institucija odabrala pravni sustav jedne države članice kako bi izbjegla strože standarde na snazi u drugoj državi članici na čijem području obavlja ili namjerava obavljati veći dio svoje djelatnosti. Ako ne postoji takav jasan pokazatelj, ali se većina ukupne imovine subjekata u grupi banaka nalazi u drugoj državi članici čija su nadležna tijela odgovorna za nadzor na konsolidiranoj osnovi, odgovornost za obavljanje nadzora na konsolidiranoj osnovi može se promijeniti samo uz suglasnost tih nadležnih tijela.

(17) Nadležna tijela ne bi trebala izdavati odobrenje za rad kreditnoj instituciji ili produljivati njezino odobrenje za rad, ako bi im uska povezanost između te institucije i ostalih fizičkih ili pravnih osoba mogla onemogućivati učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija. Kreditne institucije koje već imaju odobrenje za rad isto bi tako trebale ispuniti uvjete nadležnih tijela u vezi s takvom uskom povezanosti.

(18) Upućivanje na učinkovito obavljanje nadzornih funkcija od strane nadzornih tijela obuhvaća nadzor na konsolidiranoj osnovi koji bi trebalo obavljati nad kreditnom institucijom ili investicijskim društvom ako tako propisuje pravo Unije. U takvim slučajevima nadležna tijela kojima je podnesen zahtjev za izdavanje odobrenja za rad trebala bi moći utvrditi tijela koja su nadležna za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi nad tom kreditnom institucijom ili nad investicijskim društvom.

(19) Kreditnim institucijama koje su dobile odobrenje za rad u svojim matičnim državama članicama trebalo bi dopustiti da u cijeloj Uniji obavljaju neke ili sve svoje djelatnosti navedene u popisu djelatnosti koje podliježu međusobnom priznavanju, osnivanjem podružnica ili pružanjem usluga.

(20) Prikladno je proširiti uzajamno priznavanje na te djelatnosti kada ih obavljaju financijske institucije koje su društva kćeri kreditnih institucija, pod uvjetom da su ta društva kćeri obuhvaćena konsolidiranim nadzorom od strane njihovog matičnog društva te da zadovoljavaju određene stroge uvjete.

▼B

(21) Što se tiče ostvarivanja prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, država članica domaćin trebala bi moći zahtijevati usklađenost s određenim odredbama svojih vlastitih nacionalnih zakona ili propisa od strane subjekata koji nemaju odobrenje za rad kao kreditne institucije u svojim matičnim državama članicama te s obzirom na djelatnosti koje nisu navedene na popisu djelatnosti koje podliježu međusobnom priznavanju, pod uvjetom da takve odredbe već nisu obuhvaćene Uredbom (EU) br. 575/2013 i da su u skladu s pravom Unije i da im je svrha zaštita općeg dobra te da takvi subjekti ili takvi poslovi ne podliježu jednakovrijednim pravilima prema zakonima ili propisima njihovih matičnih država članica.

(22) Osim Uredbe (EU) br. 575/2013 o utvrđivanju izravno primjenjivih bonitetnih zahtjeva za kreditne institucije i investicijska društva, države članice trebale bi osigurati da ne postoje prepreke za obavljanje uzajamno priznatih djelatnosti na isti način kao i u matičnoj državi članici, ako to nije u suprotnosti s pravnim propisima kojima se štiti opće dobro u državi članici domaćinu.

(23) Pravila kojima se uređuju podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji trebala bi biti jednaka u svim državama članicama. Važno je osigurati da ta pravila nisu povoljnija od onih koja se primjenjuju na podružnice kreditnih institucija iz neke druge države članice. Unija bi trebala moći zaključivati sporazume s trećim zemljama kojima se određuje primjena pravila koja osiguravaju takvim podružnicama jednaki tretman na cijelom njezinom području. Podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u trećim zemljama ne bi trebale imati pravo na pružanje usluga ili pravo poslovnog nastana u državama članicama, osim u onima u kojima imaju poslovni nastan.

(24) Potrebno je postići sporazum između Unije i trećih zemalja s ciljem omogućavanja praktičnog provođenja konsolidiranog nadzora nad najvećim mogućim geografskim područjem.

(25) Matična država članica trebala bi biti odgovorna za nadzor nad financijskim stanjem kreditne institucije te posebno nad njezinom solventnošću na konsolidiranoj osnovi. Nadzor nad bankarskim grupama u Uniji trebao bi biti predmetom bliske suradnje između nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina.

(26) Nadležna tijela države članice domaćina trebala bi imati ovlasti u pojedinačnim slučajevima provoditi izravne provjere i inspekcije poslovanja podružnica kreditnih institucija na njihovom području te zahtijevati od podružnice informacije o njezinom poslovanju za statističke i informativne potrebe ili potrebe provođenja nadzora, ako država članica domaćin radi stabilnosti financijskog sustava to smatra primjerenim.

▼B

(27) Nadležna tijela država članica domaćina trebala bi dobivati informacije o djelatnostima koje se obavljaju na njihovim područjima. Nadležna tijela matične države članice trebala bi poduzimati nadzorne mjere, osim ako nadležna tijela države članice domaćina moraju poduzeti preventivne mjere.

(28) Neometano poslovanje unutarnjeg bankovnog tržišta zahtijeva ne samo pravne propise, već i blisku i redovitu suradnju i značajno poboljšanje konvergencije regulatorne i nadzorne prakse između nadležnih tijela država članica. U tu bi se svrhu preko EBA-e trebali razmotriti problemi koji se odnose na pojedinačne kreditne institucije i na međusobnu razmjenu informacija. Taj postupak međusobnog informiranja ne bi trebao zamijeniti bilateralnu suradnju. Nadležna tijela država članica domaćina trebala bi uvijek moći u izvanrednim situacijama, na vlastitu inicijativu ili na inicijativu nadležnih tijela matične države članice, provjeriti je li poslovanje kreditne institucije s poslovnim nastanom na njihovom državnom području u skladu s relevantnim zakonima i načelima dobrih administrativnih i računovodstvenih postupaka i odgovarajućom unutarnjom kontrolom.

(29) Primjereno je dopustiti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela koja, prema svojoj funkciji, pomažu u jačanju stabilnosti financijskog sustava. Kako bi se zaštitila povjerljivost proslijeđenih informacija, popis primatelja trebao bi biti strogo ograničen.

(30) Određeno ponašanje, kao što je prijevara ili prekršaji povezani s trgovanjem na temelju povlaštenih informacija, mogu utjecati na stabilnost i cjelovitost financijskog sustava. Potrebno je pobliže odrediti uvjete pod kojima je razmjena informacija u takvim slučajevima dopuštena.

(31) Ako je određeno da je informacije moguće priopćiti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela, ta tijela trebala bi moći svoju suglasnost uvjetovati ispunjavanjem strogih uvjeta.

(32) Potrebno je odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i središnjih banaka i ostalih tijela sa sličnom funkcijom u svojstvu monetarnih vlasti i, ako je to potrebno zbog bonitetnog nadzora, sprečavanja i sanacije posrnulih institucija i, prema potrebi, u izvanrednim situacijama, te drugih tijela javne vlasti i odjela središnje državne uprave ovlaštenih za predlaganje zakona iz područja nadzora nad kreditnim institucijama, financijskim institucijama, investicijskim uslugama i društvima za osiguranje te tijela javne vlasti odgovornih za nadzor nad platnim sustavima.

▼B

(33) U svrhu jačanja bonitetnog nadzora nad institucijama i zaštite klijenata institucija, revizori bi trebali biti dužni odmah izvijestiti nadležna tijela kad god u izvršavanju svojih zadaća saznaju određene činjenice koje bi mogle imati ozbiljan učinak na financijski položaj ili administrativnu i računovodstvenu organizaciju institucije. Zbog istog razloga, države članice bi također trebale osigurati da se ta obveza primjenjuje u svim okolnostima u kojima je revizor u izvršavanju svojih zadaća ustanovio takve činjenice u društvu koje je usko povezano s institucijom. Dužnost da revizori, prema potrebi, nadležnim tijelima priopćavaju određene činjenice i odluke koje se odnose na instituciju a koje su ustanovili tijekom izvršavanja svojih zadaća u nefinancijskom društvu, ne bi trebala sama po sebi mijenjati karakter njihovih zadaća u tom društvu, kao ni način na koji bi oni trebali obavljati te zadaće u tom društvu.

(34) Ovom se Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 namjerava osigurati solventnost institucija. Ako do krize dođe unatoč zahtjevima koji se odnose na solventnost, potrebno je osigurati mogućnost uredne sanacije institucija, ograničavajući negativne učinke na realno gospodarstvo te izbjegavajući potrebu da se uključuju porezni obveznici. S tim ciljem, sve dok daljnje usklađivanje na razini Unije nije dovršeno, EBA bi trebala u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010 ocijeniti i uskladiti inicijative o planovima oporavka i sanacije radi promicanja konvergencije u tom području. S tim ciljem, EBA bi trebala biti u potpunosti unaprijed obaviještena o sastancima u vezi s planovima oporavka i sanacije te bi trebala imati pravo sudjelovanja na tim sastancima. Tijela nekih država članica već su uvela obvezu za institucije i tijela da sastavljaju planove oporavka i sanacije. Stoga je primjereno da se od institucija zahtijeva da s tim u vezi surađuju s nadležnim tijelima. Pri pripremi plana oporavka ili sanacije EBA bi u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010 trebala doprinositi i aktivno sudjelovati u oblikovanju i koordinaciji učinkovitih i dosljednih planova oporavka i sanacije. Pritom bi prednost trebalo dati planovima koji se odnose na sistemski važne institucije.

(35) Kako bi se osigurala usklađenost institucija, onih koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje i članova upravljačkog tijela institucija s obvezama koje proizlaze iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 te kako bi se osiguralo da se na njih primjenjuje sličan tretman u cijeloj Uniji, od država članica trebalo bi zahtijevati da propišu administrativne kazne i druge administrativne mjere koje su učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Stoga bi administrativne kazne i druge administrativne mjere koje uvedu države članice trebale zadovoljavati određene bitne zahtjeve s obzirom na osobe na koje se odnose, kriterije koje je potrebno uzeti u obzir kada se primjenjuje kazna ili mjera, objavljivanje kazni ili mjera, ključne ovlasti za izricanje kazni i razine administrativnih novčanih kazni.

▼B

(36) Posebno, nadležna bi tijela trebala biti ovlaštena za izricanje administrativnih novčanih kazni koje su dovoljno visoke kako bi poništile koristi koje je moguće očekivati i odvraćajuće čak i za veće institucije i njihove rukovoditelje.

(37) Kako bi se osigurala dosljedna primjena administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera u svim državama članicama, pri određivanju vrste administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera te razine administrativnih novčanih kazni, od država članica trebalo bi zahtijevati da osiguraju da nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti.

(38) Kako bi se osiguralo da administrativne kazne imaju odvraćajući učinak, trebalo bi biti uobičajeno da se one objavljuju, osim u određenim dobro definiranim slučajevima.

(39) Radi procjene dobrog ugleda direktora i članova upravljačkog tijela, potreban je učinkovit sustav razmjene informacija, u okviru kojeg bi EBA trebala imati pravo da, poštujući zahtjeve koji se odnose na čuvanje poslovne tajne i zaštitu podataka, vodi središnju bazu podataka s detaljnim podacima o administrativnim kaznama, uključujući žalbe koje se na njih odnose, a kojoj pristup imaju samo nadležna tijela. U svakom slučaju, podaci o presudama za kaznena djela trebaju se razmjenjivati u skladu s Okvirnom odlukom 2009/315/PUP ([1]) i Odlukom 2009/316/PUP ([2]), kako su one prenesene u nacionalno pravo, te drugim relevantnim odredbama nacionalnog prava.

(40) Kako bi se otkrila potencijalna kršenja nacionalnih propisa kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013, nadležna tijela trebala bi imati potrebne istražne ovlasti te uspostaviti djelotvorne mehanizme koji bi poticali prijavljivanje potencijalnih ili stvarnih kršenja propisa. Ti mehanizmi ne bi trebali dovoditi u pitanje pravo optuženih osoba na obranu.

(41) Ovom bi Direktivom trebalo osigurati administrativne kazne i druge administrativne mjere kako bi se osigurao najveći mogući opseg za djelovanje nakon počinjenog kršenja propisa i pomoglo spriječiti daljnja kršenja, bez obzira na to kvalificiraju li se prema nacionalnom pravu kao administrativna kazna ili kao druga administrativna mjera. Države članice trebale bi moći propisati dodatne kazne i više razine administrativnih novčanih kazni od onih propisanih ovom Direktivom.

(42) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje bilo koju odredbu zakona država članica koja se odnosi na kazne po kaznenom pravu.

([1]) Okvirna odluka Vijeća 2009/315/PUP od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica (SL L 93, 7.4.2009., str. 23.).

([2]) Odluka Vijeća 2009/316/PUP od 6. travnja 2009. o uspostavi Europskog informacijskog sustava kaznene evidencije (ECRIS) na temelju članka 11. Okvirne odluke 2009/315/PUP (SL L 93, 7.4.2009., str. 33.).

▼B

(43) Države članice trebale bi osigurati da kreditne institucije i investicijska društva imaju interni kapital koji je adekvatan u smislu kvantitete, kvalitete i rasporeda, uzimajući u obzir rizike kojima su izloženi ili bi mogli biti izloženi. U skladu s tim, države članice trebale bi osigurati da kreditne institucije i investicijska društva imaju uspostavljenu strategiju i postupke za procjenjivanje i održavanje adekvatnosti svog internog kapitala.

(44) Nadležna bi tijela trebala biti ovlaštena zahtijevati da institucije imaju dobru organizaciju i odgovarajući regulatorni kapital, uzimajući u obzir rizike kojima je institucija izložena ili kojima bi mogla biti izložena.

(45) Kako bi se osiguralo da institucije koje djeluju u nekoliko država članica ne budu nerazmjerno preopterećene zbog kontinuirane odgovornosti nadležnih tijela pojedinih država članica za izdavanje odobrenja za rad i za nadzor, potrebno je značajno unaprijediti suradnju između nadležnih tijela. EBA bi trebala olakšati i unaprijediti takvu suradnju.

(46) Kako bi se osigurala sveobuhvatna tržišna disciplina u cijeloj Uniji, prikladno je da nadležna tijela objavljuju informacije koje se odnose na poslovanje kreditnih institucija i investicijskih društava. Te bi informacije trebale biti dovoljne za omogućavanje usporedbe pristupâ različitih nadležnih tijela država članica i za nadopunu zahtjeva koji se nalaze u Uredbi (EU) br. 575/2013 u vezi s objavljivanjem tehničkih informacija od strane institucija.

(47) Nadzor nad institucijama na konsolidiranoj osnovi usmjeren je na zaštitu interesa deponenata i investitora institucija te na osiguranje stabilnosti financijskog sustava. Da bi bio učinkovit, nadzor na konsolidiranoj osnovi trebao bi se primjenjivati na sve grupe banaka, uključujući one čija matična društva nisu kreditne institucije ili investicijska društva. Države članice trebale bi nadležnim tijelima osigurati potrebne pravne instrumente koji bi im omogućili obavljanje takvog nadzora.

(48) U slučaju grupa s diversificiranim djelatnostima, kod kojih matična društva kontroliraju barem jedno društvo kćer, nadležna bi tijela trebala moći ocijeniti financijski položaj svake kreditne institucije ili svakog investicijskog društva u takvoj grupi. Nadležna tijela trebala bi barem imati mogućnosti od svih društava u grupi prikupiti informacije potrebne za obavljanje njihove funkcije. Potrebno je uspostaviti suradnju između nadležnih tijela odgovornih za nadzor nad različitim financijskim sektorima, u slučaju grupa društava koja obavljaju više različitih financijskih djelatnosti.

(49) Države članice trebale bi imati mogućnost odbiti izdati ili oduzeti odobrenje za rad kreditnoj instituciji u slučaju određenih grupnih struktura koje se smatraju neprimjerenim za obavljanje bankovnog poslovanja zbog toga što se takve strukture ne bi mogle učinkovito nadzirati. U tom smislu, nadležna bi tijela trebala imati potrebne ovlasti kako bi osigurala dobro i razborito

▼B

upravljanje kreditnim institucijama. Kako bi se osigurala održiva i raznolika bankovna kultura u Uniji koja prije svega služi interesu građana Unije, trebalo bi poticati bankovno poslovanje malog opsega, kao što su djelatnosti kreditnih unija ili zadružnih banaka.

(50) Rukovodstva nadležnih tijela trebala bi na odgovarajući način uzimati u obzir dimenziju Unije. Nadležna tijela stoga bi trebala s dužnom pozornosti razmotriti učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava ne samo u svojoj nadležnosti već i u svim drugim državama članicama. U skladu s nacionalnim pravom, to bi načelo trebalo služiti za promicanje financijske stabilnosti u cijeloj Uniji te ne bi trebalo zakonski obvezivati nadležna tijela na postizanje određenog rezultata.

(51) Financijska kriza otkrila je vezu između bankarskog sektora i takozvanog bankarstva u sjeni. Dio bankarstva u sjeni korisno doprinosi odvajanju rizika od bankarskog sektora te time sprečava moguće negativne učinke za porezne obveznike i sustav. Međutim, za stabilnost financijskog sustava potrebni su sveobuhvatnije razumijevanje djelovanja bankarstva u sjeni i njegove povezanosti sa subjektima financijskog sektora, stroži propisi kako bi se osigurala transparentnost, smanjenje sistemskog rizika i uklanjanje svih neprimjerenih praksi. To je djelomično moguće postići dodatnim izvješćivanjem od strane institucija, ali su potrebni i novi posebni propisi.

(52) Veća transparentnost u vezi s poslovanjem institucija, a posebno u vezi s ostvarenom dobiti, plaćenim porezima i primljenim subvencijama nužna je za ponovno pridobivanje povjerenja građana Unije u financijski sektor. Obvezno izvješćivanje u ovom području stoga bi trebalo smatrati važnim činiteljem korporativne odgovornosti institucija prema zainteresiranim stranama i društvu.

(53) Slabosti u korporativnom upravljanju u nekoliko institucija doprinijele su pretjeranom i nerazboritom preuzimanju rizika u bankovnom sektoru, što je dovelo do propasti pojedinih institucija i sistemskih problema u državama članicama i na globalnoj razini. Vrlo općenite odredbe o upravljanju institucijama i neobvezujući karakter značajnog dijela okvira za korporativno upravljanje, koji se u osnovi temelji na dobrovoljnim kodeksima ponašanja, nisu olakšali učinkovitu provedbu dobre prakse korporativnog upravljanja u institucijama. Nedostatak učinkovitog sustava provjere unutar institucija doveo je u nekim slučajevima do manjka učinkovitog nadzora nad donošenjem odluka od strane uprave, što je poticalo donošenje kratkoročnih i pretjerano rizičnih strategija upravljanja. Nejasna uloga nadležnih tijela u nadziranju sustava korporativnog upravljanja u institucijama nije omogućila dostatan nadzor nad učinkovitošću postupaka internog upravljanja.

▼B

(54) Kako bi se riješilo pitanje mogućeg štetnog učinka loše oblikovanih sustava korporativnog upravljanja na dobro upravljanje rizikom, države članice trebale bi uvesti načela i standarde za osiguranje učinkovitog nadzora od strane upravljačkog tijela, promicanje dobre kulture rizika na svim razinama kreditnih institucija i investicijskih društava te omogućivanje nadležnim tijelima praćenja adekvatnosti sustava internog upravljanja. Ta bi se načela i standardi trebali primjenjivati s obzirom na vrstu, opseg i složenost poslova institucija. Države članice trebale bi moći odrediti dodatna načela i standarde korporativnog upravljanja uz one koji se nalažu ovom Direktivom.

(55) U državama članicama upotrebljavaju se različite strukture upravljanja. U većini slučajeva radi se o monističkoj ili dualističkoj strukturi odbora. Cilj definicija koje se upotrebljavaju u ovoj Direktivi jest obuhvatiti sve postojeće strukture bez zagovaranja određene strukture. One su isključivo funkcionalne naravi i njihov je cilj određivanje pravila koja bi dovela do određenog rezultata neovisno o nacionalnom trgovačkom pravu koje se primjenjuje na pojedinu instituciju u svakoj državi članici. Definicije stoga ne bi smjele zadirati u općenitu raspodjelu nadležnosti prema nacionalnom trgovačkom pravu.

(56) Upravljačko tijelo moralo bi imati izvršne i nadzorne funkcije. Nadležnost i struktura upravljačkih tijela različite su u državama članicama. U državama članicama u kojima upravljačka tijela imaju jednoslojnu strukturu jedan odbor obično obavlja upravljačke i nadzorne zadaće. U državama članicama s dvoslojnim sustavom nadzornu funkciju obavlja posebni nadzorni odbor koji nema izvršne funkcije, a izvršnu funkciju obavlja uprava koja je odgovorna i preuzima odgovornost za svakodnevno upravljanje društvom. U skladu s tim posebne se zadaće dodjeljuju različitim subjektima unutar upravljačkog tijela.

(57) Uloga neizvršnih članova upravljačkog tijela u instituciji trebala bi uključivati konstruktivno propitivanje strategije institucije te time doprinositi njezinom oblikovanju, temeljito analiziranje uspješnosti upravljanja u ostvarenju dogovorenih ciljeva, uvjeravanje u točnost financijskih informacija i robusnost i opravdanost financijskih kontrola i sustava upravljanja rizicima, temeljito preispitivanje strukture i provedbe politike primitaka institucije i osiguravanje objektivnih mišljenja o resursima, imenovanjima i standardima ponašanja.

(58) Radi učinkovitog praćenja mjera i odluka u vezi s upravljanjem, upravljačko tijelo institucije trebalo bi dovoljno vremena posvetiti obavljanju svojih funkcija i biti sposobno razumjeti poslovanje institucije, njezine glavne izloženosti riziku te implikacije poslovanja i strategije upravljanja rizicima. Prevelik broj funkcija člana uprave ili nadzornog odbora bi članu upravljačkog tijela onemogućio da posveti dovoljno vremena obavljanju te nadzorne uloge. Stoga je potrebno ograničiti broj funkcija člana uprave ili

▼B

nadzornog odbora koje član upravljačkog tijela može istodobno obnašati u različitim subjektima. Ipak, za potrebe primjene tog ograničenja ne bi trebalo uzimati u obzir funkcije člana uprave ili nadzornog odbora u organizacijama čiji glavni ciljevi nisu prvenstveno komercijalne naravi, kao što su neprofitne ili dobrotvorne organizacije.

(59) Pri imenovanju članova upravljačkog tijela dioničari ili članovi institucije trebali bi razmotriti imaju li kandidati znanje, kvalifikacije i sposobnosti potrebne za primjereno i razborito upravljanje institucijom. Ta bi se načela trebala ostvarivati i odražavati transparentnim i otvorenim postupcima imenovanja članova upravljačkog tijela.

(60) Djelomičan razlog za nedostatno praćenje upravljačkih odluka od strane upravljačkih tijela jest pojava „grupnog mišljenja". Ta je pojava, *inter alia*, nastala i zbog manjka raznolikosti u sastavu upravljačkih tijela. Kako bi se olakšala neovisna mišljenja i kritička preispitivanja, upravljačka tijela institucija trebala bi biti dovoljno različita s obzirom na dob, spol, geografsko podrijetlo, obrazovanje i profesionalno iskustvo, kako bi bila zastupljena različita stajališta i iskustva. Ravnoteža među spolovima posebno je važna kako bi se osigurala odgovarajuća zastupljenost populacije. Osobito bi institucije koje ne zadovoljavaju prag u vezi sa zastupljenosti slabije zastupljenog spola trebale dati prioritet poduzimanju odgovarajućih mjera. Zastupljenost zaposlenika u upravljačkim tijelima također se može smatrati pozitivnim načinom promicanja raznolikosti jer ona dodaje ključnu perspektivu i stvarno poznavanje unutarnjeg poslovanja institucije. Raznolikija upravljačka tijela trebala bi učinkovitije pratiti upravljanje i tako doprinositi poboljšanju nadzora nad rizicima i otpornosti institucija. Stoga bi raznolikost trebala biti jedan od kriterija za sastavljanje upravljačkih tijela. Pitanjem raznolikosti također bi se na općenitiji način trebala baviti politika zapošljavanja u institucijama. Primjerice, ta bi politika trebala institucije poticati da kandidate biraju s popisa kandidata u užem izboru, a da ti popisi uključuju oba spola.

(61) Radi jačanja usklađenosti s propisima i korporativnog upravljanja, države članice trebale bi uspostaviti učinkovite i pouzdane mehanizme kojima se potiče izvještavanje nadležnih tijela o mogućim ili stvarnim kršenjima nacionalnih propisa kojima se ova Direktiva prenosi u nacionalno pravo i Uredbe (EU) br. 575/2013. Zaposlenici koji izvještavaju o prekršajima počinjenim unutar svojih institucija trebali bi biti u potpunosti zaštićeni.

(62) Politike primitaka koje potiču prekomjerno preuzimanje rizika mogu narušiti dobro i učinkovito upravljanje rizicima kreditnih institucija i investicijskih društava. Države iz skupine G-20 obvezale su se da će uvesti Načela za dobru praksu isplate naknada i provedbene standarde koja je donio Odbor za financijsku stabilnost (FSB), a koja se odnose na potencijalno štetan učinak loše osmišljenih struktura primitaka na dobro upravljanje rizicima

▼B

i kontrolu preuzimanja rizika od strane pojedinaca. Cilj ove Direktive jest provedba međunarodnih načela i standarda na razini Unije uvođenjem izričite obveze za kreditne institucije i investicijska društva da uspostave i provode politike i prakse primitaka koje su u skladu s učinkovitim upravljanjem rizicima za kategorije zaposlenika čije profesionalne aktivnosti imaju značajan učinak na profil rizičnosti kreditnih institucija i investicijskih društava.

(63) Kako bi se osiguralo da institucije imaju dobru politiku primitaka, prikladno je odrediti jasna načela upravljanja i strukture politike primitaka. Politika primitaka trebala bi biti posebno usklađena sa sklonošću preuzimanju rizika, vrijednostima i dugoročnim interesima kreditne institucije ili investicijskog društva. U tu svrhu, procjena komponente primitka koja se temelji na uspješnosti trebala bi se zasnivati na dugoročnoj uspješnosti te bi se trebali uzimati u obzir sadašnji i budući rizici povezani s tom uspješnošću.

(64) Pri razmatranju politike varijabilnih primitaka trebalo bi napraviti razliku između fiksnih primitaka, koji uključuju plaćanja, proporcionalne redovite mirovinske doprinose ili pogodnosti (ako te pogodnosti ne uzimaju u obzir kriterije uspješnosti) i varijabilnih primitaka, koji uključuju dodatna plaćanja ili pogodnosti a koji ovise o uspješnosti ili, u iznimnim okolnostima, ostale ugovorne elemente, ali koji nisu dio uobičajenog paketa za zaposlenike (kao što su zdravstveno osiguranje, čuvanje djece ili proporcionalni redoviti mirovinski doprinosi). U politiku varijabilnih primitaka potrebno je uključiti i novčane i nenovčane pogodnosti.

(65) U svakom slučaju, kako bi se izbjeglo prekomjerno preuzimanje rizika, potrebno je odrediti maksimalni omjer između fiksne i varijabilne komponente ukupnih primitaka. Primjereno je osigurati da određenu ulogu u tome imaju dioničari, vlasnici ili članovi institucija. Države članice trebale bi moći odrediti strože zahtjeve u vezi s odnosima između fiksnih i varijabilnih komponenata ukupnih primitaka. Kako bi se potaknula upotreba vlasničkih i dužničkih instrumenata koji se isplaćuju s dugoročnom odgodom i dio su varijabilnih primitaka, države članice trebale bi moći, uz određena ograničenja, dopustiti institucijama da pri izračunu vrijednosti tih instrumenata za potrebe primjene maksimalnog omjera primijene nominalnu diskontnu stopu. Međutim, države članice ne bi trebale biti obvezne osigurati tu mogućnost i trebale bi moći odrediti niži maksimalni postotak ukupnog varijabilnog primitka od postotka koji je određen ovom Direktivom. Kako bi se osigurao usklađen i dosljedan pristup kojim se jamče podjednake mogućnosti tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu, EBA bi trebala osigurati primjerene smjernice o nominalnoj diskontnoj stopi koja se treba upotrebljavati.

▼B

(66) Kako bi se osiguralo da je struktura politike primitaka ugrađena u upravljanje rizikom institucije, upravljačko bi tijelo trebalo donijeti i periodično preispitivati utvrđene politike primitaka. Odredbe ove Direktive koje se odnose na primitke trebale bi razmjerno odražavati razlike između različitih vrsta institucija, s obzirom na njihovu veličinu, internu organizaciju i vrstu, opseg i složenost njihovih poslova. Osobito ne bi bilo razmjerno da se od određenih vrsta investicijskih društava zahtijeva da budu usklađena sa svim tim načelima.

(67) Kako bi se zaštitila i ojačala financijska stabilnost u Uniji i riješilo moguće izbjegavanje primjene zahtjeva utvrđenih ovom Direktivom, nadležna bi tijela trebala osigurati da institucije primjenjuju načela i pravila koja se odnose na primitke za institucije na konsolidiranoj osnovi, to jest na razini grupe, matičnih društava i društava kćeri, uključujući podružnice i društva kćeri s poslovnim nastanom u trećim zemljama.

(68) Budući da loše osmišljene politike primitaka i programi poticaja mogu do neprihvatljive mjere povećati rizike kojima su izložene kreditne institucije i investicijska društva, potrebno je provesti mjere za poboljšanje stanja i, ako je to potrebno, odgovarajuće korektivne mjere. U skladu s tim prikladno je osigurati da nadležna tijela budu ovlaštena naložiti kvalitativne ili kvantitativne mjere za relevantne institucije kojima je svrha riješiti probleme u vezi s politikom primitaka koji su utvrđeni u nadzornoj provjeri.

(69) Odredbe o primicima ne bi trebale dovoditi u pitanje potpuno ostvarivanje temeljnih prava zajamčenih člankom 153. stavkom 5. UFEU-a, opća načela nacionalnog ugovornog i radnog prava, pravo Unije i nacionalno pravo koje se odnosi na prava i uključenost dioničara te opću odgovornost upravljačkih tijela dotične institucije, kao i prava, kada je to primjenjivo, socijalnih partnera na sklapanje i provođenje kolektivnih sporazuma u skladu s nacionalnim pravom i običajima.

(70) Kapitalni zahtjevi za kreditni rizik i tržišni rizik trebali bi se zasnivati na vanjskim kreditnim rejtinzima samo u mjeri u kojoj je to potrebno. Ako je kreditni rizik značajan, institucije bi općenito trebale nastojati uvesti pristupe zasnovane na internim rejting-sustavima ili interne modele. Međutim, standardizirani pristupi koji se oslanjanju na vanjske kreditne rejtinge mogu se koristiti ako je kreditni rizik manje značajan, što je često slučaj kod institucija čije je poslovanje manje složeno, kategorija izloženosti koje nisu značajne ili u situacijama gdje bi primjena internih pristupa bila preveliko opterećenje.

▼B

(71) Direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ jedan su od stupova na kojima je bilo izgrađeno pretjerano oslanjanje na vanjske kreditne rejtinge. Ovom bi se Direktivom trebali uzeti u obzir zaključci skupine G-20 i načela FSB-a za smanjenje oslanjanja na vanjske kreditne rejtinge. Institucije bi stoga trebalo ohrabriti da primjenjuju interne rejtinge, a ne vanjske kreditne rejtinge čak i za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva.

(72) Pretjerano oslanjanje na vanjske kreditne rejtinge trebalo bi smanjiti, a automatske učinke koji iz njih proizlaze trebalo bi postupno ukinuti. Od institucija bi stoga trebalo zahtijevati da uspostave dobre kriterije za odobravanje kredita i postupke za donošenje odluka o kreditima. Institucijama bi trebalo omogućiti da upotrebljavaju vanjske kreditne rejtinge kao jedan od nekoliko čimbenika u tom procesu, ali se one ne bi smjele isključivo i mehanički na njih oslanjati.

(73) Priznavanje agencija za kreditni rejting kao vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) ne bi smjelo otežati pristup tržištu kojim već sad dominiraju tri društva. EBA, središnje banke država članica i ESB trebali bi osigurati da se više agencija za kreditni rejting prizna kao VIPKR kako bi se tržište otvorilo drugim društvima, a da pritom postupak priznavanja ne učine lakšim i manje zahtjevnim.

(74) S obzirom na veliki raspon pristupa koje su prihvatile institucije koje primjenjuju pristupe internih modela, važno je da nadležna tijela i EBA imaju jasan pregled nad rasponom vrijednosti imovine ponderirane rizikom i kapitalnih zahtjeva za slične izloženosti utvrđenih prema tim pristupima. U tu bi svrhu od institucija trebalo zahtijevati da nadležnim tijelima osiguraju rezultate internih modela primijenjene na referentne portfelje koje je sastavila EBA a koji pokrivaju veliki raspon izloženosti. Nadležna tijela trebala bi na temelju primljenih informacija poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala da su sličnosti ili razlike u rezultatima za istu izloženost opravdane nastalim rizicima. Općenitije rečeno, nadležna tijela i EBA trebali bi osigurati da izbor između pristupa internih modela i standardiziranog pristupa ne dovede do podcjenjivanja kapitalnih zahtjeva. Iako je kapitalne zahtjeve za operativni rizik na razini pojedine izloženosti teže rasporediti te je stoga primjereno isključiti tu kategoriju rizika iz procesa vrednovanja na osnovi referentnih vrijednosti, nadležna bi tijela ipak trebala slijediti razvoj pristupa internih modela za operativni rizik kako bi pratila raspon primijenjenih praksi i poboljšala nadzorne pristupe.

▼B

(75) Razvoj kreditiranja zasnovanog na poslovnom odnosu trebalo bi poticati u slučajevima kada se informacije dobivene iz kontinuiranog poslovnog odnosa s klijentima upotrebljavaju za dobivanje dubinske analize i procjene rizika kvalitetnije od one koja se dobiva samo iz standardiziranih informacija i kreditnih ocjena.

(76) Matične države članice trebale bi biti odgovorne za nadzor nad likvidnošću čim se počnu primjenjivati detaljni kriteriji za zahtjeve za likvidnosnu pokrivenost. Da bi se do tog vremena uveo nadzor od strane matične države članice, potrebno je u tom području uspostaviti koordinaciju obavljanja nadzora. Kako bi se osigurao učinkovit nadzor, nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina trebala bi i nadalje surađivati u području likvidnosti.

(77) Ako će unutar grupe likvidna sredstva u jednoj instituciji u stresnim okolnostima moći pokriti likvidnosne potrebe druge članice te grupe, nadležna tijela trebala bi instituciju izuzeti iz zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost, te bi umjesto toga te zahtjeve trebala primijeniti na konsolidiranoj osnovi.

(78) Mjere poduzete na osnovi ove Direktive ne bi smjele dovesti u pitanje mjere poduzete u skladu s Direktivom 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija ([1]). Nadzorne mjere ne bi smjele prouzročiti diskriminaciju među vjerovnicima iz različitih država članica.

(79) S obzirom na financijsku krizu i procikličke mehanizme koji su doprinijeli njezinom nastanku i povećali njezin učinak, FSB, Bazelski odbor za nadzor banaka i skupina G-20 sastavili su preporuke za ublažavanje procikličkih učinaka financijske regulative. U prosincu 2010. Bazelski odbor za nadzor banaka objavio je nove globalne regulatorne standarde o adekvatnosti bankovnog kapitala (pravila Basel III), uključujući pravila za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala i protucikličkog zaštitnog sloja kapitala.

(80) Stoga je primjereno od kreditnih institucija i relevantnih investicijskih društava zahtijevati da osim drugih kapitalnih zahtjeva imaju i zaštitni sloj za očuvanje kapitala i protuciklički zaštitni sloj kapitala kako bi se osiguralo da kreditne institucije i investicijska društva u razdobljima gospodarskog rasta akumuliraju kapitalnu osnovu dostatnu za apsorbiranje gubitaka u razdobljima stresa. Protuciklički zaštitni sloj kapitala trebao bi se povećavati ako se ocijeni da je agregatni rast kredita i ostalih kategorija imovine koje imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti tih kreditnih institucija i investicijskih društava povezan s povećanjem rizika na razini cijelog sustava, a smanjivati bi se trebao u razdobljima stresa.

([1]) SL L 125, 5.5.2001., str. 15.

▼B

(81) Kako bi se osiguralo da protuciklički zaštitni sloj kapitala pravilno odražava rizik koji za bankovni sektor proizlazi iz prekomjernog rasta kredita, kreditne institucije i investicijska društva trebali bi izračunavati zaštitne slojeve za svoju instituciju kao ponderirani prosjek stopâ protucikličkog zaštitnog sloja koje se primjenjuju u državama u kojima se nalaze kreditne izloženosti. Svaka bi država članica stoga trebala imenovati tijelo odgovorno za tromjesečno određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za izloženosti koje se nalaze u toj državi članici. Ta bi stopa zaštitnog sloja trebala uzimati u obzir razinu kreditnog rasta i promjenu omjera kredita i BDP-a u toj državi članici te sve druge varijable povezane s rizicima za stabilnost financijskog sustava.

(82) Kako bi se na međunarodnoj razini promicala dosljednost u određivanju stopâ protucikličkog zaštitnog sloja, Bazelski odbor za nadzor banaka razvio je metodologiju na temelju omjera između kredita i BDP-a. Ona bi trebala poslužiti kao zajedničko polazište za odluke relevantnih nacionalnih tijela o stopama zaštitnog sloja, no ne bi trebala dovesti do automatskog određivanja zaštitnog sloja ili obvezivati imenovano tijelo. Stopa zaštitnog sloja trebala bi na smislen način odražavati kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernog rasta kredita u državi članici i trebala bi primjereno uzeti u obzir posebnosti nacionalnoga gospodarstva.

(83) Ograničenja varijabilnih primitaka važan su element za osiguranje da kreditne institucije i investicijska društva ponovno povećaju razine svojega kapitala kada djeluju unutar raspona zaštitnog sloja. Na kreditne institucije i investicijska društva već se primjenjuje načelo da nagrade i diskrecijska plaćanja varijabilnih primitaka onim kategorijama zaposlenika čije profesionalne aktivnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije moraju biti održivi, uzimajući u obzir financijsko stanje institucije. Kako bi se osiguralo da institucija pravodobno ponovno uspostavi svoje razine regulatornoga kapitala, uzimajući u obzir dugoročno zdravlje institucije, primjereno je da se dodjeljivanje varijabilnih primitaka i diskrecijskih mirovinskih pogodnosti uskladi s dobiti institucije u svim razdobljima u kojima zahtjev za kombinirani zaštitni sloj nije ispunjen.

(84) Institucije bi trebale tretirati i kontrolirati sve koncentracijske rizike pisanim politikama i procedurama. Zbog prirode izloženosti javnom sektoru kontroliranje koncentracijskih rizika učinkovitije je od dodjeljivanja pondera rizika tim izloženostima zbog njihove veličine i poteškoća pri određivanju kapitalnih zahtjeva. Komisija bi u odgovarajućem trenutku trebala dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o mogućim poželjnim promjenama bonitetnog tretmana koncentracijskog rizika.

▼B

(85) Države članice trebale bi moći od određenih institucija zahtijevati da, osim zaštitnog sloja za očuvanje kapitala i protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, imaju zaštitni sloj za sistemski rizik kako bi spriječile i smanjile dugoročne necikličke sistemske ili makrobonitetne rizike koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013, ako postoji rizik poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo u određenoj državi članici. Stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik trebala bi se primjenjivati na sve institucije ili na jedan podskup odnosno više podskupova tih institucija ako te institucije obavljaju poslovne aktivnosti sa sličnim profilima rizičnosti.

(86) Kako bi se osigurao dosljedan makrobonitetni nadzor u cijeloj Uniji, primjereno je da Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) sastavi načela prilagođena gospodarstvu Unije i da bude odgovoran za praćenje njihove primjene. Ova Direktiva ne smije sprečavati ESRB u poduzimanju mjera koje smatra potrebnima u skladu s Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike ([1]).

(87) Države članice trebale bi moći priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju je odredila druga država članica i primijeniti tu stopu zaštitnog sloja na institucije kojima su same izdale odobrenje za rad za izloženosti u državi članici koja određuje stopu zaštitnog sloja. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja trebala bi imati mogućnost da od ESRB-a zatraži da izda preporuku iz članka 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, upućenu jednoj državi članici ili više država članica koje bi mogle priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik te da im preporuči da to učine. Na tu se preporuku primjenjuje pravilo „uskladi se ili objasni” iz članka 3. stavka 2. i članka 17. te Uredbe.

(88) Prikladno je da odluke država članica o stopi protucikličkog zaštitnog sloja budu što usklađenije. U tom bi pogledu, ESRB, ako to zatraže nadležna ili imenovana tijela, mogao olakšati raspravu između tih tijela o određivanju predloženih stopa zaštitnog sloja, uključujući relevantne varijable.

(89) Ako kreditna institucija ili investicijsko društvo ne uspiju u cijelosti ispuniti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, na njih bi se trebale primijeniti mjere osmišljene kako bi se osiguralo da institucija ili društvo pravodobno ponovno uspostave svoju razinu regulatornog kapitala. Da bi se očuvao kapital, prikladno je uvesti razmjerna ograničenja na diskrecijske raspodjele dobiti, uključujući isplatu dividendi i varijabilnih primitaka. Kako bi se osiguralo da takve institucije ili društva imaju vjerodostojnu strategiju za oporavak razine regulatornog kapitala, od njih bi trebalo tražiti da s nadležnim tijelima sastave i dogovore plan za očuvanje kapitala u kojem se navodi način na koji će se primjenjivati ograničenje raspodjele, kao i druge mjere koje institucija ili društvo namjerava poduzeti kako bi osiguralo usklađenost sa svim zahtjevima za zaštitni sloj.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 1.

▼B

(90) Od ovlaštenih se tijela očekuje da odrede više kapitalne zahtjeve za globalne sistemski važne institucije (GSV institucije) kako bi se uravnotežili veći rizik koji te institucije predstavljaju za financijski sustav i mogući utjecaj njihove propasti na porezne obveznike. Kada odgovorno tijelo odredi zaštitni sloj za sistemski rizik i kad se primjenjuje zaštitni sloj za GSV institucije, trebalo bi primjenjivati viši od ta dva zaštitna sloja. Kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje samo na domaće izloženosti, trebao bi se primjenjivati kumulativno sa zaštitnim slojem za GSV institucije ili sa zaštitnim slojem koji se odnosi na ostale sistemski važne institucije (OSV institucije) koji se primjenjuje u skladu s ovom Direktivom.

(91) Tehnički standardi u financijskim uslugama trebali bi osigurati dosljednu usklađenost i odgovarajuću zaštitu deponenata, investitora i potrošača u Uniji. Budući da je EBA tijelo s visoko specijaliziranim stručnjacima, bilo bi učinkovito i primjereno povjeriti mu sastavljanje nacrta regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koji ne uključuju odluke o regulatornoj politici a koji se dostavljaju Komisiji. EBA bi trebala osigurati učinkovite administrativne i izvještajne procese pri sastavljanju tehničkih standarda.

(92) Komisija bi trebala donijeti regulatorne tehničke standarde koje je sastavila EBA u području odobrenja za rad i stjecanja značajnih udjela u kreditnim institucijama, razmjene informacija između nadležnih tijela, ostvarivanja prava na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga, nadzorne suradnje, politike primitaka kreditnih institucija i investicijskih društava i nadzora nad mješovitim financijskim holdinzima preko delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a i člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Komisija i EBA trebale bi osigurati da te standarde mogu primijeniti sve institucije na način koji je razmjeran vrsti, opsegu i složenosti tih institucija i poslova koje obavljaju.

(93) S obzirom na detaljnost i broj regulatornih tehničkih standarda koje je potrebno donijeti u skladu s ovom Direktivom, kada Komisija donese regulatorni tehnički standard koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda koji je dostavila EBA, razdoblje u kojem Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na regulatorni tehnički standard trebalo bi, prema potrebi, dodatno produljiti za jedan mjesec. Štoviše, Komisija bi trebala nastojati donijeti regulatorni tehnički standard pravodobno kako bi Europskom parlamentu i Vijeću omogućila obavljanje potpunog pregleda, uzimajući u obzir opseg i složenost regulatornih tehničkih standarda te detalje poslovnika i raspored i sastav poslova Europskog parlamenta i Vijeća.

(94) Komisija bi trebala biti ovlaštena i za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je sastavila EBA u području odobrenja za rad i stjecanja značajnih udjela u kreditnim institucijama, razmjene informacija između nadležnih tijela, nadzorne suradnje, posebnih bonitetnih zahtjeva i objave informacija od strane nadzornih tijela preko provedbenih akata u skladu s člankom 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

(95) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Direktive, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo provoditi u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ([1]).

(96) Kako bi se pobliže odredili zahtjevi iz ove Direktive, Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u smislu pojašnjavanja definicija i terminologije koja se upotrebljava u ovoj Direktivi te za proširenje popisa djelatnosti koje podliježu međusobnom priznavanju i za unaprjeđenje razmjene informacija koje se odnose na podružnice kreditnih institucija. Posebno je važno da Komisija tijekom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini. Komisija bi pri pripremi i sastavljanju delegiranih akata trebala osigurati istodoban, pravodoban i odgovarajući prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

(97) Upućivanja na direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ trebalo bi smatrati upućivanjima na ovu Direktivu i Uredbu (EU) br. 575/2013.

(98) Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu ([2]), Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu ([3]), Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ([4]), Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac ([5]) i Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova ([6]) upućuju na odredbe iz direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ o kapitalnim zahtjevima koji bi trebali biti određeni u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013. Stoga bi upućivanja u tim direktivama na direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ trebalo smatrati upućivanjima na odredbe kojima se uređuju kapitalni zahtjevi iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.

(99) Kako bi se omogućila izrada tehničkih standarda kojima bi se osiguralo da institucije koje su dio financijskog konglomerata primjenjuju odgovarajuće metode izračuna za određivanje potrebnog kapitala na konsolidiranoj osnovi, Direktivu 2002/87/EZ trebalo bi izmijeniti u skladu s tim.

([1]) SL L 55, 28.2.2011., str. 13.
([2]) SL L 35, 11.2.2003., str. 1.
([3]) SL L 319, 5.12.2007., str. 1.
([4]) SL L 302, 17.11.2009., str. 32.
([5]) SL L 267, 10.10.2009., str. 7.
([6]) SL L 174, 1.7.2011., str. 1.

▼B

(100) Kako bi unutarnje bankovno tržište funkcioniralo što učinkovitije te kako bi građanima Unije bila omogućena odgovarajuća razina transparentnosti, nadležna tijela trebala bi objavljivati informacije o načinu provedbe ove Direktive, i to na način koji omogućuje smislenu usporedbu.

(101) U vezi s nadzorom nad likvidnošću, državama članicama trebalo bi osigurati razdoblje u kojem mogu prijeći na regulatorni režim u skladu s kojim se primjenjuju detaljni kriteriji za zahtjev za likvidnosnu pokrivenost.

(102) Kako bi se osigurao stabilan, neometan i postupan prijelaz institucija na nove zahtjeve za likvidnost i za stabilne izvore financiranja na razini Unije, nadležna tijela trebala bi u potpunosti iskoristiti svoje nadzorne ovlasti na temelju ove Direktive i svakog mjerodavnog nacionalnog prava. Nadležna tijela trebala bi posebno procijeniti je li potrebno primijeniti administrativne kazne ili druge administrativne mjere, uključujući bonitetne naknade, a njihova bi razina općenito trebala biti povezana s neusklađenosti između stvarne pozicije likvidnosti institucije i zahtjeva za likvidnost i stabilne izvore financiranja. Nadležna tijela bi pri toj procjeni na primjeren način trebala uzeti u obzir tržišne uvjete. Administrativne kazne i druge administrativne mjere trebale bi se primjenjivati dok se na razini Unije ne počnu primjenjivati detaljni pravni akti o zahtjevima za likvidnost i stabilne izvore financiranja.

(103) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ([1]) i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka ([2]) trebale bi se u potpunosti primjenjivati na obradu osobnih podataka za potrebe ove Direktive.

(104) Budući da ciljeve ove Direktive, odnosno uvođenje pravila koja se odnose na pristupanje djelatnosti institucija i bonitetni nadzor nad institucijama, države članice ne mogu adekvatno ostvariti te ih je stoga moguće bolje ostvariti na razini Unije, zbog obujma i učinaka predložene aktivnosti, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti koje je navedeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kao što je navedeno u tom članku, ova Direktiva određuje samo ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(105) U skladu sa zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o eksplanatornim dokumentima, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima obavijestima o svojim mjerama prenošenja priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Zakonodavac smatra da je slanje tih dokumenata opravdano u slučaju ove Direktive.

([1]) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.
([2]) SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

▼B

(106) Obavljeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 i on je donio mišljenje ([1]).

(107) Direktivu 2002/87/EZ trebalo bi u skladu s time izmijeniti, a direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ trebalo bi staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ova Direktiva propisuje pravila o:

(a) pristupu djelatnosti kreditnih institucija i investicijskih društava (zajedno se nazivaju: „institucije”);

(b) nadzornim ovlastima i alatima za bonitetni nadzor nad institucijama od strane nadležnih tijela;

(c) bonitetnom nadzoru nad institucijama od strane nadležnih tijela na način koji je usklađen s pravilima navedenima u Uredbi (EU) br. 575/2013.;

(d) zahtjevima za objavljivanje za nadležna tijela u području bonitetne regulative i nadzora nad institucijama.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na institucije.

2. Članak 30. primjenjuje se na lokalne pravne osobe.

3. Članak 31. primjenjuje se na društva iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

4. Članak 34. i glava VII. poglavlje 3. primjenjuju se na financijske holdinge, mješovite financijske holdinge i mješovite holdinge koji imaju mjesto uprave u Uniji.

5. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće:

(1) pristup djelatnosti investicijskih društava u mjeri u kojoj je reguliran Direktivom 2004/39/EZ;

(2) središnje banke;

(3) poštanske žiroinstitucije;

(4) u Belgiji: na „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdisconte-ring- en Waarborginstituut”;

([1]) SL C 175, 19.6.2012., str 1.

▼B

(5) u Danskoj: na „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” i „KommuneKredit”;

(6) u Njemačkoj: na „Kreditanstanstalt für Wiederaufbau”, društva koja se prema „Whonungsgemeinnützigkeitsgesetz” priznaju kao tijela državne stambene politike i uglavnom se ne bave bankovnim transakcijama te društva koja se prema tom zakonu priznaju kao neprofitna društva koja djeluju u području stanogradnje;

(7) u Estoniji: na „hoiu-laenuühistud” kao zadruge koje se priznaju prema „hoiu-laenuühistu seadus”;

(8) u Irskoj: na kreditne unije i društva za uzajamnu pomoć;

(9) u Grčkoj: na „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);

(10) u Španjolskoj: na „Instituto de Crédito Oficial”;

(11) u Francuskoj: na „Caisse des dépôts et consignations”;

(12) u Italiji: na „Cassa depositi e prestiti”;

(13) u Latviji: na „krājaizdevu sabiedrības”, društva koja se priznaju prema „krājaizdevu sabiedrību likums” kao zadruge koje pružaju financijske usluge isključivo svojim članovima;

(14) u Litvi: na „kredito unijos” osim „Centrinė kredito unija”;

(15) u Mađarskoj: na „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” i „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;

(16) u Nizozemskoj: na „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” i „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”;

(17) u Austriji: na društva koja se priznaju kao stambene udruge u javnom interesu i na „Osterreichische Kontrollbank AG”;

(18) u Poljskoj: na „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” i „Bank Gospodarstwa Krajowego”;

(19) u Portugalu: na „Caixas Económicas” koja su postojala na dan 1. siječnja 1986., osim onih koja su osnovana kao društva s ograničenom odgovornosti i na „Caixa Económica Montepio Geral”;

(20) u Sloveniji: na „SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;

(21) u Finskoj: na „Teollisen yhteistyon rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB i Finnvera Oyj/Finnvera Abp”;

(22) u Švedskoj: na „Svenska Skeppshypotekskassan”;

▼B

(23) u Ujedinjenoj Kraljevini: na „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, kreditne unije i komunalne banke.

6. Subjekti iz točke (1) i točaka od (3) do (23) stavka 5. ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i poglavlja 3. glave VII.

Članak 3.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „kreditna institucija” znači kreditna institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (1) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(2) „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (2) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(3) „institucija” znači institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (3) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(4) „lokalna pravna osoba” znači lokalna pravna osoba definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (4) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(5) „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (5) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(6) „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (6) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(7) „upravljačko tijelo” znači tijelo, odnosno tijela institucije, imenovano u skladu s nacionalnim pravom, koje je ovlašteno odrediti strategiju, ciljeve i opće usmjerenje institucije a koje nadzire i prati odlučivanje u vezi s upravljanjem te uključuje osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem institucije;

(8) „upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji” znači upravljačko tijelo u ulozi nadziranja i praćenja odlučivanja u vezi s upravljanjem;

(9) „više rukovodstvo” znači fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije unutar institucije, a koje su odgovorne i odgovaraju upravljačkom tijelu za svakodnevno upravljanje institucijom;

(10) „sistemski rizik” znači rizik poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo;

(11) „rizik modela” znači mogući gubitak koji bi institucija mogla pretrpjeti zbog odluka koje bi se prvenstveno mogle temeljiti na rezultatima internih modela, i to zbog pogrešaka u oblikovanju, primjeni ili upotrebi tih modela;

▼B

(12) „inicijator” znači inicijator definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (13) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(13) „sponzor” znači sponzor definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (14) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(14) „matično društvo” znači matično društvo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (15) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(15) „društvo kći” znači društvo kći definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (16) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(16) „podružnica” znači podružnica definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (17) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(17) „društvo za pomoćne usluge” znači društvo za pomoćne usluge definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (18) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(18) „društvo za upravljanje imovinom” znači društvo za upravljanje imovinom definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (19) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(19) „financijski holding” znači financijski holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (20) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(20) „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (21) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(21) „mješoviti holding” znači mješoviti holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (22) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(22) „financijska institucija” znači financijska institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (26) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(23) „subjekt financijskog sektora” znači subjekt financijskog sektora definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (27) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(24) „matična institucija u državi članici” znači matična institucija u državi članici definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (28) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(25) „matična institucija iz EU-a” znači matična institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (29) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(26) „matični financijski holding u državi članici” znači matični financijski holding u državi članici definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (30) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(27) „matični financijski holding iz EU-a” znači matični financijski holding iz EU-a definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (31) Uredbe (EU) br. 575/2013;

▼B

(28) „matični mješoviti financijski holding u državi članici” znači matični mješoviti financijski holding u državi članici definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (32) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(29) „matični mješoviti financijski holding iz EU-a” znači matični mješoviti financijski holding iz EU-a definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (33) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(30) „sistemski važna institucija” znači matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija čija bi propast ili slabo poslovanje moglo dovesti do sistemskog rizika;

(31) „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (34) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(32) „sudjelujući udio” znači sudjelujući udio definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (35) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(33) „kvalificirani udio” znači kvalificirani udio definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (36) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(34) „kontrola” znači kontrola definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (37) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(35) „uska povezanost” znači uska povezanost definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (38) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(36) „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (40) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(37) „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači konsolidirajuće nadzorno tijelo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (41) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(38) „odobrenje za rad” znači odobrenje za rad definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (42) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(39) „matična država članica” znači matična država članica definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (43) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(40) „država članica domaćin” znači država članica domaćin definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (44) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(41) „središnje banke ESSB-a” znači središnje banke ESSB-a definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (45) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(42) „središnje banke” znači središnje banke definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (46) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(43) „konsolidirani položaj” znači konsolidirani položaj definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (47) Uredbe (EU) br. 575/2013;

▼B

(44) „konsolidirana osnova” znači konsolidirana osnova definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (48) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(45) „potkonsolidirana osnova” znači potkonsolidirana osnova definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (49) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(46) „financijski instrument” znači financijski instrument definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (50) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(47) „regulatorni kapital” znači regulatorni kapital definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (118) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(48) „operativni rizik” znači operativni rizik definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (52) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(49) „smanjenje kreditnog rizika” znači smanjenje kreditnog rizika definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (57) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(50) „sekuritizacija” znači sekuritizacija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (61) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(51) „sekuritizacijska pozicija” znači sekuritizacijska pozicija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (62) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(52) „sekuritizacijski subjekt posebne namjene” znači sekuritizacijski subjekt posebne namjene definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (66) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(53) „diskrecijske mirovinske pogodnosti” znači diskrecijske mirovinske pogodnosti definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (73) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(54) „knjiga trgovanja” znači knjiga trgovanja definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (86) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(55) „uređeno tržište” znači uređeno tržište definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (92) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(56) „financijska poluga” znači financijska poluga definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (93) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(57) „rizik prekomjerne financijske poluge” znači rizik prekomjerne financijske poluge definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (94) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(58) „vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika” znači vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (98) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(59) „interni pristupi” znači pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., pristup internih modela iz članka 221., pristup vlastitih procjena iz članka 225., napredni pristupi iz članka 312. stavka 2., metoda internih modela iz članaka 283. i 363. i pristup interne procjene iz članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

▼B

2. Kada ova Direktiva upućuje na upravljačko tijelo i kada su na temelju nacionalnog prava upravljačke i nadzorne funkcije upravljačkog tijela dodijeljene različitim tijelima ili različitim članovima jednog tijela, država članica utvrđuje tijela ili članove upravljačkog tijela koji su odgovorni u skladu s njezinim nacionalnim pravom, osim ako je ovom Direktivom određeno drukčije.

GLAVA II.

NADLEŽNA TIJELA

Članak 4.

Imenovanje i ovlasti nadležnih tijela

1. Države članice imenuju nadležna tijela koja obavljaju funkcije i dužnosti propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. One su o tome dužne obavijestiti Komisiju i EBA-u te navesti raspodjelu funkcija i dužnosti.

2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela prate djelatnosti institucija te, kada je to primjenjivo, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga kako bi ocijenila usklađenost sa zahtjevima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Države članice osiguravaju da su uspostavljene odgovarajuće mjere koje omogućuju nadležnim tijelima dobivanje informacija koje su im potrebne za ocjenu usklađenosti institucija te, kada je to primjenjivo, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga sa zahtjevima iz stavka 2. i za istraživanje mogućih kršenja tih zahtjeva.

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju stručnost, resurse, operativnu sposobnost, ovlasti i neovisnost koji su potrebni za obavljanje funkcija koje se odnose na bonitetni nadzor, istrage i kazne navedene u ovoj Direktivi i u Uredbi (EU) br. 575/2013.

5. Države članice zahtijevaju da institucije osiguraju nadležnim tijelima svojih matičnih država članica sve informacije potrebne za procjenu njihove usklađenosti s pravilima donesenim u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Države članice također osiguravaju da mehanizmi unutarnje kontrole i administrativni i računovodstveni postupci institucija omogućuju u svakom trenutku provjeru njihove usklađenosti s tim pravilima.

6. Države članice osiguravaju da institucije na koje se primjenjuju ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 registriraju sve svoje transakcije i da dokumentiraju sustave i procese tako da nadležna tijela u svakom trenutku mogu provjeriti usklađenost s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

▼B

7. Države članice osiguravaju da su funkcije nadzora u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te sve druge funkcije nadležnih tijela odvojene i neovisne o funkcijama koje se odnose na sanaciju. Države članice o tome obavješćuju Komisiju i EBA-u te navode sve raspodjele dužnosti.

8. Države članice osiguravaju da, kada tijela koja nisu nadležna tijela imaju ovlasti za sanaciju, ta tijela blisko surađuju i savjetuju se s nadležnim tijelima u vezi s pripremom sanacijskih planova.

Članak 5.

Usklađivanje unutar država članica

Ako države članice imaju više od jednog nadležnog tijela za bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama, investicijskim društvima i financijskim institucijama, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi organizirale usklađenost između tih tijela.

Članak 6.

Suradnja unutar Europskog sustava financijskog nadzora

U obavljanju svojih dužnosti nadležna tijela uzimaju u obzir konvergenciju s obzirom na nadzorne alate i prakse u primjeni zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. U tu svrhu države članice osiguravaju da:

(a) nadležna tijela, kao stranke u Europskom sustavu financijskog nadzora (ESFS), surađuju s povjerenjem i potpunim međusobnim poštovanjem, posebno kod osiguranja protoka primjerenih i pouzdanih informacija između njih i drugih stranaka u ESFS-u, u skladu s načelom lojalne suradnje navedenim u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji;

(b) nadležna tijela sudjeluju u aktivnostima EBA-e i, kada je to primjereno, kolegija nadzornih tijela;

(c) nadležna tijela ulažu svaki napor kako bi se uskladila sa smjernicama i preporukama koje je izdala EBA u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i odgovorila na upozorenja i preporuke koje je izdao ESRB u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010;

(d) nadležna tijela blisko surađuju s ESRB-om;

(e) nacionalna ovlaštenja koja su prenesena na nadležna tijela ne sprečavaju obavljanje njihovih dužnosti kao članova EBA-e, ESRB-a, prema potrebi, ili prema ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013.

▼B

Članak 7.

Europska dimenzija nadzora

U obavljanju svojih općih dužnosti nadležna tijela u svakoj državi članici s dužnom pozornosti razmatraju mogući učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u drugim relevantnim državama članicama, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u tom trenutku.

GLAVA III.

ZAHTJEVI ZA PRISTUPANJE DJELATNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJA

POGLAVLJE 1.

Opći zahtjevi za pristupanje djelatnosti kreditnih institucija

Članak 8.

Odobrenje za rad

1. Države članice zahtijevaju da kreditne institucije dobiju odobrenje za rad prije početka svojeg poslovanja. Ne dovodeći u pitanje članke od 10. do 14., države članice propisuju zahtjeve za takvo odobrenje za rad te o njima obavješćuju EBA-u.

2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

(a) informacije koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama, uključujući program rada iz članka 10.;

(b) zahtjevi koji se primjenjuju na dioničare i članove koji imaju kvalificirane udjele u skladu s člankom 14.;

(c) prepreke koje mogu sprečavati učinkovito obavljanje nadzorne funkcije nadležnog tijela, kao što je navedeno u članku 14.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u točkama (a), (b) i (c) prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za standardne obrasce, predloške i postupke za dostavljanje informacija navedenih u točki (a) prvog podstavka stavka 2.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

4. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 2. i od 3. do 31. prosinca 2015.

Članak 9.

Zabrana osobama ili društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju poslove primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti

1. Države članice zabranjuju osobama ili društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju poslove primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na primanje depozita ili ostalih povratnih sredstava od strane država članica ili jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice, javnih međunarodnih tijela čiji su članovi jedna država članica ili više njih ili na slučajeve koji su izričito obuhvaćeni nacionalnim pravom ili pravom Unije, pod uvjetom da te djelatnosti podliježu propisima i kontrolama čija je svrha zaštita deponenata i ulagatelja.

Članak 10.

Program rada i organizacijska struktura

Države članice zahtijevaju da zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad bude priložen program rada u kojem se navode vrste predviđenih poslova i organizacijska struktura kreditne institucije.

Članak 11.

Gospodarske potrebe

Države članice ne smiju zahtijevati da se zahtjev za odobrenje za rad procjenjuje s osnova gospodarskih potreba tržišta.

Članak 12.

Inicijalni kapital

1. Ne dovodeći u pitanje ostale opće uvjete koje propisuje nacionalno pravo, nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucija ako kreditna institucija nema zasebni regulatorni kapital ili ako njezin inicijalni kapital iznosi manje od 5 milijuna eura.

2. Inicijalni kapital obuhvaća samo jednu ili više stavki navedenih u članku 26. stavku 1. točkama od (a) do (e) Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Države članice mogu odlučiti da kreditne institucije koje ne ispunjavaju zahtjev da imaju zasebni regulatorni kapital, a koje su postojale na dan 15. prosinca 1979., mogu nastaviti poslovati. One mogu izuzeti takve kreditne institucije iz usklađivanja sa zahtjevom iz prvog podstavka članka 13. stavka 1.

▼B

4. Države članice mogu izdati odobrenje za rad određenim kategorijama kreditnih institucija čiji je inicijalni kapital manji od kapitala navedenog u stavku 1. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) inicijalni kapital nije manji od 1 milijuna eura;

(b) dotične države članice obavijestile su Komisiju i EBA-u o svojim razlozima za korištenje te mogućnosti.

Članak 13.

Stvarno vođenje poslovanja i mjesto uprave

1. Nadležna tijela izdaju odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije samo ako postoje barem dvije osobe koje stvarno vode poslovanje kreditne institucije koja podnosi zahtjev.

Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad ako članovi upravljačkog tijela ne ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 91. stavku 1.

2. Svaka država članica zahtijeva:

(a) da kreditna institucija, koja je pravna osoba te koja ima sjedište prema nacionalnom pravu, ima svoje mjesto uprave u istoj državi članici u kojoj je i njezino sjedište;

(b) da kreditne institucije, osim onih navedenih u točki (a), imaju svoje mjesto uprave u državi članici koja im je izdala odobrenje za rad i u kojoj one stvarno posluju.

Članak 14.

Dioničari i članovi

1. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako ih kreditna institucija nije obavijestila o identitetu svojih dioničara ili članova, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba, koji imaju kvalificirane udjele te o iznosima tih udjela ili, kada kvalificirani udjeli ne postoje, o 20 najvećih dioničara ili članova.

Pri određivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele, u obzir se uzimaju prava glasa iz članaka 9. i 10. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu ([1]), kao i uvjeti koji se odnose na njihovo zbrajanje iz članka 12. stavaka 4. i 5. te Direktive.

([1]) SL L 390, 31.12.2004., str. 38.

▼B

Države članice ne uzimaju u obzir prava glasa ili dionice koje su institucije stekle pružanjem usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa iz točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, ako se ta prava ne ostvaruju ili ne koriste na neki drugi način za interveniranje u upravljanje izdavatelja te ako se otuđe u roku od godine dana nakon stjecanja.

2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako se, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem dobrog i razboritog upravljanja kreditnom institucijom, nisu uvjerila u primjerenost dioničara ili članova, posebno ako nisu ispunjeni kriteriji navedeni u članku 23. stavku 1. Primjenjuju se članak 23. stavci 2. i 3. i članak 24.

3. Ako postoji uska povezanost između kreditne institucije i drugih fizičkih ili pravnih osoba, nadležna tijela izdaju odobrenje za rad samo ako ta povezanost ne sprečava učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija.

Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako zakoni i drugi propisi treće zemlje koji reguliraju jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je kreditna institucija usko povezana ili poteškoće u provođenju tih zakona i drugih propisa sprečavaju učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija.

Nadležna tijela zahtijevaju da im kreditne institucije dostavljaju informacije koje su im potrebne za kontinuirano praćenje usklađenosti s uvjetima navedenim u ovom stavku.

Članak 15.

Odbijanje izdavanja odobrenja za rad

Ako nadležno tijelo odbije izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije, podnositelja zahtjeva obavješćuje o toj odluci i o razlozima za nju u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva ili, ako je zahtjev nepotpun, u roku od šest mjeseci od primitka potpunih informacija potrebnih za donošenje odluke.

Odluka o izdavanju ili odbijanju izdavanja odobrenja za rad u svakom se slučaju donosi u roku od 12 mjeseci od primitka zahtjeva.

Članak 16.

Prethodno savjetovanje s nadležnim tijelima drugih država članica

1. Nadležno tijelo se prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji savjetuje s nadležnim tijelima druge države članice ako je kreditna institucija:

(a) društvo kći kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici;

(b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici; ili

▼B

(c) pod kontrolom istih osoba, bilo fizičkih ili pravnih, koje kontroliraju kreditnu instituciju koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici.

2. Nadležno tijelo se prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji savjetuje s nadležnim tijelom koje je odgovorno za nadzor nad društvima za osiguranje ili investicijskim društvima u dotičnoj državi članici ako je kreditna institucija:

(a) društvo kći društva za osiguranje ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji;

(b) društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji; ili

(c) pod kontrolom istih osoba, bilo fizičkih ili pravnih, koje kontroliraju društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji.

3. Relevantna nadležna tijela navedena u stavcima 1. i 2. posebno se međusobno savjetuju kada procjenjuju primjerenost dioničara te ugled i iskustvo članova upravljačkog tijela uključenih u upravljanje drugim subjektom iste grupe. Nadležna tijela razmjenjuju sve informacije koje se odnose na primjerenost dioničara te ugled i iskustvo članova upravljačkog tijela koje su značajne za izdavanje odobrenja za rad i za kontinuiranu procjenu usklađenosti s uvjetima poslovanja.

Članak 17.

Podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici

Države članice domaćini ne zahtijevaju odobrenje za rad ili dotacijski kapital za podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u drugim državama članicama. Osnivanje takvih podružnica i nadzor nad njima obavljaju se u skladu s člankom 35., člankom 36. stavcima 1., 2. i 3., člankom 37., člancima od 40. do 46., člankom 49. i člancima 73. i 74.

Članak 18.

Oduzimanje odobrenja za rad

Nadležna tijela mogu oduzeti odobrenje za rad koje je izdano kreditnoj instituciji samo u sljedećim slučajevima:

(a) kreditna institucija nije počela poslovati u roku od 12 mjeseci, izričito je odbila odobrenje za rad ili više od 6 mjeseci nije poslovala, osim ako dotična država članica ne donese odluku o prestanku odobrenja za rad u takvim slučajevima;

(b) kreditnoj instituciji je izdano odobrenje za rad na temelju lažnih izjava ili na bilo kojoj drugoj nepravilnoj osnovi;

(c) kreditna institucija više ne ispunjava uvjete prema kojima joj je izdano odobrenje za rad;

▼B

(d) kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom ili šestom Uredbe (EU) br. 575/2013 ili uvjete iz članka 104. stavka 1. točke (a) ili članka 105. ove Direktive ili se više ne može očekivati da će ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, a posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koju su joj povjerili njezini deponenti;

(e) na kreditnu instituciju se počnu odnositi neki drugi slučajevi u kojima nacionalno pravo propisuje oduzimanje odobrenja za rad; ili

(f) kreditna institucija je počinila jednu od povreda odredbi navedenih u članku 67. stavku 1.

Članak 19.

Naziv kreditne institucije

U svrhu obavljanja svojih djelatnosti kreditne institucije mogu, bez obzira na bilo koju odredbu u državi članici domaćinu koja se odnosi na upotrebu riječi „banka”, „štedionica” ili ostale nazive za banku, upotrebljavati na području Unije isti naziv koji upotrebljavaju u državi članici u kojoj se nalazi njihovo mjesto uprave. U slučaju da postoji opasnost da dođe do zabune, država članica domaćin može zatražiti od kreditne institucije da se naziv dopuni radi razlikovanja.

Članak 20.

Obavješćivanje o izdavanju odobrenja za rad i o oduzimanju odobrenja za rad

1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim odobrenjima za rad koja su izdana na osnovi članka 8.

2. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje i redovito ažurira popis naziva svih kreditnih institucija kojima je izdano odobrenje za rad.

3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja relevantnim nadležnim tijelima i EBA-i sve informacije koje se odnose na grupu kreditnih institucija u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2., a posebno informacije povezane s pravnom i organizacijskom strukturom grupe i njezinim upravljanjem.

4. Popis iz stavka 2. ovog članka uključuje nazive kreditnih institucija koje nemaju kapital naveden u članku 12. stavku 1. i u njemu se te institucije utvrđuju kao takve.

5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakom oduzimanju odobrenja za rad kao i o razlozima za to oduzimanje.

Članak 21.

Izuzeća za kreditne institucije koje su trajno povezane sa središnjim tijelom

1. Nadležna tijela mogu izuzeti kreditnu instituciju iz članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 od primjene članaka 10., 12. i članka 13. stavka 1. ove Direktive pod uvjetima navedenim u članku 10. te Uredbe.

▼B

Države članice mogu zadržati i primjenjivati postojeće nacionalno pravo u vezi s primjenom tog izuzeća, pod uvjetom da ono nije u suprotnosti s ovom Direktivom ili Uredbom br. 575/2013.

2. U slučaju da nadležna tijela primjenjuju izuzeće iz stavka 1., članci 17., 33., 34. i 35., članak 36. stavci od 1. do 3. i članci od 39. do 46., odjeljak II. poglavlja 2. glave VII. i poglavlje 4. glave VII. primjenjuju se na cjelinu koju čini središnje tijelo zajedno sa svojim povezanim institucijama.

POGLAVLJE 2.

Kvalificirani udio u kreditnoj instituciji

Članak 22.

Obavješćivanje o predloženim stjecanjima i njihova procjena

1. Države članice od svake fizičke ili pravne osobe ili od takvih osoba koje zajednički djeluju („predloženi stjecatelj”), a koje su donijele odluku ili o stjecanju, bilo izravnom ili neizravnom, kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, ili o daljnjem povećanju, bilo izravnom ili neizravnom, takvog kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji zbog čega bi udio u pravima glasa ili u kapitalu dosegnuo ili premašio 20 %, 30 % ili 50 % ili bi kreditna institucija postala njihovo društvo kći („predloženo stjecanje”), zahtijevaju da prije stjecanja pisanim putem obavijeste nadležna tijela kreditne institucije u kojoj žele steći ili povećati kvalificirani udjel, navodeći veličinu planiranog udjela i relevantne informacije, kao što je navedeno u članku 23. stavku 4. Države članice ne moraju primjenjivati prag od 30 % ako u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ primjenjuju prag jedne trećine.

2. Nadležna tijela brzo, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od primitka, pismeno potvrđuju predloženom stjecatelju primitak obavijesti iz stavka 1. ili dodatnih informacija iz stavka 3.

Nadležna tijela imaju na raspolaganju najviše 60 radnih dana od dana pismene potvrde primitka obavijesti i svih dokumenata koje zahtijeva država članica, a koje je potrebno priložiti obavijesti na temelju popisa iz članka 23. stavka 4. („razdoblje procjene”) za provedbu procjene iz članka 23. stavka 1 („procjena”).

Nadležna tijela obavješćuju predloženog stjecatelja o datumu isteka razdoblja procjene u vrijeme potvrde primitka.

3. Nadležna tijela mogu za vrijeme razdoblja procjene, ako je to potrebno, no najkasnije 50-og radnog dana razdoblja procjene, zahtijevati dodatne informacije koje su potrebne za dovršetak takve procjene. Taj se zahtjev podnosi u pisanom obliku te se u njemu pobliže navode dodatne informacije koje su potrebne.

▼B

Razdoblje procjene prekida se u razdoblju od dana kada nadležna tijela zatraže informacije do primitka odgovora predloženog stjecatelja na taj zahtjev. Taj prekid ne smije biti dulji od 20 radnih dana. Nadležna tijela mogu prema svojem nahođenju postaviti daljnje zahtjeve za dopunu ili pojašnjenje informacija, ali se razdoblje procjene zbog toga ne prekida.

4. Nadležna tijela mogu produljiti prekid iz drugog podstavka stavka 3. do najviše 30 radnih dana ako je predloženi stjecatelj iz treće zemlje ili je reguliran u trećoj zemlji ili je fizička odnosno pravna osoba koja ne podliježe nadzoru prema ovoj Direktivi ili direktivama 2009/65/EZ, 2009/138/EZ ili 2004/39/EZ.

5. Ako se nadležna tijela odluče usprotiviti predloženom stjecanju, ona moraju u roku od dva radna dana od završetka procjene, a prije isteka razdoblja procjene, obavijestiti predloženog stjecatelja pisanim putem i navesti razloge za takvu odluku. Poštujući nacionalno pravo, prikladnu izjavu o razlozima za takvu odluku moguće je objaviti javnosti na zahtjev predloženog stjecatelja. To ne sprečava državu članicu da dopusti nadležnom tijelu objavljivanje takvih informacija ako predloženi stjecatelj ne podnese takav zahtjev.

6. Ako se nadležna tijela pisanim putem ne usprotive predloženom stjecanju unutar razdoblja procjene, smatra se da je stjecanje odobreno.

7. Nadležna tijela mogu odrediti najdulje razdoblje za dovršenje predloženog stjecanja i produljiti ga prema potrebi.

8. Države članice ne smiju propisivati zahtjeve za obavješćivanje nadležnih tijela o izravnim i neizravnim stjecanjima prava glasa ili kapitala, kao ni zahtjeve za odobravanje takvih stjecanja koji su stroži od onih navedenih u ovoj Direktivi.

9. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se uspostavili zajednički postupci, oblici i predlošci za proces savjetovanja između relevantnih nadležnih tijela, kao što je navedeno u članku 24.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 31. prosinca 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 23.

Kriteriji procjene

1. Da bi osigurala dobro i razborito upravljanje kreditnom institucijom u kojoj je predloženo stjecanje te uzimajući u obzir vjerojatan utjecaj predloženog stjecatelja na kreditnu instituciju, nadležna tijela pri procjeni obavijesti iz članka 22. stavka 1. i informacija iz članka 22. stavka 3. procjenjuju primjerenost predloženog stjecatelja i financijsku sigurnost predloženog stjecanja prema sljedećim kriterijima:

(a) ugled predloženog stjecatelja;

▼B

(b) ugled, znanje, vještine i iskustvo, kako je navedeno u članku 91. stavku 1. svakog člana upravljačkog tijela i svakog člana višeg rukovodstva koji će upravljati poslovanjem kreditne institucije nakon predloženog stjecanja;

(c) financijsko stanje predloženog stjecatelja, posebno s obzirom na vrstu poslova koji se obavljaju i planiranih poslova u kreditnoj instituciji u kojoj se predlaže stjecanje;

(d) hoće li kreditna institucija biti sposobna ispunjavati i nastaviti ispunjavati bonitetne zahtjeve na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 i, kada je to primjenjivo, ostalog prava Unije, a posebno direktiva 2002/87/EZ i 2009/110/EZ, ima li grupa čiji će ona postati dio strukturu koja joj omogućuje provođenje učinkovitog nadzora, učinkovitu razmjenu informacija između nadležnih tijela i utvrđivanje raspodjele odgovornosti između nadležnih tijela;

(e) postoje li u vezi s predloženim stjecanjem opravdani razlozi za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma u smislu članka 1. Direktive 2005/60/EZ ([1]) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma obavlja ili da je obavljeno odnosno da je bilo pokušaja ili da bi predloženo stjecanje moglo povećati rizik da do toga dođe.

2. Nadležna se tijela mogu usprotiviti predloženom stjecanju samo ako za to postoje opravdani razlozi na temelju kriterija navedenih u stavku 1. ili ako su informacije koje je dostavio predloženi stjecatelj nepotpune.

3. Države članice ne smiju uvesti nikakve prethodne uvjete u vezi s razinom udjela koji je potrebno steći niti smiju dopustiti svojim nadležnim tijelima da predloženo stjecanje procjenjuju s osnova gospodarskih potreba tržišta.

4. Države članice objavljuju popis u kojemu se pobliže navode informacije koje su potrebne za provođenje procjene i koje se moraju dostaviti nadležnim tijelima u vrijeme obavješćivanja iz članka 22. stavka 1. Tražene informacije su razmjerne i prilagođene karakteru predloženog stjecatelja i predloženog stjecanja. Države članice ne smiju zahtijevati informacije koje nisu relevantne za bonitetnu procjenu.

5. Bez obzira na članak 22. stavke 2., 3. i 4., ako je nadležno tijelo obaviješteno o dva ili više prijedloga za stjecanje ili za povećanje kvalificiranih udjela u istoj kreditnoj instituciji, ono prema predloženim stjecateljima postupa nediskriminacijski.

([1]) SL L 309, 25.11.2005., str. 15.

▼B

Članak 24.

Suradnja između nadležnih tijela

1. Relevantna nadležna tijela međusobno se savjetuju pri provođenju procjene ako je predloženi stjecatelj jedno od sljedećeg:

(a) kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje u smislu članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ („društvo za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire” („društvo za upravljanje UCITS-om”)) koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže;

(b) matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje, društva za reosiguranje, investicijskog društva ili društva za upravljanje UCITS-om koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže;

(c) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje UCITS-om koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže.

2. Nadležna tijela, bez nepotrebnog odgađanja, dostavljaju jedna drugima informacije koje su nužne ili relevantne za procjenu. U tom smislu, nadležna tijela priopćavaju jedna drugima sve relevantne informacije na zahtjev, a na svoju vlastitu inicijativu priopćavaju sve nužne informacije. Odluka nadležnog tijela koje je izdalo odobrenje za rad kreditnoj instituciji u kojoj se predlaže stjecanje sadržava sva mišljenja ili ograde koje je iznijelo nadležno tijelo odgovorno za predloženog stjecatelja.

Članak 25.

Obavijest u slučaju prodaje

Države članice zahtijevaju od svake fizičke ili pravne osobe koja je donijela odluku o otuđivanju, izravnom ili neizravnom, kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji da unaprijed obavijesti nadležna tijela pisanim putem i navede veličinu dotičnog udjela. Ta osoba isto tako obavješćuje nadležna tijela ako je donijela odluku o smanjenju svojeg kvalificiranog udjela prema kojoj bi njezin udio u pravima glasa ili kapitalu pao ispod 20 %, 30 % ili 50 % ili bi kreditna institucija prestala biti njezino društvo kći. Države članice nisu obvezne primjenjivati prag od 30 % ako, u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ, primjenjuju prag jedne trećine.

Članak 26.

Obveze obavješćivanja i kazne

1. Kreditne institucije obavješćuju nadležna tijela o svakom stjecanju ili o otuđivanju nakon što saznaju da su zbog stjecanja ili otuđivanja udjela u njihovu kapitalu udjeli premašili pragove ili pali ispod pragova navedenih u članku 22. stavku 1. i članku 25.

▼B

Kreditne institucije čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu barem jednom godišnje obavješćuju nadležna tijela o imenima dioničara i članovima koji posjeduju kvalificirane udjele te o veličini tih udjela, što je na primjer vidljivo iz informacija dobivenih na godišnjoj glavnoj skupštini dioničara i članova ili što proizlazi iz usklađivanja s propisima koji se odnose na društva čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu.

2. Ako je vjerojatno da će utjecaj koji imaju osobe iz članka 22. stavka 1. biti štetan za razborito i dobro upravljanje institucijom, države članice zahtijevaju da nadležna tijela poduzmu odgovarajuće mjere kako bi okončala takvu situaciju. Te se mjere mogu sastojati od sudske zabrane, kazni prema člancima od 65. do 72. protiv članova upravljačkog tijela i rukovoditelja ili privremene suspenzije prava glasa koja proizlaze iz dionica koje imaju dioničari ili članovi relevantne kreditne institucije.

Slične mjere primjenjuju se na fizičke ili pravne osobe koje ne ispunjavaju obveze dostavljanja prethodnih informacija kao što je propisano člankom 22. stavkom 1. i prema člancima od 65. do 72.

Ako je udio stečen unatoč protivljenju nadležnih tijela, države članice, bez obzira na druge kazne koje će biti donesene, određuju privremenu suspenziju odgovarajućih prava glasa ili ništavnost glasovanja odnosno mogućnost njegova poništavanja.

Članak 27.

Kriteriji za kvalificirane udjele

Pri utvrđivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele iz članaka 22., 25. i 26., uzimaju se u obzir prava glasa iz članaka 9., 10. i 11. Direktive 2004/109/EZ, kao i uvjeti koji se odnose na njihovo zbrajanje propisani člankom 12. stavcima 4. i 5. te Direktive.

Pri utvrđivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele iz članka 26., države članice ne uzimaju u obzir prava glasa ili dionice koje su institucije mogle steći pružanjem usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa iz točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, ako se ta prava, s jedne strane, ne ostvaruju ili ne koriste na neki drugi način za interveniranje u upravljanje izdavatelja, te ako se, s druge strane, otuđe u roku godine dana od stjecanja.

GLAVA IV.

INICIJALNI KAPITAL INVESTICIJSKIH DRUŠTAVA

Članak 28.

Inicijalni kapital investicijskih društava

1. Inicijalni kapital investicijskih društava obuhvaća samo jednu ili više stavki navedenih u točkama od (a) do (e) članka 26. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

▼B

2. Sva investicijska društva osim onih iz članka 29. imaju inicijalni kapital od 730 000 eura.

Članak 29.

Inicijalni kapital određenih vrsta investicijskih društava

1. Investicijsko društvo koje ne trguje nikakvim financijskim instrumentima za vlastiti račun niti je pružatelj usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa, ali koje drži novac ili vrijednosne papire klijenata i koje nudi jednu ili više sljedećih usluga, ima inicijalni kapital u iznosu od 125 000 eura:

(a) prijam i prijenos naloga ulagatelja za financijske instrumente;

(b) izvršenje naloga ulagatelja za financijske instrumente;

(c) upravljanje pojedinačnim portfeljima ulaganja u financijske instrumente.

2. Nadležna tijela mogu dopustiti investicijskom društvu koje izvršava naloge ulagatelja za financijske instrumente da takve instrumente drži za vlastiti račun ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) takve pozicije nastaju samo kao rezultat neuspjeha društva da točno izvrši nalog ulagatelja;

(b) ukupna tržišna vrijednost svih takvih pozicija može iznositi najviše 15 % inicijalnog kapitala društva;

(c) društvo ispunjava zahtjeve propisane u člancima od 92. do 95. i u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013;

(d) navedene pozicije su slučajne i privremene prirode i strogo ograničene na vrijeme potrebno za izvršavanje predmetne transakcije.

3. Države članice mogu smanjiti iznos iz stavka 1. na 50 000 eura ako društvo nema odobrenje za držanje novca ili vrijednosnih papira klijenata, za trgovanje za vlastiti račun ili za pružanje usluga provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa.

4. Držanje pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje u financijskim instrumentima u svrhu ulaganja regulatornog kapitala ne smatra se trgovanjem za vlastiti račun s obzirom na usluge navedene u stavku 1. ili za potrebe stavka 3.

▼B

Članak 30.

Inicijalni kapital lokalnih pravnih osoba

Lokalne pravne osobe imaju inicijalni kapital od 50 000 eura ako uživaju slobodu poslovnog nastana ili pružanja usluga iz članaka 31. i 32. Direktive 2004/39/EZ.

Članak 31.

Pokriće za društva koja nemaju odobrenje za držanje novca ili vrijednosnih papira klijenata

1. Pokriće društava iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ima jedan od sljedećih oblika:

(a) inicijalni kapital u iznosu od 50 000 eura;

(b) osiguranje od profesionalne odgovornosti koje pokriva cijeli teritorij Unije ili neko drugo slično jamstvo za odgovornost koja proizlazi iz profesionalnog nemara, u iznosu od najmanje 1 000 000 eura za svaki odštetni zahtjev, odnosno ukupno 1 500 000 eura godišnje za sve odštetne zahtjeve;

(c) kombinacija inicijalnog kapitala i osiguranja od profesionalne odgovornosti u obliku čija je posljedica razina pokrića jednaka onoj iz točke (a) ili (b).

Komisija povremeno preispituje iznose iz prvog podstavka.

2. Ako je društvo iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 također registrirano u skladu s Direktivom 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju [1], ono ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 3. te Direktive i ima pokriće u jednom od sljedećih oblika:

(a) inicijalni kapital u iznosu od 25 000 eura;

(b) osiguranje od profesionalne odgovornosti koje pokriva cijeli teritorij Unije ili neko drugo slično jamstvo za odgovornost koja proizlazi iz profesionalnog nemara, u iznosu od najmanje 500 000 eura za svaki odštetni zahtjev, odnosno ukupno 750 000 eura godišnje za sve odštetne zahtjeve;

(c) kombinacija inicijalnog kapitala i osiguranja od profesionalne odgovornosti u obliku koji ima za posljedicu razinu pokrića jednaku onoj iz točke (a) ili (b).

Članak 32.

Nastavak priznavanja odredbi

1. Odstupajući od članka 28. stavka 2., članka 29. stavaka 1. i 3. i članka 30., države članice mogu zadržati odobrenja za rad investicijskih društava i društava koja su obuhvaćena člankom 30., a koja su bila na snazi prije ili na dan 31. prosinca 1995., čiji je regulatorni kapital manji od iznosa inicijalnog kapitala propisanog za njih u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30.

[1] SL L 9, 15.1.2003., str. 3.

▼B

Regulatorni kapital takvih investicijskih društava ili društava ne smije pasti ispod najviše referentne razine izračunate nakon 23. ožujka 1993. Ta referentna razina jest prosječna dnevna razina regulatornog kapitala izračunata tijekom šestomjesečnog razdoblja koje prethodi datumu izračuna. Ona se izračunava svakih šest mjeseci za odgovarajuće prethodno razdoblje.

2. Ako kontrolu nad investicijskim društvom ili društvom obuhvaćenim stavkom 1. preuzima fizička ili pravna osoba koja nije ona koja ga je kontrolirala prije ili na dan 31. prosinca 1995., regulatorni kapital tog investicijskog društva ili društva mora doseći minimalnu razinu propisanu za njega u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30., osim u slučaju prvog prijenosa na osnovi nasljedstva nakon 31. prosinca 1995., uz suglasnost nadležnih tijela, i za razdoblje od najviše 10 godina od datuma tog prijenosa.

3. U slučaju spajanja odnosno pripajanja dvaju ili više investicijskih društava ili društava obuhvaćenih člankom 30., regulatorni kapital društva koje nastaje spajanjem odnosno pripajanjem ne mora dosegnuti razinu propisanu u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. Ipak, tijekom bilo kojeg razdoblja kada razina propisana u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. nije dosegnuta, regulatorni kapital društva koje nastaje spajanjem odnosno pripajanjem ne smije pasti ispod ukupnog regulatornog kapitala spojenih društava u trenutku spajanja odnosno pripajanja.

4. Regulatorni kapital investicijskih društava i društava obuhvaćenih člankom 30. ne smije pasti ispod razina propisanih u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. i u stavcima 1. i 3. ovog članka.

5. Ako nadležna tijela smatraju da je za osiguranje solventnosti tih investicijskih društava i društava potrebno ispuniti zahtjeve navedene u stavku 4., stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se.

GLAVA V.

ODREDBE KOJE SE ODNOSE NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA I SLOBODU PRUŽANJA USLUGA

POGLAVLJE 1.

Opća načela

Članak 33.

Kreditne institucije

Države članice propisuju da bilo koja kreditna institucija kojoj je izdano odobrenje za rad i koju nadziru nadležna tijela druge države članice može obavljati djelatnosti navedene u Prilogu I. na njihovom području u skladu s člankom 35., člankom 36., stavcima 1., 2. i 3., člankom 39. stavcima 1. i 2. te člancima od 40. do 46., osnivanjem podružnice ili pružanjem usluga, pod uvjetom da su te djelatnosti obuhvaćene odobrenjem za rad.

▼B

Članak 34.

Financijske institucije

1. Države članice propisuju da djelatnosti navedene u Prilogu I. na njihovom području, u skladu s člankom 35., člankom 36. stavcima 1., 2. i 3., člankom 39. stavcima 1. i 2. te člancima od 40. do 46., osnivanjem podružnice ili pružanjem usluga, može obavljati bilo koja financijska institucija iz druge države članice, bez obzira na to je li društvo kći kreditne institucije ili društvo kći u zajedničkom vlasništvu dviju ili više kreditnih institucija, a čiji akt o osnivanju ili statut dozvoljavaju obavljanje tih djelatnosti te koja zadovoljava svaki od sljedećih uvjeta:

(a) matičnom društvu ili društvima izdano je odobrenje za rad kao kreditnim institucijama u državi članici prema čijem je zakonu regulirana financijska institucija;

(b) dotične djelatnosti stvarno se obavljaju na području iste države članice;

(c) matično društvo ili društva drže 90 % ili više prava glasa koja proizlaze iz udjela u kapitalu financijske institucije;

(d) matično društvo ili društva ispunjavaju zahtjeve nadležnih tijela u vezi s razboritim upravljanjem financijskom institucijom te, uz suglasnost relevantnih nadležnih tijela matične države članice, izjavljuju da solidarno jamče za obveze koje je preuzela financijska institucija;

(e) financijska institucija je stvarno uključena, a posebno što se tiče dotičnih djelatnosti, u nadzor na konsolidiranoj osnovi nad matičnim društvom, odnosno nad svakim od matičnih društava, u skladu s glavom VII. poglavljem 3. ove Direktive i dijelom prvim, glavom II., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, posebno u svrhu kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. te Uredbe, za kontrolu velikih izloženosti iz dijela četvrtog te Uredbe i u svrhu ograničavanja udjela iz članaka 89. i 90. te Uredbe.

Nadležna tijela matične države članice provjeravaju usklađenost s uvjetima navedenim u prvom podstavku te financijskoj instituciji dostavljaju potvrdu o usklađenosti koja je dio obavijesti navedene u člancima 35. i 39.

2. Ako financijska institucija navedena u prvom podstavku stavka 1. prestane ispunjavati bilo koji propisani uvjet, nadležna tijela matične države članice o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina, a na djelatnosti koje obavlja ta financijska institucija u državi članici domaćinu počinje se primjenjivati pravo države članice domaćina.

▼B

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se na odgovarajući način na društva kćeri financijske institucije iz prvog podstavka stavka 1.

POGLAVLJE 2.

Pravo poslovnog nastana kreditne institucije

Članak 35.

Zahtjev u vezi s obavješćivanjem i interakcija između nadležnih tijela

1. Kreditna institucija koja želi osnovati podružnicu na području druge države članice obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice.

2. Države članice zahtijevaju da svaka kreditna institucija koja želi osnovati podružnicu u drugoj državi članici dostavi sve sljedeće informacije u obavijesti navedenoj u stavku 1.:

(a) državu članicu na čijem području planira osnovati podružnicu;

(b) program poslovanja u kojem se navode, *inter alia*, vrste predviđenih poslova i organizacijska struktura podružnice;

(c) adresa u državi članici domaćinu na kojoj je moguće dobiti dokumente;

(d) imena osoba odgovornih za upravljanje podružnicom.

3. Ako nadležna tijela matične države članice nemaju razloga za sumnju u adekvatnost upravne strukture ili u financijski položaj kreditne institucije, uzimajući u obzir predviđene djelatnosti, ona u roku od tri mjeseca od primitka informacija navedenih u stavku 2. priopćavaju te informacije nadležnim tijelima države članice domaćina te o tomu obavješćuju kreditnu instituciju.

Nadležna tijela matične države članice također priopćavaju iznos i sastav regulatornoga kapitala i iznos kapitalnih zahtjeva kreditne institucije prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Odstupajući od drugog podstavka, u slučaju iz članka 34., nadležna tijela matične države članice priopćavaju iznos i sastav regulatornoga kapitala financijske institucije i ukupne iznose izloženosti riziku, izračunate u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije koja je njezino matično društvo.

4. Ako nadležna tijela matične države članice odbiju priopćiti informacije navedene u stavku 2. nadležnim tijelima države članice domaćina, ona moraju obrazložiti svoje odbijanje dotičnoj kreditnoj instituciji u roku od tri mjeseca od primitka svih informacija.

U slučaju odbijanja ili ako nadležna tijela ne odgovore, dotična institucija ima pravo uložiti žalbu na sudovima u matičnoj državi članici.

▼B

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 5. i 6. do 1. siječnja 2014.

Članak 36.

Početak obavljanja djelatnosti

1. Prije nego što podružnica kreditne institucije počne obavljati svoje djelatnosti, nadležna tijela države članice domaćina, u roku od dva mjeseca od primitka informacija navedenih u članku 35., pripremaju nadzor nad kreditnom institucijom u skladu s poglavljem 4. i, ako je to potrebno, navode uvjete pod kojima se, s ciljem općeg dobra, te djelatnosti obavljaju u državi članici domaćinu.

2. Po primitku priopćenja od nadležnih tijela države članice domaćina ili, u slučaju isteka razdoblja navedenog u stavku 1., bez primitka bilo kakvog priopćenja, podružnicu je moguće osnovati i ona može početi obavljati svoje djelatnosti.

3. U slučaju promjene neke od informacija priopćenih u skladu s točkom (b), (c) ili (d) članka 35. stavka 2., kreditna institucija daje pisanu obavijest o dotičnoj promjeni nadležnim tijelima matične države članice i države članice domaćina, barem mjesec dana prije izvršavanja te promjene kako bi omogućila nadležnim tijelima matične države članice da nakon obavijesti donesu odluku u skladu s člankom 35., a nadležnim tijelima države članice domaćina da donesu odluku o uvjetima za promjenu u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

4. Za podružnice koje su počele s obavljanjem svojih djelatnosti prije 1. siječnja 1993., u skladu s odredbama na snazi u njihovim državama članicama domaćinima, smatra se da su za njih vrijedili postupci propisani člankom 35. i stavcima 1. i 2. ovog članka. Od 1. siječnja 1993. na njih se primjenjuje stavak 3. ovog članka te članci 33. i 52. i poglavlje 4.

5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 5. i 6. do 1. siječnja 2014.

Članak 37.

Informacije o odbijanju

Države članice dužne su obavijestiti Komisiju i EBA-u o broju i vrsti slučajeva u kojima je došlo do odbijanja u skladu s člankom 35. i člankom 36. stavkom 3.

Članak 38.

Agregiranje podružnica

Poslovne jedinice, bez obzira na njihov broj, koje u istoj državi članici osnuje kreditna institucija sa sjedištem u drugoj državi članici smatraju se jednom podružnicom.

POGLAVLJE 3.

Ostvarenje slobode pružanja usluga

Članak 39.

Postupak obavješćivanja

1. Svaka kreditna institucija koja želi ostvarivati pravo na slobodu pružanja usluga obavljanjem svojih djelatnosti na području druge države članice prvi put obavješćuje nadležna tijela matične države članice o djelatnostima s popisa iz Priloga I. ovoj Direktivi koje namjerava obavljati.

2. Nadležna tijela matične države članice u roku od mjesec dana od primitka obavijesti iz stavka 1. šalju tu obavijest nadležnim tijelima države članice domaćina.

3. Ovaj članak ne utječe na prava koja su stekle kreditne institucije koje su pružale usluge prije 1. siječnja 1993.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 4. i 5. do 1. siječnja 2014.

POGLAVLJE 4.

Ovlasti nadležnih tijela države članice domaćina

Članak 40.

Izvještajni zahtjevi

Nadležna tijela država članica domaćina mogu zahtijevati da ih sve kreditne institucije koje imaju podružnice na njihovom području moraju periodično izvještavati o svojim djelatnostima u tim državama članicama domaćinima.

Takva se izvješća zahtijevaju samo za informativne ili statističke potrebe, u svrhu primjene članka 51. stavka 1. ili za potrebe nadzora u skladu s ovim poglavljem. Na njih se primjenjuju zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

Nadležna tijela država članica domaćina mogu posebno tražiti informacije od kreditnih institucija iz prvog podstavka koje bi tim nadležnim tijelima omogućile da procijene je li podružnica značajna u skladu s člankom 51. stavkom 1.

Članak 41.

Mjere koje poduzimaju nadležna tijela matične države članice u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u državi članici domaćinu

1. Nadležna tijela države članice domaćina koja na temelju informacija primljenih od nadležnih tijela matične države članice u skladu s člankom 50. utvrde da kreditna institucija koja ima podružnicu ili pruža usluge na njezinom području ispunjava jedan od sljedećih uvjeta u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u toj državi članici domaćinu, obavješćuju nadležna tijela matične države članice:

(a) kreditna institucija nije usklađena s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva ili s Uredbom (EU) br. 575/2013;

(b) postoji značajan rizik da kreditna institucija neće biti usklađena s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva ili s Uredbom (EU) br. 575/2013.

▼B

Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotična kreditna institucija otkloni svoju neusklađenost ili poduzimaju mjere za sprečavanje rizika neusklađenosti. Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja priopćavaju te mjere nadležnim tijelima države članice domaćina.

2. Nadležna tijela države članice domaćina koja smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu ispunila svoje obveze ili da neće ispuniti svoje obveze u skladu s drugim podstavkom stavka 1., mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku prema članku 19. stavku 3. te Uredbe u roku od 24 sata. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

Članak 42.

Obrazloženje i priopćavanje

Svaka mjera koja je poduzeta u skladu s člankom 41. stavkom 1., člankom 43. odnosno člankom 44., a koja uključuje kaznu ili ograničenje ostvarenja slobode pružanja usluga mora biti primjereno obrazložena i priopćena dotičnoj kreditnoj instituciji.

Članak 43.

Preventivne mjere

1. Prije pokretanja postupka iz članka 41., nadležna tijela države članice domaćina, u izvanrednim situacijama, a prije donošenja mjera od strane nadležnih tijela matične države članice ili mjera restrukturiranja iz članka 3. Direktive 2001/24/EZ mogu poduzeti bilo koje preventivne mjere potrebne za zaštitu od financijske nestabilnosti koja bi ozbiljno ugrozila zajedničke interese deponenata, ulagatelja i klijenata u državi članici domaćinu.

2. Preventivne mjere iz stavka 1. razmjerne su svojoj svrsi, a to je zaštita od financijske nestabilnosti koja bi ozbiljno ugrozila zajedničke interese deponenata, ulagatelja i klijenata u državi članici domaćinu. Te preventivne mjere mogu uključivati privremenu obustavu plaćanja. One ne smiju dovesti do davanja prednosti vjerovnicima kreditne institucije u državi članici domaćinu u odnosu na vjerovnike u drugim državama članicama.

3. Preventivne mjere iz stavka 1. prestaju važiti kada upravna ili pravosudna tijela matične države članice poduzmu mjere restrukturiranja u skladu s člankom 3. Direktive 2001/24/EZ.

4. Nadležna tijela države članice domaćina ukidaju preventivne mjere kada smatraju da su te mjere postale zastarjele prema članku 41., osim ako te mjere prestaju važiti u skladu sa stavkom 3.

▼B

5. Komisiju, EBA-u i nadležna tijela drugih relevantnih država članica bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje se o preventivnim mjerama poduzetima u skladu sa stavkom 1.

Nadležna tijela matične države članice ili bilo koje druge države članice pod utjecajem preventivnih mjera koja ulože prigovor na mjere koje su poduzela nadležna tijela države članice domaćina, mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku prema članku 19. stavku 3. te Uredbe u roku od 24 sata. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

Članak 44.

Ovlasti država članica domaćina

Države članice domaćini mogu, neovisno o člancima 40. i 41., provesti ovlasti koje su im dodijeljene prema ovoj Direktivi za poduzimanje odgovarajućih mjera za sprečavanje ili kažnjavanje kršenja pravila počinjenih na njihovim područjima, a koje su donijele u skladu s ovom Direktivom ili s ciljem općeg dobra. To uključuje mogućnost da spriječe kreditne institucije koje su počinile povredu da započnu daljnje transakcije na njihovom području.

Članak 45.

Mjere nakon oduzimanja odobrenja za rad

Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o oduzimanju odobrenja za rad. Nadležna tijela države članice domaćina poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi spriječila da dotična kreditna institucija započne daljnje transakcije na njihovom području te kako bi zaštitila interese deponenata.

Članak 46.

Oglašavanje

Ništa u ovom poglavlju ne sprečava kreditne institucije koje imaju mjesto uprave u drugim državama članicama da oglašavaju svoje usluge preko svih raspoloživih sredstava priopćavanja u državi članici domaćinu, uz primjenu svih pravila koja reguliraju oblik i sadržaj takvog oglašavanja i koja su donesena s ciljem općeg dobra.

GLAVA VI.

ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 47.

Obavješćivanje o podružnicama iz trećih zemalja i uvjeti pristupa za kreditne institucije koje imaju takve podružnice

1. Države članice na podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji, a koje počinju obavljati ili obavljaju svoju djelatnost, ne primjenjuju odredbe koje dovode do povoljnijeg tretmana od onog koji imaju kreditne institucije koje imaju mjesto uprave u Uniji.

▼B

2. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju, EBA-u i Europski odbor za bankarstvo uspostavljen Odlukom Komisije 2004/10/EZ ([1]) o svim odobrenjima za rad za podružnice koja su izdana kreditnim institucijama koje imaju sjedište u trećoj zemlji.

3. Unija može, putem sporazuma zaključenih s jednom trećom zemljom ili više njih, dogovoriti primjenu odredbi koje osiguravaju podružnicama kreditnih institucija koje imaju sjedište u trećoj zemlji jednak tretman na cijelom području Unije.

Članak 48.

Suradnja s nadzornim tijelima trećih zemalja u vezi s nadzorom na konsolidiranoj osnovi

1. Komisija može Vijeću dostavljati prijedloge, na zahtjev države članice ili na svoju vlastitu inicijativu, za pregovore o sporazumima s jednom trećom zemljom ili više njih, o načinima obavljanja nadzora na konsolidiranoj osnovi nad:

(a) institucijama čija matična društva imaju svoja mjesta uprave u trećim zemljama;

(b) institucijama koje se nalaze u trećim zemljama, čija matična društva, bez obzira na to jesu li to institucije, financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi, imaju svoje mjesto uprave u Uniji.

2. Sporazumi navedeni u stavku 1. posebno nastoje osigurati sve sljedeće uvjete:

(a) da nadležna tijela država članica mogu dobiti informacije potrebne za nadzor, na temelju konsolidiranog financijskog položaja, institucija, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga koji se nalaze u Uniji i imaju društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije u trećoj zemlji ili imaju sudjelujuće udjele u takvim institucijama;

(b) da nadzorna tijela trećih zemalja mogu dobiti informacije potrebne za nadzor nad matičnim društvima čija se mjesta uprave nalaze na njihovom području i imaju društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije u jednoj državi članici ili više njih ili imaju sudjelujuće udjele u takvim institucijama;

(c) da EBA može od nadležnih tijela država članica dobiti informacije koje su ona primila od nacionalnih nadležnih tijela trećih zemalja u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 218. UFEU-a, Komisija, uz pomoć Europskog odbora za bankarstvo, ispituje ishod pregovora navedenih u stavku 1. i nastalu situaciju.

([1]) SL L 3, 7.1.2004., str. 36.

▼B

4. EBA pomaže Komisiji za potrebe ovog članka u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

GLAVA VII.

BONITETNI NADZOR

POGLAVLJE 1.

Načela bonitetnog nadzora

Odjeljak I.

Nadležnost i dužnosti matične države članice i države članice domaćina

Članak 49.

Nadležnost nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina

1. Za bonitetni nadzor nad institucijom, uključujući djelatnosti koje obavlja u skladu s člancima 33. i 34., odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina.

2. Stavak 1. ne sprečava nadzor na konsolidiranoj osnovi.

3. Mjere koje poduzima država članica domaćin ne smiju dopuštati diskriminirajući ili ograničavajući tretman koji se temelji na činjenici da je institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici.

Članak 50.

Suradnja u nadzoru

1. Nadležna tijela dotičnih država članica blisko surađuju kako bi nadzirala djelatnosti institucija koje posluju, posebno preko podružnica, u jednoj državi članici ili više njih u kojima se ne nalazi njihovo mjesto uprave. Ona međusobno dostavljaju sve informacije koje se odnose na upravljanje i vlasništvo nad takvim institucijama, a koje bi mogle olakšati njihov nadzor i ispitivanje uvjeta za izdavanje njihovih odobrenja za rad te sve informacije koje bi mogle olakšati praćenje institucija, posebno s obzirom na likvidnost, solventnost, osiguranje depozita, ograničavanje velikih izloženosti, ostale čimbenike koji bi mogli utjecati na sistemski rizik koji institucija predstavlja, administrativne i računovodstvene postupke i mehanizme unutarnje kontrole.

2. Nadležna tijela matične države članice odmah dostavljaju nadležnim tijelima država članica domaćina sve informacije i nalaze koji se odnose na nadzor nad likvidnošću u skladu s dijelom šestim Uredbe (EU) br. 575/2013 i glavom VII. poglavljem 3. ove Direktive, o djelatnostima koje institucija obavlja preko svojih podružnica ako su te informacije i nalazi relevantni za zaštitu deponenata ili ulagatelja u državi članici domaćinu.

▼B

3. Nadležna tijela matične države članice odmah obavješćuju nadležna tijela svih država članica domaćina ako se pojave likvidnosne poteškoće ili ako se razumno može očekivati da će se one pojaviti. Te informacije također uključuju pojedinosti o planiranju i provedbi plana oporavka te o svim mjerama bonitetnog nadzora koje su poduzete u tom kontekstu.

4. Nadležna tijela matične države članice na zahtjev nadležnih tijela države članice domaćina priopćavaju i objašnjavaju način na koji su uzete u obzir informacije i nalazi koje su dostavila nadležna tijela države članice domaćina. Ako, nakon priopćavanja informacija i nalaza, nadležna tijela države članice domaćina smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu poduzela odgovarajuće mjere, nadležna tijela države članice domaćina mogu, nakon što o tome obavijeste nadležna tijela matične države članice i EBA-u, poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje daljnjih kršenja i radi zaštite interesa deponenata, ulagatelja i ostalih osoba kojima se pružaju usluge ili zaštite stabilnosti financijskog sustava.

Nadležna tijela matične države članice koja se ne slažu s mjerama koje su poduzela nadležna tijela države članice domaćina, mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku u roku od mjesec dana.

5. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i kada je zahtjev za suradnju, posebno za razmjenu informacija, bio odbijen ili nije bio obrađen u razumnom roku. Ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, EBA može u takvim slučajevima djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene prema članku 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma o razmjeni informacija prema ovom članku u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

6. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije iz ovog članka.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se uspostavili standardni obrasci, predlošci i postupci povezani sa zahtjevima u vezi s razmjenom informacija koji će vjerojatno olakšati praćenje institucija.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

8. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 6. i 7. do 1. siječnja 2014.

▼B

Članak 51.

Značajne podružnice

1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se kao značajna odredi podružnica institucije koja nije investicijsko društvo na koje se primjenjuje članak 95. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Taj zahtjev sadržava razloge zbog kojih se ta podružnica smatra značajnom, posebno uzimajući u obzir sljedeće:

(a) je li tržišni udio podružnice u smislu depozita u državi članici domaćinu veći od 2 %;

(b) vjerojatan učinak prekida ili prestanka rada institucije na likvidnost sustava te na sustave plaćanja, poravnanja i namire u državi članici domaćinu;

(c) veličinu i važnost podružnice u smislu broja klijenata u kontekstu bankovnog i financijskog sustava u državi članici domaćinu.

Nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., konsolidirajuće nadzorno tijelo čine sve što je u njihovoj moći kako bi došli do zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne.

Ako se u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz prvog podstavka ne donese zajednička odluka, nadležna tijela države članice domaćina donose svoju vlastitu odluku o tome je li podružnica značajna u roku od iduća dva mjeseca. Pri donošenju svoje odluke nadležna tijela države članice domaćina uzimaju u obzir sva mišljenja i ograde konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice.

Odluke iz trećeg i četvrtog podstavka navode se u dokumentu koji sadržava potpuno obrazloženje i dostavljaju dotičnim nadležnim tijelima, a priznaju se kao obvezujuće i primjenjuju ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama.

Određivanje podružnice kao značajne ne utječe na prava i obveze nadležnih tijela prema ovoj Direktivi.

2. Nadležna tijela matične države članice priopćavaju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajna podružnica ima poslovni nastan informacije iz članka 117. stavka 1. točaka (c) i (d) te obavljaju zadaće iz članka 112. stavka 1. točke (c) u suradnji s nadležnim tijelima države članice domaćina.

Ako nadležno tijelo matične države članice sazna za izvanrednu situaciju iz članka 114. stavka 1., ono bez odgađanja upozorava tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 1.

▼B

Nadležna tijela matične države članice priopćavaju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajne podružnice imaju poslovni nastan rezultate procjene rizika institucija s takvim podružnicama iz članka 97. i, ako je to primjenjivo, članka 113. stavka 2. Ona također priopćavaju odluke iz članaka 104. i 105. ako su te procjene i odluke relevantne za te podružnice.

Nadležna tijela matičnih država članica savjetuju se s nadležnim tijelima država članica domaćina u kojima značajne podružnice imaju sjedište o operativnim mjerama koje se zahtijevaju prema članku 86. stavku 11. ako je to relevantno za likvidnosne rizike u valuti države članice domaćina.

Ako se nadležna tijela matične države članice nisu savjetovala s nadležnim tijelima države članice domaćina ili ako, nakon tog savjetovanja, nadležna tijela države članice domaćina smatraju da operativne mjere koje se zahtijevaju prema članku 86. stavku 11. nisu adekvatne, nadležna tijela države članice domaćina mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. Ako se ne primjenjuje članak 116., nadležna tijela koja nadziru instituciju sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osnivaju kolegij nadzornih tijela i predsjedaju njime kako bi se omogućila suradnja prema stavku 2. ovog članka i članku 50. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima, koje, nakon savjetovanja s dotičnim nadležnim tijelima, određuje nadležno tijelo matične države članice. Nadležno tijelo matične države članice odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima ili u radu kolegija.

Odluka nadležnog tijela matične države članice uzima u obzir relevantnost nadzorne djelatnosti koju planiraju ili usklađuju ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 7. i obveze iz stavka 2. ovog članka.

Nadležno tijelo matične države članice u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o poslovima koje treba razmotriti. Nadležno tijelo matične države članice također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove kolegija o mjerama donesenima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju opći uvjeti za funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se odredilo operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

6. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 4. i 5. do 31. prosinca 2015.

Članak 52.

Izravna provjera i inspekcija podružnica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici

1. Ako institucija koja je dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoje djelatnosti preko podružnice, države članice domaćini osiguravaju da nadležna tijela matične države članice ili osobe koje su imenovala za tu svrhu mogu obavljati izravne provjere informacija navedenih u članku 50. i inspekcije tih podružnica, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice domaćina.

2. Nadležna tijela matične države članice mogu također, u svrhu inspekcije podružnica, primijeniti druge postupke navedene u članku 118.

3. Nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su da na pojedinačnoj osnovi obavljaju izravne provjere i inspekcije djelatnosti koje obavljaju podružnice institucija na njezinom području i da od podružnice zahtijevaju informacije o njezinim djelatnostima kao i za potrebe nadzora ako smatraju da su te informacije relevantne za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. Prije obavljanja tih provjera i inspekcija, nadležna tijela države članice domaćina savjetuju se s nadležnim tijelima matične države članice. Nakon provjera i inspekcija nadležna tijela države članice domaćina priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice informacije do kojih su došla i nalaze koji su relevantni za procjenu rizika institucije ili za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. Nadležna tijela matične države članice s dužnom pozornosti uzimaju u obzir te informacije i nalaze pri utvrđivanju svojeg plana nadzora iz članka 99. isto tako uzimajući u obzir stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu.

4. Izravne provjere i inspekcije podružnica provode se u skladu s pravom države članice u kojoj se obavljaju.

Odjeljak II.

Razmjena informacija i poslovna tajna

Članak 53.

Poslovna tajna

1. Države članice osiguravaju da sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela, kao i revizori ili stručnjaci koji djeluju u ime nadležnih tijela, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne.

▼B

Povjerljive informacije koje te osobe, revizori ili stručnjaci saznaju u obavljanju svojih dužnosti smiju se priopćiti samo u sažetom ili skupnom obliku tako da nije moguće prepoznati pojedinu kreditnu instituciju, ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom.

Unatoč tomu, ako je nad kreditnom institucijom otvoren stečaj ili se provodi prisilna likvidacija, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće strane uključene u pokušaj spašavanja te kreditne institucije smiju se priopćiti u građanskom ili trgovačkom postupku.

2. Stavak 1. ne sprečava nadležna tijela da međusobno razmjenjuju informacije ili da informacije dostavljaju ESRB-u, EBA-i ili europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala, ESMA) koje je osnovano Uredbom (EU) 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), u skladu s ovom Direktivom, Uredbom (EU) br. 575/2013, s drugim direktivama koje se primjenjuju na kreditne institucije te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) 1092/2010, člancima 31., 35. i 36. Uredbe (EU) br. 1093/2010. i člancima 31. i 36. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Na te se informacije primjenjuje stavak 1.

3. Stavak 1. ne sprečava nadležna tijela da objavljuju rezultate testiranja otpornosti na stres koji su provedeni u skladu s člankom 100. ove Direktive ili člankom 32. Uredbe (EU) br. 1093/2010. i da rezultate testiranja otpornosti na stres dostavljaju EBA-i kako bi EBA objavila rezultate testiranja otpornosti na stres provedenih na razini cijelog EU-a.

Članak 54.

Upotreba povjerljivih informacija

Nadležna tijela koja saznaju povjerljive informacije u skladu s člankom 53. mogu se njima koristiti samo tijekom izvršavanja svojih dužnosti, i to samo u sljedeće svrhe:

(a) radi provjere jesu li zadovoljeni uvjeti koji reguliraju pristup djelatnosti kreditnih institucije te radi olakšavanja praćenja, na nekonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, obavljanja tih djelatnosti, posebno s obzirom na praćenje likvidnosti, solventnosti, velikih izloženosti te administrativnih i računovodstvenih postupaka i mehanizama unutarnje kontrole;

(b) radi izricanja kazni;

(c) u žalbama protiv odluka nadležnog tijela, uključujući sudske postupke u skladu s člankom 72.;

(d) u sudskim postupcima koji su pokrenuti u skladu s posebnim odredbama koje su predviđene pravom Unije u području kreditnih institucija.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

▼M1

Članak 54.a

Članci 53. i 54. ne dovode u pitanje istražne ovlasti povjerene Europskom parlamentu u skladu s člankom 226. UFEU-a.

▼B

Članak 55.

Sporazumi o suradnji

U skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010 države članice i EBA mogu sklapati sporazume o suradnji kojima se određuje razmjena informacija s nadležnim tijelima trećih zemalja ili s tijelima trećih zemalja u skladu s člankom 56. i člankom 57. stavkom 1. ove Direktive samo ako se za priopćene informacije jamči da su ispunjeni zahtjevi u vezi s čuvanjem poslovne tajne koji su barem istovjetni zahtjevima iz članka 53. stavka 1. ove Direktive. Takva razmjena informacija obavlja se u svrhu izvršavanja nadzornih zadaća tih tijela.

Informacije koje potječu iz druge države članice smiju se priopćiti samo uz izričitu suglasnost tijela koja su te informacije priopćila te, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.

Članak 56.

Razmjena informacija između tijela

Članak 53. stavak 1. i članak 54. ne sprečavaju razmjenu informacija između nadležnih tijela unutar države članice, između nadležnih tijela u različitim državama članicama ili između nadležnih tijela i sljedećih tijela pri obavljanju njihovih nadzornih funkcija:

(a) tijela kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora i tijela odgovornih za nadzor nad financijskim tržištima;

(b) tijela zaduženih za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila;

(c) tijela zaduženih za restrukturiranje ili tijela kojima je cilj zaštita stabilnosti financijskog sustava;

(d) ugovornih ili institucionalnih sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(e) tijela uključenih u likvidaciju i stečaj institucija i u ostale slične postupke;

(f) osoba odgovornih za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja institucija, društava za osiguranje i financijskih institucija.

Članak 53. stavak 1. i članak 55. ne sprečavaju da se tijelima koja upravljaju sustavima za osiguranje depozita i sustavima za zaštitu ulagatelja priopće informacije koje su im potrebne za izvršavanje njihovih funkcija.

Na primljene informacije u svakom slučaju primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

▼B

Članak 57.

Razmjena informacija s nadzornim tijelima

1. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice mogu odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela odgovornih za nadzor nad:

(a) tijelima uključenima u likvidaciju i stečaj institucija i u ostale slične postupke;

(b) ugovornim ili institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) osobama zaduženima za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja institucija, društava za osiguranje i financijskih institucija.

2. U slučajevima iz stavka 1., države članice zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

(a) informacije se razmjenjuju za potrebe obavljanja zadaća iz stavka 1.;

(b) na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.;

(c) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila i, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.

3. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice mogu, s ciljem jačanja stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava, odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela koja su u skladu sa zakonom odgovorna za otkrivanje i istraživanje kršenja prava trgovačkih društava.

U takvim slučajevima, države članice zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

(a) informacije se razmjenjuju za potrebe otkrivanja i istraživanja kršenja prava trgovačkih društava;

(b) na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.;

(c) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila i, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.

4. Ako tijela navedena u stavku 1. izvršavaju svoje zadaće otkrivanja ili istraživanja uz pomoć osoba koje su zbog svoje specifične osposobljenosti imenovane za tu svrhu, a koje nisu zaposlene u javnom sektoru, država članica može na te osobe proširiti mogućnost razmjene informacija iz prvog podstavka stavka 3. prema uvjetima iz drugog podstavka stavka 3.

5. Države članice EBA-i priopćavaju imena tijela koja mogu primati informacije u skladu s ovim člankom.

▼B

6. Kako bi se proveo stavak 4., tijela iz stavka 3., priopćavaju nadležnim tijelima koja su informacije priopćila, imena i detaljne podatke o odgovornostima osoba kojima se šalju te informacije.

Članak 58.

Prijenos informacija koje se odnose na monetarni aspekt, aspekt osiguranja depozita, sistemski aspekt i aspekt platnog prometa

1. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava nadležno tijelo da prenosi informacije sljedećim subjektima, u svrhu ispunjavanja njihovih zadaća:

(a) središnjim bankama ESSB-a i ostalim tijelima sa sličnom funkcijom u njihovu svojstvu monetarnih vlasti kada su informacije relevantne za izvršavanje njihovih zakonom propisanih zadaća, uključujući vođenje monetarne politike i povezano osiguranje likvidnosti, nadzor nad sustavima plaćanja, poravnanja i namire i očuvanje stabilnosti financijskog sustava;

(b) ugovornim ili institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) prema potrebi, drugim tijelima javne vlasti odgovornim za nadzor nad platnim sustavima;

(d) ESRB-u, europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje („EIOPA”), koje je osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i ESMA-om, ako su te informacije relevantne za ispunjavanje njihovih zakonom propisanih zadaća prema uredbama (EU) br. 1092/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010.

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi uklonile prepreke koje sprečavaju nadležna tijela da prenose informacije u skladu s prvim podstavkom.

2. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava tijela iz prvog podstavka da priopćavaju nadležnim tijelima informacije koje im mogu biti potrebne za potrebe članka 54.

3. Na informacije primljene u skladu sa stavcima 1. i 2. primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

4. Ako se pojavi izvanredna situacija, kao što je navedeno u članku 114. stavku 1., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela bez odgađanja priopće informacije središnjim bankama ESSB-a, ako su te informacije relevantne za obavljanje njihovih zakonom propisanih zadaća, uključujući provođenje monetarne politike i povezano osiguranje likvidnosti, nadzor nad sustavima plaćanja, poravnanja i namire i za očuvanje stabilnosti financijskog sustava te ESRB-u, ako su te informacije relevantne za obavljanje njegovih zakonom propisanih zadaća.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 48.

▼B

Članak 59.

Prijenos informacija drugim subjektima

1. Neovisno o članku 53. stavku 1. i članku 54., države članice mogu, na temelju odredbi predviđenih nacionalnim pravom, odobriti priopćavanje određenih informacija drugim odjelima središnje državne uprave odgovornima za pravo kojim se regulira nadzor nad institucijama, financijskim institucijama i društvima za osiguranje, kao i inspektorima koji djeluju u ime tih odjela.

Međutim, takve informacije smiju se priopćiti samo ako je to potrebno zbog bonitetnog nadzora te sprečavanja propasti institucija i sanacije posrnulih institucija. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

U izvanrednim situacijama iz članka 114. stavka 1. države članice dopuštaju nadležnim tijelima da priopće informacije koje su relevantne za odjele iz prvog podstavka ovog stavka u svim dotičnim državama članicama.

2. Države članice mogu odobriti priopćavanje određenih informacija povezanih s bonitetnim nadzorom nad institucijama parlamentarnim istražnim odborima u njihovoj državi članici, revizorskim sudovima u njihovoj državi članici i ostalim subjektima zaduženima za istragu u njihovoj državi članici, u sljedećim okolnostima:

(a) takvi subjekti imaju točno utvrđen mandat prema nacionalnom pravu za istraživanje ili ispitivanje djelovanja tijela odgovornih za nadzor nad institucijama ili za zakone koji reguliraju taj nadzor;

(b) informacije su potrebne isključivo za izvršavanje mandata iz točke (a);

(c) na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.;

(d) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila te samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.

Ako priopćavanje informacija koje se odnose na bonitetni nadzor uključuje obradu osobnih podataka, pri svakoj obradi subjekti iz prvog podstavka moraju poštovati mjerodavna nacionalna prava kojima se prenosi Direktiva 95/46/EZ.

Članak 60.

Objava informacija dobivenih izravnim provjerama i inspekcijama

Države članice osiguravaju da se informacije primljene prema članku 52. stavku 3., članku 53. stavku 2. i članku 56., kao i informacije dobivene izravnom provjerom ili inspekcijom navedenom u članku 52. stavcima 1. i 2., ne priopćavaju u slučajevima iz članka 59., osim uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su priopćila informacije ili nadležnih tijela države članice u kojoj je provedena ta izravna provjera ili inspekcija.

▼B

Članak 61.

Priopćavanje informacija koje se odnose na usluge poravnanja i namire

1. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava nadležna tijela država članica da informacije navedene u člancima 53., 54. i 55. priopće klirinškim kućama ili drugim sličnim tijelima koja su prema nacionalnom pravu priznata za pružanje usluga poravnanja ili namire za jedno od njihovih nacionalnih tržišta, ako ta nadzorna tijela smatraju da je neophodno priopćiti te informacije kako bi se osiguralo ispravno funkcioniranje tih tijela s obzirom na status neispunjavanja obveza ili potencijalni status neispunjavanja obveza sudionika na tržištu. Na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

2. Međutim, države članice osiguravaju da se informacije primljene prema članku 53. stavku 2. ne priopćavaju u okolnostima navedenima u stavku 1. bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su ih priopćile.

Članak 62.

Obrada osobnih podataka

Obrada osobnih podataka za potrebe ove Direktive obavlja se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i, prema potrebi, Uredbom (EZ) br. 45/2001.

Odjeljak III.

Dužnosti osoba odgovornih za pravnu kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja

Članak 63.

Dužnosti osoba odgovornih za pravnu kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja

1. Države članice osiguravaju da svaka osoba koja je dobila odobrenje u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja ([1]), a koja u instituciji obavlja zadaće opisane u članku 51. Direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava ([2]), članku 37. Direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima ([3]), ili članku 73. Direktive 2009/65/EZ, odnosno neke druge zakonom propisane zadaće, bude dužna odmah izvijestiti nadležna tijela o svakoj činjenici ili odluci koja se odnosi na tu instituciju za koju je ta osoba saznala dok je obavljala te zadaće, a koja bi mogla:

(a) predstavljati značajno kršenje zakona ili drugih propisa koji određuju uvjete za izdavanje odobrenja za rad ili koji posebno reguliraju obavljanje djelatnosti institucija;

(b) utjecati na kontinuirano funkcioniranje institucija;

([1]) SL L 157, 9.6.2006., str. 87.
([2]) SL L 222, 14.8.1978., str. 11.
([3]) SL L 193, 18.7.1983., str. 1.

▼B

(c) dovesti do odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili do izražavanja ograde.

Države članice osiguravaju barem da osoba iz prvog podstavka također ima dužnost izvijestiti o bilo kojoj činjenici ili odluci za koju sazna za vrijeme obavljanja zadaća opisanog u prvom podstavku u društvu koje je na temelju odnosa kontrole usko povezano s institucijom u kojoj ta osoba obavlja tu zadaću.

2. Priopćavanje u dobroj vjeri nadležnim tijelima, od strane osoba ovlaštenih u smislu Direktive 2006/43/EEZ, svih činjenica ili odluka iz stavka 1. ne predstavlja kršenje bilo kojih ograničenja priopćavanja informacija, koja su određena ugovorom ili bilo kojom zakonskom ili drugom odredbom te ne podrazumijeva bilo kakvu odgovornost tih osoba. Te se informacije istodobno priopćavaju upravljačkom tijelu institucije, osim ako ne postoje utemeljeni razlozi protiv tog priopćavanja.

Odjeljak IV.

Nadzorne ovlasti, ovlasti izricanja kazni i pravo na žalbu

Članak 64.

Nadzorne ovlasti i ovlasti izricanja kazni

1. Nadležnim tijelima daju se sve nadzorne ovlasti da interveniraju u poslovanje institucija koje su im potrebne za izvršavanje njihove funkcije, uključujući posebno pravo da oduzmu odobrenje za rad u skladu s člankom 18., ovlasti koje su potrebne u skladu s člankom 102. i ovlasti navedene u člancima 104. i 105.

2. Nadležna tijela izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i svoje ovlasti izricanja kazni u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na jedan od sljedećih načina:

(a) izravno;

(b) u suradnji s drugim tijelima;

(c) pod njihovom odgovornošću, prijenosom ovlasti na ta tijela;

(d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

Članak 65.

Administrativne kazne i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje nadzorne ovlasti nadležnih tijela iz članka 64. i pravo država članica da propišu i izreknu kazne prema kaznenom pravu, države članice propisuju pravila koja se odnose na administrativne kazne i druge administrativne mjere u odnosu na kršenja nacionalnih odredbi kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Kada države članice odluče da neće propisati pravila za administrativne kazne za povrede na koje se primjenjuje nacionalno kazneno pravo, Komisiji priopćavaju relevantne odredbe kaznenog prava. Administrativne kazne i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

▼B

2. Kada se obveze iz stavka 1. primjenjuju na institucije, financijske holdinge i mješovite financijske holdinge, države članice osiguravaju da se u slučaju kršenja nacionalnih odredbi kojima se ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 prenose u nacionalno pravo, kazne mogu primijeniti na članove upravljačkog tijela i na druge fizičke osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za to kršenje, pod uvjetima koji su propisani nacionalnim pravom.

3. Nadležnim tijelima daju se sve ovlasti za prikupljanje informacija i istražne ovlasti koje su im potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Ne dovodeći u pitanje druge relevantne odredbe propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te ovlasti uključuju:

(a) ovlast da od sljedećih fizičkih ili pravnih osoba zahtijevaju dostavljanje svih informacija koje su potrebne za obavljanje zadaća nadležnih tijela, uključujući informacije koje se za potrebe nadzora i s njima povezane statističke potrebe dostavljaju u redovitim vremenskim razmacima i u određenim formatima:

i. institucija s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici;

ii. financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici;

iii. mješovitih financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici;

iv. mješovitih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici;

v. osoba koje pripadaju subjektima iz podtočaka od i. do iv.;

vi. trećim osobama kojima su subjekti iz podtočaka od i. do iv. eksternalizirali operativne funkcije ili aktivnosti;

(b) ovlast da provedu sve potrebne istrage bilo koje osobe iz točke (a) podtočaka od i. do vi. koje imaju poslovni nastan ili se nalaze u dotičnoj državi članici kada je to potrebno za obavljanje zadaća nadležnih tijela, uključujući:

i. pravo da zahtijevaju dostavljanje dokumenata;

ii. pregled knjiga i evidencije osoba iz točke (a) podtočaka od i. do vi. i uzimanje preslika ili izvadaka iz tih knjiga i evidencije;

iii. dobivanje pisanih ili usmenih objašnjenja od bilo koje osobe iz točke (a) podtočaka od i. do vi. ili njezinih predstavnika odnosno zaposlenika; i

iv. obavljanje razgovora s bilo kojom drugom osobom koja pristane na razgovor za potrebe prikupljanja informacija koje se odnose na predmet istrage;

▼B

(c) ovlast, u skladu s uvjetima navedenima u pravu Unije, obavljanja svih potrebnih inspekcija u poslovnim prostorijama pravnih osoba iz točke (a) podtočaka od i. do vi. i svih drugih društava uključenih u nadzor na konsolidiranoj osnovi kada je nadležno tijelo konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako o tome prethodno obavijeste dotična nadležna tijela. Ako je prema nacionalnom pravu za inspekciju potrebno odobrenje pravosudnog tijela, za to se odobrenje podnosi zahtjev.

Članak 66.

Administrativne kazne i druge administrativne mjere za kršenje zahtjeva koji se odnose na odobrenje za rad i zahtjeva za stjecanje kvalificiranih udjela

1. Države članice osiguravaju da su njihovim zakonima i drugim propisima određene administrativne kazne i druge administrativne mjere barem u vezi s:

(a) obavljanjem poslova primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti od strane društava koja nisu kreditne institucije, što je kršenje članka 9.;

(b) početkom obavljanja djelatnosti kao kreditne institucije bez dobivanja odobrenja za rad, što je kršenje članka 9.;

(c) izravnim ili neizravnim stjecanjem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ili daljnjim izravnim ili neizravnim povećanjem takvoga kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, zbog čega bi udio prava glasa ili kapitala dosegnuo ili premašio pragove iz članka 22. stavka 1. ili bi time kreditna institucija postala društvo kći, bez pisane obavijesti nadležnim tijelima kreditne institucije u kojoj oni nastoje steći ili povećati kvalificirani udio tijekom razdoblja procjene ili protiv suprotstavljanja nadležnih tijela, što je kršenje članka 22. stavka 1.;

(d) izravnim ili neizravnim otuđivanjem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ili smanjenjem kvalificiranog udjela tako da bi udio prava glasa ili kapitala pao ispod pragova iz članka 25. ili bi time kreditna institucija prestala biti društvo kći, bez pisane obavijesti nadležnim tijelima.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće:

(a) javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička osoba, institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding i vrsta povrede;

(b) nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;

▼B

(c) u slučaju pravnih osoba, administrativne novčane kazne do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prihoda društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(d) u slučaju fizičkih osoba, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 eura ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 17. srpnja 2013.;

(e) administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa koristi ostvarene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi;

(f) privremenu suspenziju prava glasa dioničara koji se smatraju odgovornima za kršenje iz stavka 1.

Kada je društvo iz točke (c) prvog podstavka društvo kći matičnog društva, relevantni bruto prihod proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.

Članak 67.

Ostale odredbe

1. Ovaj se članak primjenjuje u svim sljedećim okolnostima:

(a) instituciji je izdano odobrenje za rad na temelju lažnih izjava ili na neki drugi nepravilan način;

(b) institucija, nakon što je saznala da su zbog stjecanja ili otuđivanja udjela u njezinom kapitalu, udjeli premašili pragove ili pali ispod pragova navedenih u članku 22. stavku 1. i članku 25., nije izvijestila nadležna tijela o tim stjecanjima ili otuđivanjima, što je kršenje prvog podstavka članka 26. stavka 1.;

(c) institucija koja kotira na uređenom tržištu, kao što je navedeno u popisu koji će objavljivati ESMA u skladu s člankom 47. Direktive 2004/39/EZ, ne izvještava, barem jednom godišnje, nadležna tijela o imenima dioničara i članova koji posjeduju kvalificirane udjele te o veličini tih udjela, što je kršenje drugog podstavka članka 26. stavka 1. ove Direktive;

(d) institucija nema uspostavljene sustave upravljanja koje zahtijevaju nadležna tijela u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi članak 74.;

(e) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na obvezu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva, navedenima u članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 99. stavka 1. te Uredbe;

(f) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na podatke iz članka 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije;

▼B

(g) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na veliku izloženost ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 394. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(h) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na likvidnost ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 415. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(i) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na omjer financijske poluge ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 430. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(j) institucija u više navrata ili kontinuirano nema na raspolaganju likvidnu imovinu, što je kršenje članka 412. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(k) institucija ima izloženost koja premašuje ograničenja propisana člankom 395. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(l) institucija je izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a ne zadovoljava uvjete propisane člankom 405. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(m) institucija ne objavljuje informacije ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 431. stavaka 1., 2. i 3. ili članka 451. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(n) institucija vrši isplate imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital institucije, što je kršenje članka 141. ove Direktive ili u slučajevima kada članak 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 zabranjuju takvu isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital;

(o) institucija je proglašena krivom za ozbiljno kršenje nacionalnih odredbi donesenih na temelju Direktive 2005/60/EZ;

(p) institucija omogućava jednoj osobi ili više njih koje ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 91. da postanu ili ostanu članovi upravljačkog tijela.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće:

(a) javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička osoba, institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding i vrsta povrede;

(b) nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;

(c) u slučaju institucije, oduzimanje odobrenja za rad institucije u skladu s člankom 18.;

(d) u skladu s člankom 65. stavkom 2., privremenu zabranu obavljanja funkcija u institucijama za člana upravljačkog tijela institucije ili drugu fizičku osobu koja se smatra odgovornom;

▼B

(e) u slučaju pravnih osoba, administrativne novčane kazne do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prihoda društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(f) u slučaju fizičkih osoba, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 eura ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 17. srpnja 2013.;

(g) administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa dobiti ostvarene kršenjem odnosno gubitaka izbjegnutih kršenjem, ako ih je moguće utvrditi.

Kada je društvo iz točke (e) prvog podstavka društvo kći matičnog društva, relevantni bruto prihod jednak je bruto prihodu koji proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.

Članak 68.

Objavljivanje administrativnih kazni

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici bez nepotrebnog odgađanja objavljuju barem sve administrativne kazne protiv kojih ne postoji pravo žalbe i koje su izrečene za kršenje nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva ili Uredba (EU) br. 575/2013, uključujući informacije o vrsti i karakteru kršenja i o identitetu fizičkih ili pravnih osoba kojima su izrečene kazne, nakon što je ta osoba obaviještena o tim kaznama.

Ako države članice dopuštaju objavljivanje kazni protiv kojih postoji pravo žalbe, nadležna tijela bez nepotrebnog odgađanja također objavljuju na svojoj službenoj internetskoj stranici informacije o statusu i o ishodu žalbe.

2. Nadležna tijela kazne objavljuju anonimno i u skladu s nacionalnim pravom u svim sljedećim okolnostima:

(a) ako je kazna izrečena fizičkoj osobi i ako se nakon obvezne prethodne procjene smatra da objavljivanje osobnih podataka nije razmjerno;

(b) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskih tržišta ili istražni kazneni postupak u tijeku;

(c) kada bi objavljivanje za uključene institucije ili fizičke osobe prouzročilo nerazmjernu štetu, ako ju je moguće utvrditi.

Druga je mogućnost da se, kada je vjerojatno da će okolnosti iz prvog podstavka nestati u razumnom razdoblju, objavljivanje iz stavka 1. odgodi za to razdoblje.

▼B

3. Nadležna tijela osiguravaju da informacije koje se objavljuju prema stavku 1. ili 2. ostanu na njihovoj službenoj internetskoj stranici najmanje pet godina. Osobni podaci ostaju na službenoj internetskoj stranici samo koliko je potrebno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.

4. Do 18. srpnja 2015. EBA Komisiji podnosi izvješće o objavljivanju kazni koje su države članice izrekle anonimno u skladu sa stavkom 2., posebno kada je u tom smislu bilo značajnih razlika između država članica. Osim toga, EBA Komisiji podnosi izvješće o svim značajnim razlikama u trajanju objava kazni prema nacionalnom pravu.

Članak 69.

Razmjena informacija o kaznama i vođenje središnje baze podataka u EBA-i

1. U skladu sa zahtjevima koji se odnose na čuvanje poslovne tajne iz članka 53. stavka 1., nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim administrativnim kaznama, uključujući sve trajne zabrane koje su izrečene prema člancima 65., 66. i 67. te žalbe u vezi s tim kaznama i ishode žalbi. EBA vodi središnju bazu podataka o administrativnim kaznama o kojima je obaviještena samo za potrebe razmjene informacija između nadležnih tijela. Ta je baza podataka dostupna samo nadležnim tijelima i ažurira se na osnovi informacija koje nadležna tijela dostavljaju.

2. Nadležno tijelo koje za potrebe članka 13. stavka 1., članka 16. stavka 3., članka 91. stavka 1. i članka 121. procjenjuje dobar ugled provjerava bazu podataka EBA-e o administrativnim kaznama. U slučaju promjene statusa ili uspješne žalbe EBA na zahtjev nadležnih tijela briše ili ažurira relevantne unose u bazi podataka.

3. Nadležna tijela u skladu sa svojim nacionalnim pravom provjeravaju postoji li u kaznenoj evidenciji zabilježena relevantna presuda za dotičnu osobu. Za te se potrebe informacije razmjenjuju u skladu s Odlukom 2009/316/PUP i Okvirnom odlukom 2009/315/PUP, kako su primijenjene u nacionalnom pravu.

4. EBA održava internetsku stranicu s poveznicama na objavljene administrativne kazne prema članku 68. svakog nadležnog tijela, a na njoj se vidjeti razdoblje za koje svaka država članica objavljuje administrativne kazne.

Članak 70.

Učinkovita primjena kazni i provođenje ovlasti nadležnih tijela da izriču kazne

Države članice osiguravaju da pri određivanju vrste administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni, nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući:

(a) težinu i trajanje kršenja;

▼B

(b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje;

(c) financijsku snagu fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, koja je na primjer vidljiva iz ukupnog prihoda pravne osobe ili godišnjeg dohotka fizičke osobe;

(d) važnost stečene dobiti ili izbjegnutoga gubitka fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, ako ih je moguće utvrditi;

(e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi;

(f) razinu suradnje s nadležnim tijelom fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje;

(g) prethodna kršenja fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje;

(h) sve moguće sistemske posljedice kršenja.

Članak 71.

Izvještavanje o kršenjima

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave učinkovite i pouzdane mehanizme za poticanje izvještavanja nadležnih tijela o potencijalnim ili stvarnim kršenjima nacionalnih odredbi kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013.

2. Mehanizmi navedeni u stavku 1. uključuju najmanje sljedeće:

(a) posebne postupke za primitak izvješća o kršenjima i njihovo daljnje praćenje;

(b) odgovarajuću zaštitu za zaposlenike institucija koji prijave kršenje u instituciji barem od odmazde, diskriminacije ili drugih vrsta nepravednog postupanja;

(c) zaštitu osobnih podataka koji se odnose i na osobe koje prijave kršenje i na fizičke osobe koje su navodno odgovorne za kršenje, u skladu s Direktivom 95/46/EZ;

(d) jasna pravila kojima se u svim slučajevima osigurava povjerljivost u odnosu na osobu koja prijavljuje kršenja počinjena u instituciji, osim ako je objavljivanje obvezno prema nacionalnom pravu radi daljnjih istraga ili naknadnih sudskih postupaka.

3. Države članice zahtijevaju da institucije uspostave odgovarajuće postupke u skladu s kojima njihovi zaposlenici mogu preko posebnoga, neovisnoga i autonomnoga kanala interno prijaviti kršenje.

Taj kanal se može također osigurati i preko dogovora sa socijalnim partnerima. Pritom se primjenjuje jednaka zaštita kao ona navedena u točkama (b), (c) i (d) stavka 2.

▼B

Članak 72.

Pravo žalbe

Države članice osiguravaju da za odluke i mjere poduzete u provođenju zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 vrijedi pravo žalbe. Države članice također osiguravaju da se pravo žalbe primjenjuje ako odluka nije donesena u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad koji sadržava sve informacije koje se zahtijevaju prema nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva.

POGLAVLJE 2.

Procesi preispitivanja

Odjeljak I.

Proces procjene adekvatnosti internoga kapitala

Članak 73.

Interni kapital

Institucije moraju imati uspostavljene dobre, učinkovite i cjelovite strategije i procese za kontinuiranu procjenu i održavanje iznosa, vrsta i raspodjele internoga kapitala koje smatraju adekvatnima za pokrivanje vrste i razine rizika kojima su izložene ili kojima bi mogle biti izložene.

Te strategije i procesi podliježu redovitom internom preispitivanju kako bi se osiguralo da su oni i dalje cjeloviti i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti poslova određene institucije.

Odjeljak II.

Sustavi, procesi i mehanizmi institucija

Pododjeljak 1.

Opća načela

Članak 74.

Interno upravljanje i planovi oporavka i sanacije

1. Institucije imaju robusne sustave upravljanja, koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti, učinkovitim procesima za utvrđivanje, upravljanje, praćenje rizika i izvješćivanje o rizicima kojima jesu ili bi mogle biti izložene, odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre administrativne i računovodstvene postupke te politiku i praksu primitaka, koje su dosljedne i promiču dobro i učinkovito upravljanje rizicima.

▼B

2. Sustavi, procesi i mehanizmi iz stavka 1. cjeloviti su i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti rizika svojstvenih poslovnom modelu i djelatnostima institucije. Tehnički kriteriji utvrđeni u člancima od 76. do 95. uzimaju se u obzir.

3. EBA izdaje smjernice o sustavima, procesima i mehanizmima iz stavka 1. u skladu sa stavkom 2.

▼M2

_____

▼B

Članak 75.

Nadzor nad politikom primitaka

1. Nadležna tijela prikupljaju informacije priopćene u skladu s kriterijima za objavljivanje utvrđenima u točkama (g), (h) i (i) članka 450. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljava ih za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i te informacije.

2. EBA izdaje smjernice o dobroj praksi primitaka koje su u skladu s načelima navedenima u člancima od 92. do 95. Smjernice uzimaju u obzir načela o dobroj politici primitaka, navedena u Preporuci Komisije 2009/384/EZ od 30. travnja 2009. o politici primitaka u sektoru financijskih usluga ([1]).

ESMA blisko surađuje s EBA-om u sastavljanju smjernica o politici primitaka za kategorije zaposlenika uključene u pružanje investicijskih usluga i aktivnosti u smislu točke 2. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ.

EBA upotrebljava informacije primljene od nadležnih tijela u skladu sa stavkom 1. za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka na razini Unije.

3. Nadležna tijela prikupljaju informacije o broju fizičkih osoba u pojedinoj instituciji čija primanja u financijskoj godini iznose 1 milijun eura ili više, koji su u platnim razredima koji iznose 1 milijun eura, uključujući njihove poslovne odgovornosti, relevantno poslovno područje i glavne elemente plaće, bonusa, dugoročnih nagrada i mirovinskih doprinosa. Te se informacije prosljeđuju EBA-i, a ona ih objavljuje na agregiranoj osnovi za matičnu državu članicu, u zajedničkom izvještajnom formatu. EBA može razraditi smjernice kako bi olakšala provedbu ovog stavka i osigurala dosljednost prikupljenih informacija.

([1]) SL L 120, 15.5.2009., str. 22.

▼B

Pododjeljak 2.

Tehnički kriteriji koji se odnose na organizaciju i tretman rizika

Članak 76.

Tretman rizika

1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo odobrava i redovito preispituje strategije i politike za preuzimanje, upravljanje, praćenje i smanjenje rizika kojima je institucija izložena ili bi mogla biti izložena, uključujući i rizike povezane s makroekonomskim okružjem u kojem institucija posluje s obzirom na stanje poslovnog ciklusa.

2. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo posveti dovoljno vremena razmatranju pitanja rizika. Upravljačko tijelo aktivno je uključeno u upravljanje svim značajnim rizicima koji se uređuju ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 kao i u vrednovanje imovine, upotrebu vanjskih kreditnih rejtinga i internih modela koji se odnose na te rizike i za te potrebe osigurava odgovarajuće resurse. Institucija uspostavlja linije izvještavanja upravljačkom tijelu kako bi se obuhvatili svi značajni rizici i politike upravljanja rizicima te njihove promjene.

3. Države članice osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu svoje veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti svojih poslova osnuju odbor za rizike koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u toj instituciji. Članovi odbora za rizike moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost kako bi u potpunosti razumjeli i pratili strategiju rizika i sklonost preuzimanju rizika institucije.

Odbor za rizike savjetuje upravljačko tijelo o cjelokupnoj trenutačnoj i budućoj sklonosti preuzimanja rizika i o strategiji te pomaže upravljačkom tijelu u nadziranju provedbe te strategije od strane višeg rukovodstva. Upravljačko tijelo zadržava sveukupnu odgovornost za rizike.

Odbor za rizike preispituje uzimaju li se, cijenama obveza i imovine koje se nude klijentima, u potpunosti u obzir poslovni model i strategija rizika institucije. Kada cijene ne odražavaju rizike na odgovarajući način u skladu s poslovnim modelom i strategijom rizika, odbor za rizike predstavlja upravljačkom tijelu plan za poboljšanje.

Nadležna tijela mogu dopustiti instituciji koja se ne smatra značajnom u smislu prvog podstavka da odbor za rizike udruži s odborom za reviziju iz članka 41. Direktive 2006/43/EZ. Članovi udruženog odbora moraju imati znanje, vještine i stručnost koji su potrebni za odbor za rizike i odbor za reviziju.

▼B

4. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji i odbor za rizike, ako je osnovan, imaju odgovarajući pristup informacijama o profilu rizičnosti institucije te, ako je to potrebno i primjereno, funkciji upravljanja rizicima i savjetima vanjskih stručnjaka.

Upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji i odbor za rizike, ako je osnovan, određuju vrstu, količinu, format i učestalost informacija o rizicima koje primaju. Kako bi pomogao uspostavi dobrih politika i praksi primitaka, ali ne dovodeći u pitanje zadaće odbora za primitke, odbor za rizike ispituje uzimaju li poticaji predviđeni sustavom primitaka u obzir rizik, kapital, likvidnost i vjerojatnost te vremenski raspored zarada.

5. U skladu sa zahtjevom koji se odnosi na razmjernost utvrđenom u članku 7. stavku 2. Direktive Komisije 2006/73/EZ ([1]), države članice osiguravaju da institucije imaju funkciju upravljanja rizicima neovisnu o operativnim funkcijama, koja ima dostatnu nadležnost, uporište, resurse i pristup upravljačkom tijelu.

Države članice osiguravaju da funkcija upravljanja rizikom osigurava da su svi značajni rizici utvrđeni, izmjereni i da se o njima izvješćuje na odgovarajući način. One osiguravaju da je funkcija upravljanja rizicima aktivno uključena u izradu strategije rizika institucije i u sve značajne odluke o upravljanju rizicima te da je u mogućnosti dati potpuni pregled cijelog opsega rizika institucije.

Kada je to potrebno, države članice osiguravaju da funkcija upravljanja rizicima može izravno izvještavati upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji, neovisno o višem rukovodstvu, i da može postavljati pitanja i upozoriti to tijelo, kada je to primjereno, u slučaju specifičnih kretanja u području rizika koja utječu ili bi mogla utjecati na instituciju, ne dovodeći u pitanje odgovornosti upravljačkog tijela u nadzornoj i/ili upravljačkoj funkciji u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

Voditelj funkcije upravljanja rizicima mora biti neovisan viši rukovoditelj koji je jasno odgovoran za funkciju upravljanja rizicima. Ako vrsta, opseg i složenost poslova institucije ne opravdavaju posebno imenovanje osobe, tu funkciju može preuzeti druga osoba na višem položaju u instituciji, pod uvjetom da ne postoji sukob interesa.

Voditelj funkcije upravljanja rizicima ne smije biti smijenjen bez prethodne suglasnosti upravljačkog tijela u nadzornoj funkciji te, prema potrebi, ima izravan pristup upravljačkom tijelu u nadzornoj funkciji.

([1]) Direktiva Komisije 2006/73/EZ od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na organizacijske zahtjeve i uvjete poslovanja investicijskih društava i izraze definirane za potrebe te Direktive (SL L 241, 2.9.2006., str. 26.).

▼B

Primjena ove Direktive ne dovodi u pitanje primjenu Direktive 2006/73/EZ na investicijska društva.

Članak 77.

Interni pristupi za izračun kapitalnih zahtjeva

1. Nadležna tijela potiču institucije koje su značajne u smislu njihove veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti njihovih poslova da razviju unutarnju sposobnost za procjenu kreditnog rizika i povećaju upotrebu pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik, ako su njihove izloženosti značajne u apsolutnom smislu te ako istodobno imaju velik broj značajnih drugih ugovornih strana. Ovaj članak ne dovodi u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem, glavi I., poglavlju 3., odjeljku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova institucija, nadležna tijela prate da se institucije pri procjeni kreditne sposobnosti subjekta ili financijskog instrumenta ne oslanjaju isključivo ili mehanički na vanjske kreditne rejtinge.

3. Uzimajući u obzir njihovu veličinu, internu organizaciju i vrstu, opseg i složenost njihovih poslova, nadležna tijela potiču institucije da razviju unutarnju sposobnost za procjenu specifičnog rizika i povećaju upotrebu internih modela za izračun kapitalnih zahtjeva za specifični rizik dužničkih instrumenata u knjizi trgovanja, zajedno s internim modelima za izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik, ako su njihove izloženosti specifičnom riziku značajne u apsolutnom smislu te ako imaju velik broj značajnih pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja.

Ovaj članak ne dovodi u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem, glavi IV., poglavlju 5., odjeljcima od 1. do 5. Uredbe (EU) br. 575/2013.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda za daljnje definiranje pojma „izloženosti specifičnom riziku koje su značajne u apsolutnom smislu” kao što je navedeno u prvom podstavku stavka 3. i pragova za velik broj značajnih drugih ugovornih strana i pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

Članak 78.

Nadzorna ocjena internih pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva u odnosu na referentne vrijednosti

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije kojima je odobrena upotreba internih pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ili kapitalnih zahtjeva, osim za operativni rizik, izvješćuju o rezultatima izračuna svojih internih pristupa za svoje izloženosti ili pozicije koje su uključene u referentne portfelje. Institucije dostavljaju rezultate svojih izračuna zajedno s obrazloženjem metodologija upotrijebljenih pri izračunu nadležnim tijelima u odgovarajućim vremenskim razmacima, a najmanje jednom godišnje.

2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije EBA-i i nadležnim tijelima dostavljaju rezultate izračuna iz stavka 1. u skladu s predloškom koji je EBA sastavila u skladu sa stavkom 8. Kada nadležna tijela odluče oblikovati posebne portfelje, savjetuju se s EBA-om i osiguravaju da institucije izvješćuju o rezultatima izračuna odvojeno od rezultata izračuna za portfelje EBA-e.

3. Na osnovi informacija koje su im institucije dostavile u skladu sa stavkom 1., nadležna tijela prate raspon iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ili kapitalnih zahtjeva, prema potrebi, osim za operativni rizik, za izloženosti ili transakcije u referentnom portfelju, a koji proizlaze iz internih pristupa tih institucija. Najmanje jednom godišnje, nadležna tijela procjenjuju kvalitetu tih pristupa, pri čemu posebnu pozornost posvećuju:

(a) onim pristupima koji pokazuju značajne razlike u kapitalnim zahtjevima za istu izloženost;

(b) pristupima kod kojih postoji posebno velika ili mala različitost te onima kod kojih postoji značajno i sistemsko podcjenjivanje kapitalnih zahtjeva.

EBA izrađuje izvješće kako bi nadležnim tijelima pomogla u procjeni kvalitete internih pristupa na temelju informacija iz stavka 2.

4. Ako se neke institucije značajno razlikuju od većine usporedivih institucija ili ako je pristup vrlo neujednačen te zbog toga postoje velike razlike u rezultatima, nadležna tijela ispituju razloge za to te, ako se može jasno utvrditi da pristup institucije dovodi do podcjenjivanja kapitalnih zahtjeva, a to se ne može pripisati razlikama u odnosnim rizicima izloženosti ili pozicija, poduzimaju korektivne mjere.

5. Nadležna tijela osiguravaju da su njihove odluke o primjerenosti korektivnih mjera iz stavka 4. usklađene s načelom da takve mjere moraju podupirati ciljeve internog pristupa i:

(a) da ne dovode do standardizacije ili upotrebe preferiranih metoda;

(b) da ne stvaraju pogrešne poticaje; ili

(c) da ne prouzročuju masovne reakcije.

▼B

6. EBA može izdati smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ako to smatra potrebnim na temelju informacija i procjena iz stavaka 2. i 3. ovog članka kako bi poboljšala nadzorne prakse ili prakse institucija u vezi s internim pristupima.

7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

(a) postupci za razmjenu procjena napravljenih u skladu sa stavkom 3. između nadležnih tijela i EBA-e;

(b) standardi za procjenu koju obavljaju nadležna tijela iz stavka 3.

EBA dostavlja Komisiji nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

8. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

(a) predložak, definicije i rješenja u području informacijske tehnologije koja se primjenjuju u Uniji za izvješćivanje iz stavka 2.;

(b) referentni portfelj ili portfelje iz stavka 1.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

9. Nakon savjetovanja s EBA-om, Komisija će do 1. travnja 2015. Europskom parlamentu i Vijeću dostaviti izvješće o funkcioniranju određivanja referentnih vrijednosti internih modela, koje uključuje područje primjene modela. Nakon izvješća, prema potrebi, uslijedit će prijedlog zakonodavnog akta.

Članak 79.

Kreditni rizik i rizik druge ugovorne strane

Nadležna tijela osiguravaju sljedeće:

(a) da se krediti odobravaju na temelju dobrih i jasno definiranih kriterija i da je proces za odobravanje, izmjene, obnavljanje i refinanciranje kredita jasno određen;

(b) da institucije imaju interne metodologije koje im omogućuju procjenu kreditnog rizika izloženosti prema pojedinim dužnicima, vrijednosnim papirima ili sekuritizacijskim pozicijama, kao i kreditnog rizika na razini portfelja. Posebno, interne metodologije ne smiju se oslanjati isključivo ili mehanički na vanjske kreditne rejtinge. Kada se kapitalni zahtjevi temelje na rejtingu vanjske institucije za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) ili na činjenici da izloženost nema rejting, institucije i dalje moraju uzeti u obzir druge relevantne informacije pri svojoj raspodjeli internoga kapitala;

▼B

(c) da se kontinuirano upravljanje i praćenje različitih portfelja osjetljivih na kreditni rizik i izloženosti institucija, uključujući i prepoznavanje i upravljanje problematičnim kreditima te određivanje odgovarajućih ispravaka vrijednosti i rezerviranja, provodi putem učinkovitih sustava;

(d) da je diversifikacija kreditnih portfelja usklađena s ciljnim tržištima i s općom kreditnom strategijom institucije.

Članak 80.

Rezidualni rizik

Nadležna tijela osiguravaju, uključujući i putem pisanih politika i postupaka, razmatranje i kontrolu rizika koji nastaje ako se priznate tehnike smanjenja kreditnog rizika koje primjenjuju institucije pokažu manje učinkovitima od očekivanja.

Članak 81.

Koncentracijski rizik

Nadležna tijela osiguravaju, uključujući i putem pisanih politika i postupaka, razmatranje i kontrolu koncentracijskog rizika koji proizlazi iz izloženosti prema svakoj drugoj ugovornoj strani, uključujući središnje druge ugovorne strane, grupe povezanih drugih ugovornih strana i druge ugovorne strane iz istoga gospodarskog sektora, iste geografske regije, iste djelatnosti ili povezane s istom robom, primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika, uključujući posebno rizike povezane s velikim neizravnim kreditnim izloženostima kao što je jedan izdavatelj kolaterala.

Članak 82.

Sekuritizacijski rizik

1. Nadležna tijela osiguravaju da se rizici koji proizlaze iz sekuritizacijskih transakcija u kojima su kreditne institucije ulagatelji, inicijatori ili sponzori, uključujući reputacijske rizike, koji nastaju u vezi sa složenim strukturama ili proizvodima, procjenjuju i razmatraju u skladu s odgovarajućim politikama i postupcima kako bi se osiguralo da se ekonomska bit transakcije u cijelosti odražava u procjeni rizika i odlukama uprave.

2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije koje su inicijatori obnovljivih sekuritizacijskih transakcija koje uključuju odredbe o prijevremenoj isplati imaju planove likvidnosti za rješavanje posljedica planirane i prijevremene isplate.

Članak 83.

Tržišni rizik

1. Nadležna tijela osiguravaju provedbu politika i procesa za utvrđivanje i mjerenje svih značajnih izvora i učinaka tržišnih rizika i upravljanje njima.

▼B

2. Kada kratka pozicija dospijeva prije duge pozicije, nadležna tijela osiguravaju da institucije također poduzimaju mjere za zaštitu od rizika manjka likvidnosti.

3. Interni kapital mora biti primjeren za značajne tržišne rizike na koje se ne primjenjuju kapitalni zahtjevi.

Institucije koje su pri izračunu kapitalnih zahtjeva za pozicijski rizik, u skladu s dijelom trećim, glavom IV., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 netirale svoje pozicije u jednom ili više vlasničkih instrumenata koji čine dionički indeks s jednom ili više pozicija u budućnosnici na dionički indeks ili u nekom drugom proizvodu koji se temelji na dioničkom indeksu, moraju imati odgovarajući interni kapital za pokriće gubitka na temelju rizika osnove zbog toga što se vrijednost budućnosnice ili drugog proizvoda ne kreće u potpunosti u skladu s vrijednošću sastavnih vlasničkih instrumenata. Institucije također moraju imati odgovarajući interni kapital kada imaju suprotne pozicije u budućnosnicama na dionički indeks koje nisu identične s obzirom na njihovo dospijeće ili njihov sastav ili oboje.

Kada primjenjuju postupak iz članka 345. Uredbe (EU) br. 575/2013, institucije osiguravaju da imaju dovoljno internoga kapitala za rizik gubitka koji postoji u razdoblju od preuzimanja obveze do sljedećeg radnog dana.

Članak 84.

Kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje

Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode sustave za utvrđivanje i vrednovanje rizika koji proizlazi iz mogućih promjena u kamatnim stopama koje utječu na poslove institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i za upravljanje tim rizikom.

Članak 85.

Operativni rizik

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode politike i procese za vrednovanje izloženosti operativnom riziku i upravljanje njome, uključujući rizik modela, i za pokriće događaja male učestalosti s velikim gubicima. Institucije određuju što predstavlja operativni rizik u smislu tih politika i postupaka.

2. Nadležna tijela osiguravaju da su izrađeni planovi postupanja u kriznim situacijama i planovi kontinuiteta poslovanja koji instituciji osiguravaju mogućnost neprekinutog poslovanja i ograničavanje gubitaka u slučaju ozbiljnog poremećaja poslovanja.

▼B

Članak 86.

Likvidnosni rizik

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju robusne strategije, politike, procese i sustave za utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika likvidnosti te upravljanje tim rizikom tijekom odgovarajućeg razdoblja, uključujući unutardnevno, kako bi se osiguralo da institucije održavaju odgovarajuće razine zaštitnih slojeva likvidnosti. Te strategije, politike, procesi i sustavi prilagođeni su poslovnim linijama, valutama, podružnicama i pravnim osobama te uključuju odgovarajuće mehanizme raspodjele troškova likvidnosti, koristi i rizika.

2. Strategije, politike, procesi i sustavi iz stavka 1. razmjerni su složenosti, profilu rizičnosti, opsegu poslovanja institucije i toleranciji rizika koju određuje upravljačko tijelo te odražavaju važnost institucije u svakoj državi članici u kojoj ona posluje. Institucije obavješćuju sve relevantne poslovne linije o toleranciji rizika.

3. Nadležna tijela osiguravaju da institucije, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost svojih poslova, imaju profile likvidnosnog rizika koji su usklađeni odnosno ne premašuju one koji se zahtijevaju za robustan sustav koji dobro funkcionira.

Nadležna tijela prate kretanja u vezi s profilima likvidnosnog rizika, primjerice dizajn i opseg proizvoda, upravljanje rizicima, politike izvora financiranja te koncentracije izvora financiranja.

Nadležna tijela poduzimaju učinkovite mjere kada kretanja iz drugog podstavka mogu dovesti do nestabilnosti pojedine institucije ili sustava.

Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim mjerama koje su poduzete u skladu s trećim podstavkom.

EBA, prema potrebi, daje smjernice u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

4. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razviju metodologije za utvrđivanje, mjerenje i praćenje pozicija izvora financiranja i upravljanje njima. Te metodologije uključuju tekuće i planirane značajne novčane tokove koji proizlaze iz imovine, obveza, izvanbilančnih stavki, uključujući potencijalne obveze i mogući utjecaj reputacijskog rizika.

5. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razlikuju založenu i neopterećenu imovinu koja je na raspolaganju u svakom trenutku, posebno tijekom izvanrednih situacija. Ona također osiguravaju da institucije uzimaju u obzir pravnu osobu u kojoj se imovina nalazi, državu u kojoj je imovina zakonski upisana u registar ili je na računu, kao i prihvatljivost te imovine te prate način na koji imovina može biti pravodobno aktivirana.

▼B

6. Nadležna tijela osiguravaju da institucije također uzimaju u obzir postojeća pravna, regulatorna i operativna ograničenja za potencijalne prijenose likvidnosti i neopterećene imovine između subjekata, i unutar europskoga gospodarskog prostora i izvan njega.

7. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre različite alate za smanjenje likvidnosnog rizika, uključujući sustav ograničenja i zaštitnih slojeva likvidnosti, kako bi bile u mogućnosti izdržati velik broj različitih stresnih događaja te dovoljno diversificiranu strukturu izvora financiranja i pristup sredstvima izvora financiranja. Ti se sustavi redovito preispituju.

8. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre alternativne scenarije za pozicije likvidnosti i instrumente za smanjenje rizika te da najmanje jednom godišnje preispitaju pretpostavke na kojima se temelje odluke o poziciji financiranja. U tu svrhu alternativni scenariji posebno se odnose na izvanbilančne stavke i ostale potencijalne obveze, uključujući obveze sekuritizacijskih subjekata posebne namjene (SSPN) ili drugih subjekata posebne namjene, kao što se navodi u Uredbi, (EU) br. 575/2013 u odnosu na koje institucija djeluje kao sponzor ili pruža značajnu likvidnosnu potporu.

9. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre potencijalni učinak alternativnih scenarija za pojedinu instituciju, za cijelo tržište i učinak kombiniranih alternativnih scenarija. Uzimaju se u obzir različita razdoblja i različiti stupnjevi stresnih uvjeta.

10. Nadležna tijela osiguravaju da institucije prilagode svoje strategije, interne politike i ograničenja likvidnosnog rizika te sastave učinkovite planove postupanja u kriznim situacijama, uzimajući u obzir ishod alternativnih scenarija iz stavka 8.

11. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene planove oporavka likvidnosti u kojima su navedene odgovarajuće strategije i primjerene provedbene mjere kako bi se riješio mogući manjak likvidnosti, uključujući i u odnosu na podružnice s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Nadležna tijela osiguravaju da institucije najmanje jednom godišnje testiraju te planove, da ih ažuriraju na temelju ishoda alternativnih scenarija iz stavka 8., da se o njima podnosi izvješće višem rukovodstvu na odobrenje, kako bi u skladu s tim mogle prilagoditi interne politike i postupke. Institucije unaprijed poduzimaju potrebne operativne mjere kako bi se osiguralo da se planovi za oporavak likvidnosti odmah provedu. Za kreditne institucije, takve operativne mjere obuhvaćaju držanje kolaterala koji je odmah raspoloživ za financiranje kod središnje banke. Kada je to potrebno, to uključuje držanje kolaterala u valuti druge države članice ili u valuti treće zemlje prema kojoj kreditna institucija ima izloženosti te, kada je to potrebno iz operativnih razloga, na području države članice domaćina ili treće zemlje prema čijoj je valuti izložena.

▼B

Članak 87.

Rizik prekomjerne financijske poluge

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene politike i procese za utvrđivanje i praćenje rizika prekomjerne financijske poluge te upravljanje tim rizikom. Pokazatelji rizika prekomjerne financijske poluge uključuju omjer financijske poluge koji se određuje u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013 i neusklađenost između imovine i obveza.

2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije s oprezom tretiraju rizik prekomjerne financijske poluge, uzimajući u obzir potencijalna povećanja rizika prekomjerne financijske poluge zbog smanjenja regulatornoga kapitala institucija zbog očekivanih ili realiziranih gubitaka, ovisno o važećim računovodstvenim pravilima. U tu svrhu institucije moraju moći podnijeti brojne različite stresne događaje u vezi s rizikom prekomjerne financijske poluge.

Pododjeljak 3.

Upravljanje

Članak 88.

Sustavi upravljanja

1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo definira i nadzire te je odgovorno za provedbu sustava upravljanja koji osiguravaju učinkovito i razborito upravljanje institucijom, uključujući razgraničavanje dužnosti u organizaciji i sprečavanje sukoba interesa.

Ti sustavi moraju biti u skladu sa sljedećim načelima:

(a) upravljačko tijelo mora biti u potpunosti odgovorno za instituciju i mora odobravati i nadzirati provedbu strateških ciljeva, strategije rizika i internog upravljanja institucije;

(b) upravljačko tijelo mora osigurati integritet računovodstvenog sustava i sustava financijskog izvještavanja kao i financijske i operativne kontrole i usklađenost sa zakonom i relevantnim standardima;

(c) upravljačko tijelo mora nadzirati postupak objave i priopćavanja informacija;

(d) upravljačko tijelo mora biti odgovorno za pružanje učinkovitog nadzora nad višim rukovodstvom;

(e) predsjednik upravljačkog tijela u nadzornoj funkciji u instituciji ne smije istodobno obnašati funkcije glavnog izvršnog direktora u istoj instituciji, osim ako to ne opravda institucija i ne odobre nadležna tijela.

Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo prati i periodično procjenjuje učinkovitost sustava upravljanja institucijom te da poduzima odgovarajuće mjere za ispravljanje bilo kakvih nedostataka.

▼B

2. Države članice osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu njihove veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti njihovih poslova, uspostave odbor za imenovanja koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji ne obavljaju nikakve izvršne funkcije u dotičnoj instituciji.

Odbor za imenovanja obavlja sljedeće zadaće:

(a) određuje i preporučuje kandidate za popunjavanje slobodnih radnih mjesta u upravljačkom tijelu, koje odobrava upravljačko tijelo ili glavna skupština, ocjenjuje ravnotežu između znanja, vještina, raznolikosti i iskustva upravljačkog tijela i priprema opis uloga i kvalifikacija za određeno imenovanje te ocjenjuje očekivano potrebno vrijeme za obavljanje funkcije.

Nadalje, odbor za imenovanja odlučuje o ciljanoj zastupljenosti spola koji je premalo zastupljen u upravljačkom tijelu i priprema politiku o načinu povećavanja broja premalo zastupljenog spola u upravljačkom tijelu kako bi se postigla ciljana zastupljenost. Ciljana zastupljenost, politika i njezina provedba javno se objavljuju u skladu s člankom 435. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) periodično, a barem jednom godišnje, ocjenjuje strukturu, veličinu, sastav i uspješnost upravljačkog tijela te daje preporuke upravljačkom tijelu vezane uz bilo kakve promjene;

(c) periodično, a barem jednom godišnje, ocjenjuje znanje, vještine i iskustvo pojedinih članova upravljačkog tijela i upravljačkog tijela kao cjeline te o tome izvješćuje upravljačko tijelo;

(d) periodično provjerava politike upravljačkog tijela za odabir i imenovanje višeg rukovodstva i daje preporuke upravljačkom tijelu.

U izvršavanju svojih dužnosti odbor za imenovanja, u mjeri u kojoj je to moguće i na kontinuiranoj osnovi, vodi računa o potrebi osiguravanja izbjegavanja dominacije pojedinca ili male grupe pojedinaca pri odlučivanju upravljačkog tijela na način koji je štetan za interese institucije kao cjeline.

Odbor za imenovanja može se koristiti bilo kojim oblicima resursa koje smatra prikladnim, uključujući vanjsko savjetovanje, te za to prima odgovarajuća financijska sredstva.

Ako, prema nacionalnom pravu, upravljačko tijelo nema nikakvu nadležnost u postupku odabira i imenovanja svojih članova, ovaj se stavak ne primjenjuje.

Članak 89.

Izvješćivanje po državama

1. Od 1. siječnja 2015. države članice zahtijevaju od svih institucija da jednom godišnje objave sljedeće informacije na konsolidiranoj osnovi za financijsku godinu, i to po državi članici i po trećoj zemlji u kojoj one imaju poslovni nastan:

(a) naziv (nazive), vrstu djelatnosti i geografski položaj;

▼B

(b) promet;

(c) broj zaposlenika na osnovi ekvivalenta punom radnom vremenu;

(d) dobit ili gubitak prije oporezivanja;

(e) porez na dobit ili gubitak;

(f) primljene javne subvencije.

2. Neovisno o stavku 1., države članice zahtijevaju od institucija da prva objava informacija iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) bude 1. srpnja 2014.

3. Do 1. srpnja 2014. sve globalne sistemski važne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji te koje su kao takve međunarodno utvrđene, dostavljaju Komisiji informacije iz stavka 1. točaka (d), (e) i (f) na povjerljivoj osnovi. Komisija, nakon savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om, ovisno o slučaju, provodi opću procjenu mogućih negativnih gospodarskih posljedica javne objave tih informacija kao i utjecaja na konkurentnost, ulaganja i raspoloživost kredita te stabilnost financijskog sustava. Komisija podnosi svoje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2014.

U slučaju da se u izvješću Komisije utvrde značajni negativni učinci, Komisija razmatra sastavljanje odgovarajućeg prijedloga zakonodavnog akta o izmjeni obveze objave iz stavka 1. i Komisija može, u skladu s točkom (h) članka 145., odlučiti o odgodi tih obveza. Komisija provjerava potrebu produživanja odgode jednom godišnje.

4. Revizija informacija iz stavka 1. provodi se u skladu s Direktivom 2006/43/EZ i te se informacije objavljuju, kada je to moguće, kao prilog godišnjim financijskim izvještajima ili, kada je to primjenjivo, konsolidiranim financijskim izvještajima dotične institucije.

5. Ako budući zakonodavni akti Unije propišu opširnije obveze objave od obveza objave propisanih ovim člankom, ovaj se članak prestaje primjenjivati i u skladu s time briše se.

Članak 90.

Javna objava povrata na imovinu

Institucije objavljuju u svojim godišnjim izvješćima, u okviru glavnih pokazatelja, svoj povrat na imovinu, izračunan kao neto dobit podijeljena s ukupnom bilancom.

Članak 91.

Upravljačko tijelo

1. Članovi upravljačkog tijela imaju u svakom trenutku dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti. Sastav upravljačkog tijela u cjelini odražava odgovarajuće širok raspon iskustava. Članovi upravljačkog tijela posebno udovoljavaju zahtjevima iz stavaka od 2. do 8.

▼B

2. Svi članovi upravljačkog tijela posvećuju dovoljno vremena obavljanju svojih funkcija u instituciji.

3. Broj direktorskih pozicija koje istodobno može imati član upravljačkog tijela uzima u obzir pojedinačne okolnosti i vrstu, opseg i složenost poslova institucije. Osim ako predstavljaju državu članicu, članovi upravljačkog tijela institucije koja je značajna u smislu veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti djelatnosti, od 1. srpnja 2014. ne smiju istodobno obnašati više od jedne od sljedećih kombinacija direktorskih pozicija:

(a) jedna pozicija izvršnog direktora i dvije pozicije neizvršnog direktora;

(b) četiri pozicije neizvršnog direktora.

4. Sljedeće direktorske pozicije računaju se kao jedna direktorska pozicija za potrebe stavka 3.:

(a) pozicije izvršnog ili neizvršnog direktora unutar iste grupe;

(b) pozicije izvršnog ili neizvršnog direktora u:

i. institucijama koje su članovi istog institucionalnog sustava zaštite, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; ili

ii. društvima (uključujući nefinancijske subjekte) u kojima institucija ima kvalificirani udio.

5. Direktorske pozicije u organizacijama koje nemaju pretežno komercijalne ciljeve ne uzimaju se u obzir za potrebe stavka 3.

6. Nadležna tijela mogu dati odobrenje članovima upravljačkog tijela da obnašaju jednu dodatnu poziciju neizvršnog direktora. Nadležna tijela o takvim odobrenjima redovito obavješćuju EBA-u.

7. Upravljačko tijelo posjeduje adekvatno zajedničko znanje, vještine i iskustvo kako bi bilo u mogućnosti razumjeti djelatnosti i glavne rizike institucije.

8. Svaki član upravljačkog tijela djeluje iskreno, pošteno i neovisno kako bi mogao učinkovito procjenjivati i propitivati odluke višeg rukovodstva kada je to potrebno te kako bi mogao učinkovito nadzirati i pratiti upravljačko odlučivanje.

9. Institucije posvećuju primjerene ljudske i financijske resurse za uvođenje i osposobljavanje članova upravljačkog tijela.

10. Države članice ili nadležna tijela zahtijevaju od institucija i njihovih odbora za imenovanja da pri odabiru članova upravljačkog tijela odrede širok raspon kvaliteta i kompetencija te da u tu svrhu uspostave politiku za promicanje raznolikosti upravljačkog tijela.

▼B

11. Nadležna tijela prikupljaju informacije objavljene u skladu s člankom 435. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljavaju ih za utvrđivanje referentnih praksi vezanih uz raznolikost. Nadležna tijela pružaju te informacije EBA-i. EBA se koristi tim informacijama za utvrđivanje referentnih praksi vezanih uz raznolikost na razini Unije.

12. EBA izdaje smjernice o sljedećem:

(a) pojmu dovoljnog vremena koje član upravljačkog tijela posvećuje obavljanju svojih funkcija, s obzirom na pojedinačne okolnosti i vrstu, opseg i složenost poslova institucije;

(b) pojmu adekvatnih zajedničkih znanja, vještina i iskustva upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 7.;

(c) pojmovima iskrenosti, poštenja i neovisnosti člana upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 8.;

(d) pojmu primjerenih ljudskih i financijskih resursa namijenjenih uvođenju i osposobljavanju članova upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 9.;

(e) pojmu raznolikosti koju treba uzeti u obzir pri odabiru članova upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 10.

EBA izdaje te smjernice do 31. prosinca 2015.

13. Ovaj članak ne dovodi u pitanje odredbe o zastupljenosti zaposlenika u upravljačkom tijelu propisane nacionalnim pravom.

Članak 92.

Politike primitaka

1. Nadležna tijela osiguravaju primjenu stavka 2. ovog članka i članaka 93., 94. i 95. za institucije na razini grupe, matičnog društva i društva kćeri, uključujući one koje su osnovane u *off-shore* financijskim centrima.

2. Nadležna tijela osiguravaju da, pri utvrđivanju i primjeni politika ukupnih primitaka, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske pogodnosti, za kategorije zaposlenika koje uključuju više rukovodstvo, osobe koje preuzimaju rizik, zaposlenike koji obavljaju poslove u kontrolnim funkcijama, te sve zaposlenike čiji ukupni primici ih svrstavaju u isti razred primitaka kao i više rukovodstvo i osobe koje preuzimaju rizik, čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucija, institucije poštuju sljedeća načela, na način i u opsegu koji je primjeren njihovoj veličini, internoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti poslova institucija:

(a) politika primitaka usklađena je i promiče dobro i učinkovito upravljanje rizikom, te ne potiče preuzimanje rizika koje prelazi razinu prihvatljivog rizika za instituciju;

(b) politika primitaka usklađena je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima institucije te uključuje mjere za sprečavanje sukoba interesa;

▼B

(c) upravljačko tijelo institucije u okviru nadzorne funkcije, donosi i periodično provjerava opća načela politike primitaka te je odgovorno za nadzor njezine provedbe;

(d) provođenje politike primitaka barem jednom godišnje podliježe središnjoj i neovisnoj internoj provjeri usklađenosti s politikama i postupcima vezanim uz primitke, koje donosi upravljačko tijelo u okviru nadzorne funkcije;

(e) zaposlenici koji obavljaju poslove u kontrolnim funkcijama neovisni su o poslovnim jedinicama koje nadziru, imaju odgovarajuće ovlasti te imaju primitke koji uzimaju u obzir postignute ciljeve povezane s njihovim funkcijama, neovisno o uspješnosti poslovnih područja koja kontroliraju;

(f) primitke viših službenika u funkciji upravljanja rizicima i funkciji praćenja usklađenosti izravno nadzire odbor za primitke iz članka 95. ili, ako takav odbor nije osnovan, upravljačko tijelo u okviru nadzorne funkcije;

(g) politika primitaka, uzimajući u obzir nacionalne kriterije za određivanje plaća, jasno razlikuje kriterije za određivanje:

i. osnovnih fiksnih primitaka koji bi trebali prvenstveno odražavati relevantno profesionalno iskustvo i organizacijsku odgovornost navedene u opisu radnog mjesta zaposlenika kao dio uvjeta zapošljavanja; i

ii. varijabilnih primitaka koji bi trebali odražavati održivu i riziku prilagođenu uspješnost kao i uspješnost koja prelazi okvire uspješnosti potrebne za ispunjavanje opisa radnog mjesta zaposlenika kao dijela uvjeta zapošljavanja.

Članak 93.

Institucije koje ostvaruju korist od državnih intervencija

U slučaju institucija koje ostvaruju korist od iznimnih državnih intervencija, uz načela navedena u članku 92. stavku 2., primjenjuju se i sljedeća načela:

(a) varijabilni primici strogo su ograničeni na postotak neto prihoda, ako nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove i pravodobnim prestankom upotrebe državne potpore;

(b) relevantna nadležna tijela zahtijevaju od institucija da primitke restrukturiraju na način koji je u skladu s dobrim upravljanjem rizicima i dugoročnim rastom, uključujući, ako je to primjereno, određivanje ograničenja za primitke članova upravljačkog tijela institucije;

(c) varijabilni primici ne isplaćuju se članovima upravljačkog tijela institucije, osim ako je to opravdano.

▼B

Članak 94.

Varijabilni dijelovi primitaka

1. Na varijabilne dijelove primitaka, uz načela navedena u članku 92. stavku 2. i pod istim uvjetima kao i za ta načela, primjenjuju se sljedeća načela:

(a) ako primici ovise o uspješnosti, ukupan iznos primitaka temelji se na kombinaciji ocjene uspješnosti pojedinca i dotične poslovne jedinice i ukupnih rezultata institucije, a kada se ocjenjuje uspješnost pojedinca, uzimaju se u obzir financijski i nefinancijski kriteriji;

(b) ocjena uspješnosti postavljena je u višegodišnji okvir, kako bi se osiguralo da se postupak ocjenjivanja temelji na dugoročnoj uspješnosti te da se stvarno plaćanje dijelova primitaka zasnovanih na uspješnosti raspodjeljuje tijekom razdoblja koje uzima u obzir osnovni poslovni ciklus kreditne institucije i njezine poslovne rizike;

(c) ukupni varijabilni primici ne ograničavaju sposobnost institucije da ojača svoju kapitalnu osnovu;

(d) zajamčeni varijabilni primici nisu usklađeni s dobrim upravljanjem rizicima ili načelom plaćanja prema postignutim rezultatima i ne smiju biti dio mogućih planova primitaka;

(e) zajamčeni varijabilni primici iznimni su, te se isplaćuju samo pri zapošljavanju novih zaposlenika i kada institucija ima dobru i čvrstu kapitalnu osnovu, i ograničeni su na prvu godinu rada;

(f) fiksni i varijabilni dijelovi ukupnih primitaka adekvatno su uravnoteženi, a fiksni dio predstavlja dovoljno visok udio u ukupnim primicima, tako da omogućuje provođenje u potpunosti fleksibilne politike varijabilnih dijelova primitaka, uključujući mogućnost neisplaćivanja varijabilnog dijela primitaka;

(g) institucije određuju odgovarajuće omjere između fiksnog i varijabilnog dijela ukupnih primitaka, pri čemu se primjenjuju sljedeća načela:

i. varijabilni dio ne smije prelaziti 100 % fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinca. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak;

ii. države članice mogu dopustiti dioničarima ili vlasnicima ili članovima institucije da odobre višu maksimalnu razinu omjera između fiksnih i varijabilnih dijelova primitaka pod uvjetom da ukupna razina varijabilnog dijela ne prelazi 200 % fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinca. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak.

▼B

Svako odobrenje višeg omjera u skladu s prvim podstavkom ove točke provodi se u skladu sa sljedećim postupkom:

— dioničari ili vlasnici ili članovi institucije djeluju na temelju detaljne preporuke institucije u kojoj se navode razlozi i opseg traženog odobrenja, kao i broj zaposlenika na koje se to odnosi, njihove funkcije i očekivani utjecaj na zahtjev za održavanje dobre kapitalne osnove,

— dioničari ili vlasnici ili članovi institucije odlučuju većinom od najmanje 66 %, pod uvjetom da je zastupljeno najmanje 50 % dionica ili istovjetnih vlasničkih prava ili, ako to nije slučaj, odlučuju većinom od 75 % zastupljenih vlasničkih prava,

— institucija obavješćuje sve dioničare ili vlasnike ili članove institucije da će tražiti odobrenje u skladu s prvim podstavkom ove točke, uz pružanje prihvatljivog roka za to,

— institucija bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o preporuci svojim dioničarima ili vlasnicima ili članovima, kao i o predloženom višem maksimalnom omjeru i razlozima za to i treba biti sposobna dokazati nadležnom tijelu da se predloženi viši omjer ne kosi s obvezama institucije iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa posebno o obvezama institucije vezanim uz regulatorni kapital,

— institucija bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o odlukama koje su donijeli njezini dioničari ili vlasnici ili članovi, kao i o svakom odobrenom višem maksimalnom omjeru u skladu s prvim podstavkom ove točke, a nadležna tijela upotrebljavaju primljene informacije za utvrđivanje referentnih praksi institucija u tom smislu. Nadležna tijela pružaju EBA-i te informacije, a EBA ih objavljuje na agregiranoj osnovi za matičnu državu članicu pomoću zajedničkog izvještajnog formata. EBA može izraditi smjernice kako bi olakšala provedbu ove alineje i kako bi osigurala dosljednost prikupljenih informacija,

— zaposlenici na koje se izravno odnose više maksimalne razine varijabilnih primitaka iz ove točke, ne smiju se, kada je to primjenjivo, koristiti bilo izravno ili neizravno, glasačkim pravima, koja imaju kao dioničari ili vlasnici ili članovi institucije;

iii. države članice mogu dopustiti institucijama primjenu diskontne stope iz drugog podstavka ove točke na najviše 25 % ukupnih varijabilnih primitaka pod uvjetom da se njegova isplata izvršava u instrumentima koji su odgođeni na razdoblje od najmanje pet godina. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak.

▼B

EBA do 31. ožujka 2014. priprema i objavljuje smjernice o primjenjivoj zamišljenoj diskontnoj stopi, uzimajući u obzir sve relevantne faktore uključujući stopu inflacije i rizik, što uključuje trajanje odgode. U smjernicama EBA-e o diskontnoj stopi posebno se razmatra način poticanja upotrebe instrumenata koji su odgođeni na razdoblje od najmanje pet godina;

(h) plaćanja koja se odnose na prijevremeni raskid ugovora odražavaju uspješnost postignutu u određenom razdoblju, te ne nagrađuju neuspjeh ili povredu dužnosti;

(i) paketi primitaka povezani s kompenzacijom ili odštetom iz ugovora iz prethodnih zaposlenja moraju biti usklađeni s dugoročnim interesima institucije, uključujući mjere zadržavanja, odgode, ocjene uspješnosti i povrata primitaka;

(j) mjerenje uspješnosti, kao osnove za izračun varijabilnih dijelova primitaka ili skupa varijabilnih dijelova primitaka, uključuje prilagodbu za sve vrste trenutačnih i budućih rizika, te uzima u obzir troškove potrebnoga kapitala i potrebne likvidnosti;

(k) raspoređivanje varijabilnih dijelova primitaka u instituciji također uzima u obzir sve vrste trenutačnih i budućih rizika;

(l) značajan dio, i u svakom slučaju barem 50 % svakog varijabilnog primitka, sastoji se, ravnomjerno, od:

i. dionica ili istovjetnih vlasničkih udjela, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, ili od instrumenata povezanih s dionicama ili istovjetnih negotovinskih instrumenata, u slučaju institucije koja ne kotira na burzi;

ii. ako je moguće, drugih instrumenata u smislu članka 52. ili članka 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih instrumenata koji se mogu u potpunosti konvertirati u instrumente redovnoga osnovnoga kapitala ili čija se vrijednost može smanjiti, koji u svakom slučaju adekvatno odražavaju kreditnu kvalitetu institucije kao društva koje trajno posluje i primjereni su za primjenu za potrebe varijabilnih primitaka.

Na instrumente navedene u ovoj točki primjenjuje se odgovarajuća politika zadržavanja, čija je svrha uskladiti poticaje s dugoročnim interesima institucije. Države članice ili njihova nadležna tijela mogu prema potrebi ograničiti vrste i oblike tih instrumenata ili zabraniti određene instrumente. Ova se točka primjenjuje i na dio varijabilnog dijela primitka koji je odgođen, u skladu s točkom (m), i na dio varijabilnog dijela primitka koji nije odgođen;

(m) značajni dio, u svakom slučaju najmanje 40 % varijabilnog dijela primitaka odgađa se za razdoblje koje nije kraće od 3 do 5 godina, te se na odgovarajući način usklađuje s vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotičnog zaposlenika.

▼B

Dinamika stjecanja primitaka koji se odgađaju ne smije biti brža od stjecanja na proporcionalnoj osnovi. Ako je iznos varijabilnog dijela primitaka izrazito visok, odgađa se plaćanje barem 60 % iznosa. Trajanje odgode određuje se u skladu s poslovnim ciklusom, vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotičnog zaposlenika;

(n) varijabilni primici, uključujući odgođeni dio, isplaćuju se ili se stječu samo ako su održivi s obzirom na financijsko stanje institucije u cjelini, te ako su opravdani s obzirom na uspješnost institucije, poslovne jedinice i pojedinca na kojeg se to odnosi.

Ne dovodeći u pitanje opća načela nacionalnog ugovornog i radnog prava, ukupni varijabilni primici općenito trebaju biti znatno smanjeni ako dođe do slabije ili negativne financijske uspješnosti institucije, pri čemu se uzimaju u obzir i tekući primici i smanjenje isplata iznosa koji su prethodno zarađeni, uključujući one na osnovi dogovora o malusu ili povratu primitaka.

Do 100 % ukupnih varijabilnih primitaka podliježe dogovorima o malusu ili povratu primitaka. Institucije određuju posebne kriterije za primjenu malusa i povrata primitaka. Ti kriteriji posebno se odnose na sljedeće situacije:

i. zaposlenik je sudjelovao u ponašanju ili bio odgovoran za ponašanje koje je dovelo do značajnih gubitaka za instituciju;

ii. zaposlenik nije ispunio standarde prikladnosti i primjerenosti;

(o) politika mirovina u skladu je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima institucije.

Ako zaposlenik napusti instituciju prije mirovine, institucija zadržava diskrecijske mirovinske pogodnosti u razdoblju od pet godina u obliku instrumenata iz točke (l). Ako zaposlenik ostvari uvjete za mirovinu, diskrecijske mirovinske pogodnosti isplaćuju se zaposleniku u obliku instrumenata iz točke (l), uz uvjet petogodišnjeg razdoblja zadržavanja;

(p) zaposlenici se obvezuju da neće upotrebljavati strategije osobne zaštite od rizika ili osiguranje vezano uz primitke i odgovornost, koji narušavaju učinke usklađenosti s rizikom, ugrađene u njihove primitke;

(q) varijabilni primici ne isplaćuju se pomoću načina ili metoda koje pogoduju neusklađenosti s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013.

2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda vezan uz utvrđivanje kategorija instrumenata koji ispunjavaju uvjete iz točke (l) podtočke ii. stavka 1. i vezan uz kvalitativne i primjerene kvantitativne kriterije za utvrđivanje onih kategorija zaposlenika čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije iz članka 92. stavka 2.

▼B

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 95.

Odbor za primitke

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti poslova osnuju odbor za primitke. Odbor za primitke uspostavlja se na način koji mu omogućuje donošenje stručne i neovisne prosudbe o politikama i praksama vezanim uz primitke i poticajima za upravljanje rizicima, kapitalom i likvidnošću.

2. Nadležna tijela osiguravaju da odbor za primitke bude odgovoran za pripremanje odluka o primicima, uključujući one koje utječu na rizik i upravljanje rizicima dotične institucije i koje donosi upravljačko tijelo. Predsjednik i članovi odbora za primitke članovi su upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u dotičnoj instituciji. Ako je prema nacionalnom pravu u upravljačkom tijelu predviđena zastupljenost zaposlenika, odbor za primitke uključuje jednog ili više predstavnika zaposlenika. Pri pripremanju takvih odluka odbor za primitke uzima u obzir dugoročne interese dioničara, ulagatelja i ostalih zainteresiranih strana u instituciji kao i javni interes.

Članak 96.

Održavanje internetske stranice o korporativnom upravljanju i primicima

Institucije koje održavaju internetsku stranicu na toj stranici objašnjavaju na koji su način usklađene sa zahtjevima iz članaka od 88. do 95.

Odjeljak III.

Postupak nadzorne provjere i ocjene

Članak 97.

Nadzorna provjera i ocjena

1. Uzimajući u obzir tehničke kriterije iz članka 98., nadležna tijela provjeravaju sustave, strategije, procese i mehanizme koje provode institucije kako bi se uskladile s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te ocjenjuju:

(a) rizike kojima su institucije izložene ili kojima bi mogle biti izložene;

▼B

(b) rizike koje institucija predstavlja za financijski sustav, uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika prema članku 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili preporuke ESRB-a, ako je to primjereno; i

(c) rizike koji se otkrivaju testiranjem otpornosti na stres, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova institucije.

2. Opseg provjere i ocjene iz stavka 1. obuhvaća sve zahtjeve iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Na temelju provjere i ocjene iz stavka 1. nadležna tijela određuju osiguravaju li sustavi, strategije, procesi i mehanizmi koje provode institucije te regulatorni kapital i likvidnost koje one drže, dobro upravljanje i pokrivanje njihovih rizika.

4. Nadležna tijela određuju učestalost i intenzitet provjere i ocjene iz stavka 1., uzimajući u obzir veličinu, sistemsku važnost, vrstu, opseg i složenost poslova dotične institucije kao i načelo proporcionalnosti. Provjera i ocjena ažuriraju se barem jednom godišnje u slučaju institucija obuhvaćenih planom nadzora iz članka 99. stavka 2.

5. Države članice osiguravaju da u slučaju kada se provjerom pokaže da institucija može predstavljati sistemski rizik u skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela obavješćuju EBA-u bez odgode o rezultatima provjere.

Članak 98.

Tehnički kriteriji za nadzornu provjeru i ocjenu

1. Osim kreditnog, tržišnog i operativnog rizika, provjera i ocjena koje obavljaju nadležna tijela na temelju članka 97. obuhvaćaju barem:

(a) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provode institucije koje primjenjuju pristup zasnovan na internim rejting-sustavima u skladu s člankom 177. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) izloženost prema koncentracijskom riziku i upravljanje tim rizikom od strane institucija, uključujući njihovu usklađenost sa zahtjevima određenim u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i članku 81. ove Direktive;

(c) robusnost, prikladnost i način primjene politika i postupaka koje institucije provode za upravljanje rezidualnim rizikom povezanim s upotrebom priznatih tehnika smanjenja kreditnog rizika;

(d) opseg u kojem je regulatorni kapital koji institucija drži adekvatan s aspekta imovine koju je institucija sekuritizirala, imajući na umu ekonomski sadržaj transakcije, kao i stupanj ostvarenog prijenosa rizika;

▼B

(e) izloženost likvidnosnom riziku te mjerenje tog rizika i upravljanje tim rizikom od strane institucija, uključujući izradu analiza različitih scenarija, upravljanje instrumentima za smanjenje rizika (posebno razinom, sastavom i kvalitetom zaštitnog sloja likvidnosti) te učinkovite planove za nepredvidive okolnosti;

(f) utjecaj učinaka diversifikacije i način na koji su ti učinci uključeni u sustav mjerenja rizika;

(g) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provode institucije koje upotrebljavaju interni model za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik u skladu s dijelom trećim glavom IV. poglavljem 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(h) geografski položaj izloženosti institucija;

(i) model poslovanja institucije;

(j) procjenu sistemskog rizika, u skladu s kriterijima iz članka 97.

2. Za potrebe točke (e) stavka 1., nadležna tijela redovito provode sveobuhvatnu ocjenu ukupnog upravljanja likvidnosnim rizikom od strane institucija i promiču razvoj dobrih internih metodologija. Pri provođenju tih provjera nadležna tijela uzimaju u obzir ulogu institucija na financijskim tržištima. Nadležna tijela u jednoj državi članici s dužnom pozornosti razmatraju mogući učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u svim drugim relevantnim državama članicama.

3. Nadležna tijela prate je li institucija pružila implicitnu potporu sekuritizaciji. Ako se utvrdi da je institucija pružila implicitnu potporu više od jedanput, nadležno tijelo poduzima odgovarajuće mjere, koje odražavaju povećana očekivanja da će institucija pružati daljnju potporu svojoj sekuritizaciji zbog čega neće uspjeti ostvariti značajan prijenos rizika.

4. Za potrebe utvrđivanja koje se obavlja na temelju članka 97. stavka 3. ove Direktive, nadležna tijela razmatraju omogućuju li ispravci vrijednosti za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja, kako je navedeno u članku 105. Uredbe (EU) br. 575/2013, instituciji da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštiti od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima.

5. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji ne čine trgovanje. Mjere se traže barem u slučaju institucija čija ekonomska vrijednost padne za više od 20 % njihovog regulatornog kapitala, zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa od 200 baznih bodova ili promjene definirane smjernicama EBA-e.

▼B

6. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija riziku prekomjerne financijske poluge, koji se odražava u pokazateljima prekomjerne financijske poluge, uključujući omjer financijske poluge, određen u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri utvrđivanju adekvatnosti omjera financijske poluge institucija, kao i sustava, strategija, procesa i mehanizama koje su provele institucije u svrhu upravljanja rizikom prekomjerne financijske poluge, nadležna tijela uzimaju u obzir model poslovanja tih institucija.

7. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju sustave upravljanja institucija, njihovu korporativnu kulturu i vrijednosti i sposobnost članova upravljačkog tijela da izvršavaju svoje dužnosti. Pri provođenju te provjere i ocjene nadležna tijela moraju imati pristup barem dnevnom redu i popratnoj dokumentaciji sa sastanaka upravljačkog tijela i njegovih odbora te rezultatima internih ili eksternih ocjena uspješnosti upravljačkog tijela.

Članak 99.

Plan nadzora

1. Nadležna tijela barem jednom godišnje donose plan nadzora za institucije koje nadziru. Taj plan uzima u obzir postupak nadzorne provjere i ocjene u skladu s člankom 97. On sadrži sljedeće elemente:

(a) naznaku načina na koji nadležna tijela namjeravaju obavljati svoje zadaće i raspodijeliti svoje resurse;

(b) identifikaciju institucija za koje se planira da će biti podvrgnute pojačanom nadzoru i mjere poduzete za takav nadzor, kao što je navedeno u stavku 3.;

(c) plan inspekcija u prostorijama kojima se koristi institucija, uključujući njezine podružnice i društva kćeri koja su osnovana u drugim državama članicama, u skladu s člancima 52., 119. i 122.

2. Planovi nadzora uključuju sljedeće institucije:

(a) institucije za koje rezultati testiranja otpornosti na stres, iz točaka (a) i (g) članka 98. stavka 1. i članka 100. ili ishod postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 97. upućuju na značajne rizike za njihovo postojeće financijsko stanje ili upućuju na kršenje nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva i Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) institucije koje predstavljaju sistemski rizik za financijski sustav;

(c) sve druge institucije za koje nadležna tijela to smatraju potrebnim.

3. Kada se to smatra prikladnim prema članku 97., poduzimaju se posebno sljedeće mjere:

(a) povećanje broja ili učestalosti izravnih kontrola institucije;

(b) stalna prisutnost nadležnog tijela u instituciji;

▼B

(c) dodatno ili učestalije izvješćivanje od strane institucije;

(d) dodatne ili učestalije provjere operativnih, strateških ili poslovnih planova institucije;

(e) tematske kontrole za praćenje specifičnih rizika za koje je vjerojatno da će se ostvariti.

4. Donošenje plana nadzora od strane nadležnog tijela matične države članice ne sprečava nadležna tijela države članice domaćina u izvršavanju pojedinačnih izravnih provjera i inspekcija djelatnosti podružnica institucija na njihovom teritoriju u skladu s člankom 52. stavkom 3.

Članak 100.

Nadzorno testiranje otpornosti na stres

1. Nadležna tijela prema potrebi, ali najmanje jednom godišnje provode nadzorna testiranja otpornosti na stres za institucije koje nadziru, kako bi se olakšao postupak provjere i ocjene u skladu s člankom 97.

2. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se osiguralo da nadležna tijela koriste zajedničke metodologije pri provođenju godišnjih nadzornih testiranja otpornosti na stres.

Članak 101.

Kontinuirana provjera odobrenja za upotrebu internih pristupa

1. Nadležna tijela redovito, a barem svake 3 godine provjeravaju usklađenost institucija sa zahtjevima vezanima uz pristupe koji zahtijevaju odobrenje nadležnih tijela prije primjene tih pristupa pri izračunu kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013. Ona posebno uzimaju u obzir promjene u poslovanju institucije i primjenu tih pristupa na nove proizvode. U slučaju kada se utvrde značajni nedostaci u obuhvatu rizika internih pristupa institucije, nadležna tijela osiguravaju ispravljanje tih nedostataka ili poduzimaju potrebne mjere za smanjenje njihovih posljedica, što uključuje i određivanje viših multiplikacijskih faktora ili određivanje dodatnih kapitalnih zahtjeva ili poduzimanje drugih primjerenih i učinkovitih mjera.

2. Nadležna tijela posebno provjeravaju i ocjenjuju primjenjuje li institucija dobro razvijene i ažurne tehnike i prakse za te pristupe.

3. Ako za interni model za izračun tržišnih rizika brojna prekoračenja iz članka 366. Uredbe (EU) br. 575/2013 upućuju na to da model nije ili više nije dovoljno točan, nadležna tijela oduzimaju odobrenje za upotrebu internog modela ili nalažu odgovarajuće mjere kojima se osigurava hitno poboljšanje modela.

▼B

4. Ako je instituciji odobrena primjena pristupa koji zahtijeva odobrenje nadležnih tijela prije upotrebe tog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013, ali ona više ne ispunjava zahtjeve za primjenu tog pristupa, nadležna tijela zahtijevaju od institucije da ili dokaže nadležnim tijelima da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, kada je to primjenjivo u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 ili da predstavi plan za pravodobnu ponovnu uspostavu usklađenosti sa zahtjevima, i odredi rok za njegovu provedbu. Nadležna tijela zahtijevaju poboljšanje tog plana, ako nije vjerojatno da će on dovesti do potpune usklađenosti ili ako je rok neodgovarajući. Ako nije vjerojatno da će institucija biti sposobna ponovno uspostaviti usklađenost u odgovarajućem roku i, kada je to primjenjivo, nije uspjela dokazati da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, odobrenje za upotrebu tog pristupa oduzima se ili se ograničava na usklađena područja ili na ona područja u kojima je moguće postići usklađenost unutar odgovarajućeg roka.

5. Kako bi promicala dosljednu kakvoću internih pristupa u Uniji, EBA analizira interne pristupe u institucijama, kao i dosljednu provedbu definicije nastanka statusa neispunjavanja obveza, te način na koji te institucije postupaju sa sličnim rizicima ili izloženostima.

6. EBA sastavlja smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, koje sadržavaju referentna mjerila na temelju te analize.

7. Nadležna tijela uzimaju u obzir tu analizu i ta referentna mjerila za provjeru odobrenja koja daju institucijama za upotrebu internih pristupa.

Odjeljak IV.

Nadzorne mjere i nadzorne ovlasti

Članak 102.

Nadzorne mjere

1. Nadležna tijela zahtijevaju od institucije da u ranoj fazi poduzme potrebne mjere za rješavanje relevantnih problema u sljedećim okolnostima:

(a) institucija ne ispunjava zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) nadležna tijela imaju dokaze da će institucija vjerojatno prekršiti zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013 u sljedećih 12 mjeseci.

2. Za potrebe stavka 1., ovlasti nadležnog tijela uključuju i ovlasti iz članka 104.

Članak 103.

Primjena nadzornih mjera na institucije sličnih profila rizičnosti

1. Kada nadležna tijela utvrde, u skladu s člankom 97., da institucije sličnih profila rizičnosti, poput sličnih modela poslovanja ili geografskog položaja izloženosti, jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljati slične rizike za financijski sustav, ona mogu primijeniti postupak nadzorne provjere i ocjene iz članka 97. na te institucije na

▼B

sličan ili jednak način. U tu svrhu države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju potrebne pravne ovlasti kako bi mogle tim institucijama na sličan ili jednak način odrediti zahtjeve u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, uključujući posebno izvršavanje nadzorne ovlasti u skladu s člancima 104., 105. i 106.

Vrste institucija iz prvog podstavka moguće je posebno utvrditi u skladu s kriterijima iz članka 98. stavka 1. točke (j).

2. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakoj primjeni stavka 1. EBA prati nadzorne prakse i izdaje smjernice radi određivanja načina ocjenjivanja sličnih rizika i osiguravanja dosljedne primjene stavka 1. u cijeloj Uniji. Te se smjernice donose u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 104.

Nadzorne ovlasti

1. Za potrebe članka 97., članka 98. stavka 4., članka 101. stavka 4. i članaka 102. i 103. i primjene Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela imaju barem sljedeće ovlasti:

(a) zahtijevati od institucija da imaju veći regulatorni kapital od zahtijevanog u skladu s poglavljem 4. ove glave i Uredbom (EU) br. 575/2013 u vezi s elementima rizika i rizicima koji nisu obuhvaćeni člankom 1. te Uredbe;

(b) zahtijevati jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 73. i 74.;

(c) zahtijevati od institucija da predstave plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s nadzornim zahtjevima u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 i odrede rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana vezana uz opseg i rok;

(d) zahtijevati od institucija primjenu posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva;

(e) ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu institucija ili zahtijevati napuštanje djelatnosti koje predstavljaju pretjerane rizike za stabilnost institucije;

(f) zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava institucija;

(g) zahtijevati od institucija da ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove;

(h) zahtijevati od institucija da upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornog kapitala;

▼B

(i) ograničiti ili zabraniti institucijama plaćanje raspodjela ili kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza institucije;

(j) odrediti dodatne ili učestalije izvještajne zahtjeve, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti;

(k) odrediti posebne zahtjeve za likvidnost, kao i ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza;

(l) zahtijevati dodatne objave.

2. Nadležna tijela određuju dodatne kapitalne zahtjeve iz stavka 1. točke (a) barem kada:

(a) institucija ne ispunjava zahtjeve iz članaka 73. i 74. ove Direktive ili članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima iz poglavlja 4. ove glave ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) nije vjerojatno da će se samo primjenom drugih administrativnih mjera postići dostatno poboljšanje sustava, procesa, mehanizama i strategija u odgovarajućem roku;

(d) provjera iz članka 98. stavka 4. ili članka 101. stavka 4. pokaže da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnog pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva;

(e) vjerojatno je da će rizici biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013; ili

(f) institucija obavijesti nadležno tijelo u skladu s člankom 377. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 da rezultati testiranja otpornosti na stres iz tog članka značajno premašuju njezine kapitalne zahtjeve za portfelj namijenjen trgovanju korelacijama.

3. Za potrebe određivanja primjerene razine regulatornog kapitala na temelju provjere i ocjene provedene u skladu s odjeljkom III., nadležna tijela ocjenjuju potrebu određivanja dodatnih kapitalnih zahtjeva kojima se premašuju ostali kapitalni zahtjevi radi obuhvaćanja rizika kojima institucija jest ili bi mogla biti izložena, uzimajući u obzir sljedeće:

(a) kvantitativne i kvalitativne aspekte postupka ocjenjivanja institucije iz članka 73.;

(b) sustave, procese i mehanizme institucije iz članka 74.;

(c) ishod provjere i ocjene koje se provode u skladu s člankom 97. ili 101.;

(d) ocjenu sistemskog rizika.

▼B

Članak 105.

Posebni zahtjevi za likvidnost

Za potrebe određivanja primjerene razine zahtjeva za likvidnost na temelju provjere i ocjene provedene u skladu s odjeljkom III., nadležna tijela ocjenjuju potrebu određivanja posebnog zahtjeva za likvidnost radi obuhvaćanja likvidnosnih rizika kojima institucija jest ili bi mogla biti izložena, uzimajući u obzir sljedeće:

(a) model poslovanja institucije;

(b) sustave, procese i mehanizme institucije iz odjeljka II. te posebno iz članka 86.;

(c) ishod provjere i ocjene koje se provode u skladu s člankom 97.;

(d) sistemski likvidnosni rizik koji prijeti integritetu financijskih tržišta dotične države članice.

Ne dovodeći u pitanje članak 67., nadležna tijela posebno razmatraju potrebu primjene administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera, uključujući bonitetne naknade čija se razina u širim okvirima odnosi na razlike između stvarne likvidnosne pozicije institucije i likvidnosnih zahtjeva i zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja uspostavljenih na nacionalnoj razini i na razini Unije.

Članak 106.

Posebni zahtjevi za objavljivanje

1. Države članice ovlašćuju nadležna tijela da od institucija zahtijevaju:

(a) objavljivanje informacija iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013 više od jednom godišnje i određivanje rokova za objavljivanje;

(b) korištenje posebnih medija i mjesta za objavljivanje, osim financijskih izvještaja.

2. Države članice ovlašćuju nadležna tijela da od matičnih društava zahtijevaju da objavljuju jednom godišnje, bilo u cijelosti ili upućivanjem na istovjetne informacije, opis svoje pravne strukture te strukture upravljanja i organizacijske strukture grupe institucija u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2.

Članak 107.

Dosljednost nadzorne provjere i ocjene i nadzornih mjera

1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o:

(a) funkcioniranju svojeg postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 97.;

(b) metodologiji na kojoj se temelje odluke iz članaka 98., 100., 101., 102., 104. i 105. o postupku iz točke (a).

▼B

EBA procjenjuje informacije koje pružaju nadležna tijela u svrhu osiguranja dosljednosti u postupku nadzorne provjere i ocjene. Ona može tražiti dodatne informacije od nadležnih tijela radi izvršavanja svoje procjene, na proporcionalnoj osnovi u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

2. EBA jednom godišnje izvješćuje Europski parlament i Vijeće o stupnju konvergencije u primjeni ovog poglavlja među državama članicama.

Kako bi se povećao stupanj te konvergencije, EBA provodi stručne preglede u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. EBA izdaje smjernice nadležnim tijelima u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 radi daljnjeg utvrđivanja, na način koji je primjeren veličini, strukturi i internoj organizaciji institucija i vrsti, opsegu i složenosti poslova institucija, zajedničkih postupaka i metodologija za postupak nadzorne provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka i iz članka 97. i za ocjenu organizacije i postupanja s rizicima iz članaka od 76. do 87., posebno povezanih s koncentracijskim rizikom u skladu s člankom 81.

Odjeljak V.

Razina primjene

Članak 108.

Postupak procjene adekvatnosti internog kapitala

1. Nadležna tijela zahtijevaju od svake institucije koja nije društvo kći u državi članici u kojoj je dobila odobrenje za rad i u kojoj se nad njom provodi nadzor, niti je matično društvo, te od svake institucije koja nije uključena u konsolidaciju u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispuni obveze iz članka 73. ove Direktive na pojedinačnoj osnovi.

Nadležna tijela mogu izuzeti od primjene zahtjeve iz članka 73. ove Direktive vezane uz kreditnu instituciju u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Kada nadležna tijela izuzmu od primjene kapitalne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi iz članka 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjevi iz članka 73. ove Direktive primjenjuju se na pojedinačnoj osnovi.

2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih institucija u državi članici, u opsegu i na način propisan u dijelu prvom, glavi II. poglavlju 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispunjavaju obveze propisane člankom 73. ove Direktive na konsolidiranoj osnovi.

▼B

3. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici, u opsegu i na način propisan u dijelu prvom, glavi II. poglavlju 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispunjavaju obveze utvrđene člankom 73. ove Direktive, na temelju konsolidiranog položaja tog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.

Ako je više od jedne institucije pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici, prvi podstavak primjenjuje se samo na instituciju na koju se primjenjuje nadzor na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 111.

4. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija kćeri da primjenjuju zahtjeve iz članka 73. na potkonsolidiranoj osnovi, ako te institucije, ili matično društvo, ako je ono financijski holding ili mješoviti financijski holding, imaju kao društvo kćer u trećoj zemlji instituciju ili financijsku instituciju ili društvo za upravljanje imovinom, kako je definirano u članku 2. stavku 5. Direktive 2002/87/EZ, ili ako imaju sudjelujući udio u takvom društvu.

Članak 109.

Sustavi, procesi i mehanizmi institucija

1. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na pojedinačnoj osnovi, osim ako se nadležna tijela koriste odstupanjem iz članka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih društava i društava kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kako bi se osiguralo da su njihovi sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju u skladu s odjeljkom II. ovog poglavlja dosljedni i dobro integrirani, te da je moguće dobiti sve podatke i informacije relevantne u svrhu nadzora. Ona posebno osiguravaju da matična društva i društva kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva provode te sustave, procese i mehanizme u svojim društvima kćerima koja ne podliježu ovoj Direktivi. Ti sustavi, procesi i mehanizmi također su dosljedni i dobro integrirani i ta društva kćeri moraju biti sposobna pružiti podatke i informacije relevantne za nadzor.

3. Obveze koje proizlaze iz odjeljka II. ovog poglavlja, a koje se odnose na društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Direktiva, ne primjenjuju se ako matična institucija iz EU-a ili institucije pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a mogu dokazati nadležnim tijelima da je primjena odjeljka II. nezakonita prema zakonima treće zemlje u kojoj je dotično društvo kći ima poslovni nastan.

▼B

Članak 110.

Provjera i ocjena te nadzorne mjere

1. Nadležna tijela primjenjuju postupak provjere i ocjene iz odjeljka III. ovog poglavlja i nadzorne mjere iz odjeljka IV. ovog poglavlja, u skladu s razinom primjene zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013, navedenih u dijelu prvom, glavi II. te Uredbe.

2. Kada nadležna tijela izuzmu od primjene kapitalne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi, kako je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjevi iz članka 97. ove Direktive primjenjuju se na nadzor nad investicijskim društvima na pojedinačnoj osnovi.

POGLAVLJE 3.

Nadzor na konsolidiranoj osnovi

Odjeljak I.

Načela za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi

Članak 111.

Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela

1. Ako je matično društvo matična institucija u državi članici ili matična institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad.

2. Ako je matično društvo institucije matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding u državi članici ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad.

3. Ako institucije, koje su dobile odobrenje za rad u dvije ili više država članica, imaju kao svoje matično društvo isti matični financijski holding, isti matični mješoviti financijski holding u državi članici, isti matični financijski holding iz EU-a ili isti matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela institucije koja je dobila odobrenje za rad u državi članici u kojoj je osnovan financijski holding ili mješoviti financijski holding.

Ako nadređena društva institucija koje su dobile odobrenje za rad u dvije ili više država članica obuhvaćaju više od jednog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga s mjestom uprave u različitim državama članicama, a kreditna institucija postoji u svakoj od tih država, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećim bilančnim iznosom.

▼B

4. Ako više od jedne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji, ima kao svoje matično društvo isti financijski holding ili mješoviti financijski holding, a ni jedna od tih institucija nema odobrenje za rad u državi članici u kojoj je taj financijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad instituciji s najvećim bilančnim iznosom, koja se smatra, za potrebe ove Direktive, institucijom koja je pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a.

5. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu, na temelju zajedničkog sporazuma, izuzeti od primjene kriterije navedene u stavcima 3. i 4., ako bi njihova primjena bila neprimjerena, uzimajući u obzir institucije i relativni značaj njihovih djelatnosti u različitim državama, te mogu imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi. U takvim slučajevima, prije nego što donesu odluku, nadležna tijela daju priliku matičnoj instituciji iz EU-a, matičnom financijskom holdingu iz EU-a, matičnom mješovitom financijskom holdingu iz EU-a ili instituciji s najvećim bilančnim iznosom, ovisno o slučaju, da iskaže svoje mišljenje o toj odluci.

6. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom sporazumu u okviru stavka 5.

Članak 112.

Usklađivanje nadzornih aktivnosti od strane konsolidirajućeg nadzornog tijela

1. Osim obveza određenih ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavlja sljedeće zadaće:

(a) usklađivanje prikupljanja i distribucije relevantnih ili bitnih informacija u okviru redovnog poslovanja i u izvanrednim situacijama;

(b) planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti u redovnom poslovanju i s obzirom na aktivnosti iz glave VII., poglavlja 3., u suradnji s uključenim nadležnim tijelima;

(c) planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti u suradnji s uključenim nadležnim tijelima, i ako je to potrebno sa središnjim bankama ESSB-a, u pripremi za ili za vrijeme izvanrednih situacija, kao i kod nepovoljnih kretanja u institucijama ili na financijskim tržištima, koristeći, ako je to moguće, postojeće komunikacijske kanale za olakšavanje upravljanja krizom.

2. Ako konsolidirajuće nadzorno tijelo ne obavi zadaće iz stavka 1. ili ako nadležna tijela ne surađuju s konsolidirajućim nadzornim tijelom u mjeri koja je potrebna za obavljanje zadaća iz stavka 1., svako relevantno nadležno tijelo može se obratiti EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

EBA može također pomagati nadležnim tijelima u slučaju neslaganja povezanog s usklađivanjem nadzornih aktivnosti u skladu s ovim člankom na vlastitu inicijativu u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

3. Planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti iz stavka 1. točke (c) ovog članka uključuje iznimne mjere iz članka 117. stavka 1. točke (d) i članka 117. stavka 4. točke (b), pripremu zajedničkih procjena, provedbu planova za nepredvidive okolnosti i komuniciranje s javnošću.

Članak 113.

Zajedničke odluke o bonitetnim zahtjevima za određenu instituciju

1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a u državi članici, čine sve što je u njihovoj moći kako bi donijeli zajedničku odluku:

(a) primjeni članaka 73. i 97. u svrhu određivanja adekvatnosti konsolidirane razine regulatornog kapitala grupe institucija s obzirom na njezin financijski položaj i profil rizičnosti, kao i zahtijevanu razinu regulatornog kapitala za primjenu članka 104. stavka 1. točke (a), na svaki subjekt iz grupe institucija, kao i na konsolidiranoj osnovi;

(b) mjerama za rješavanje svih značajnih pitanja i značajnih nalaza vezanih uz nadzor nad likvidnošću, kao i uz adekvatnost organizacije i postupanja s rizicima, kao što to zahtijeva članak 86., te u vezi s potrebom za zahtjevima za likvidnost za određenu instituciju u skladu s člankom 105. ove Direktive.

2. Zajedničke odluke iz stavka 1. donose se:

(a) za potrebe stavka 1. točke (a), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo drugim relevantnim nadležnim tijelima dostavi izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člancima 73. i 97. i člankom 104. stavkom 1. točkom (a);

(b) za potrebe stavka 1. točke (b), u roku od mjesec dana nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavi izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe institucija, u skladu s člancima 86. i 105.

U zajedničkim odlukama s dužnom pozornosti se također razmatra procjena rizika društava kćeri, koju provode relevantna nadležna tijela u skladu s člancima 73. i 97.

▼B

Zajedničke odluke iznose se i u potpunosti se obrazlažu u dokumentima koje konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju neslaganja, konsolidirajuće nadzorno tijelo se savjetuje s EBA-om, na zahtjev bilo kojeg relevantnog nadležnog tijela. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može se savjetovati s EBA-om na vlastitu inicijativu.

3. Ako se ne donese takva zajednička odluka među nadležnim tijelima u rokovima iz stavka 2., odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. donosi na konsolidiranoj osnovi konsolidirajuće nadzorno tijelo, nakon pomnog razmatranja procjene rizika društava kćeri koju su provela relevantna nadležna tijela. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju donosi EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe, te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem usuglašavanja u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili mjesec dana, ovisno o slučaju, ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Odluku o primjeni članaka 73., 86., i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. donose relevantna nadležna tijela odgovorna za nadzor društava nad kćerima matične kreditne institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a na pojedinačnoj ili na potkonsolidiranoj osnovi nakon pomnog razmatranja mišljenja i ograda koje je iskazalo konsolidirajuće nadzorno tijelo. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela odgađaju svoju odluku i čekaju odluku koju EBA donosi u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe, te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem usuglašavanja u smislu te Uredbe. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili mjesec dana, ovisno o slučaju ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Odluke se iznose i u potpunosti obrazlažu u dokumentu, te uzimaju u obzir procjenu rizika, mišljenja i ograde ostalih nadležnih tijela, iskazane tijekom razdoblja iz stavka 2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja dokument svim relevantnim nadležnim tijelima i matičnoj instituciji iz EU-a.

Ako je od EBA-e zatražen savjet, sva nadležna tijela uzimaju u obzir njezin savjet i obrazlažu sva značajna odstupanja od njega.

4. Nadležna tijela u relevantnim državama članicama priznaju kao konačne i primjenjuju zajedničke odluke iz stavka 1. i odluke koje donose nadležna tijela ako nije donesena zajednička odluka iz stavka 3.

▼B

Zajedničke odluke iz stavka 1. i sve odluke donesene ako nije donesena zajednička odluka u skladu sa stavkom 3., ažuriraju se jednom godišnje ili, u iznimnim slučajevima, ako nadležno tijelo odgovorno za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, podnese pisani i u potpunosti obrazložen zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu da ažurira odluku o primjeni članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. U tom drugom slučaju, ažuriranje se može provoditi na bilateralnoj osnovi između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela koje je podnijelo zahtjev.

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se osiguravaju jedinstveni uvjeti za primjenu postupka za donošenje zajedničke odluke iz ovog članka, s obzirom na primjenu članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. radi olakšavanja donošenja zajedničkih odluka.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. srpnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 114.

Zahtjevi za informacije u izvanrednim situacijama

1. Ako nastupi izvanredna situacija, uključujući situaciju opisanu u članku 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili situaciju nepovoljnih kretanja na tržištima, koja potencijalno ugrožava likvidnost tržišta i stabilnost financijskog sustava u nekoj od država članica u kojoj su subjekti iz grupe dobili odobrenje za rad ili u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, konsolidirajuće nadzorno tijelo, u skladu s poglavljem 1. odjeljkom 2., te ovisno o slučaju, u skladu s člancima 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, upozorava što je prije moguće EBA-u i tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59., te priopćava sve informacije koje su im potrebne u obavljanju njihovih zadaća. Te se obveze primjenjuju na sva nadležna tijela.

Ako središnja banka ESSB-a postane svjesna situacije opisane u prvom podstavku, ona upozorava što je prije moguće nadležna tijela iz članka 112. i EBA-u.

Ako je to moguće, nadležno tijelo i tijelo iz članka 58. stavka 4. upotrebljavaju postojeće komunikacijske kanale.

2. Kada je konsolidirajućem nadzornom tijelu potrebna informacija koja je već dostavljena drugom nadležnom tijelu, ono stupa u kontakt s tim tijelom kada je to moguće, kako bi se spriječilo dvostruko izvješćivanje različitih tijela uključenih u nadzor.

▼B

Članak 115.

Sporazumi o usklađivanju i suradnji

1. Kako bi se olakšao i uspostavio učinkoviti nadzor, konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela moraju imati pisane sporazume o usklađivanju i suradnji.

Prema tim sporazumima moguće je povjeriti dodatne zadaće konsolidirajućem nadzornom tijelu, te se njima mogu odrediti postupci za postupak odlučivanja i za suradnju s drugim nadležnim tijelima.

2. Nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad društvu kćeri matičnog društva koje je institucija mogu, na temelju bilateralnog sporazuma, u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010, prenijeti svoju odgovornost za nadzor na nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad i obavljaju nadzor nad matičnim društvima, tako da ona preuzimaju odgovornost za nadzor nad društvima kćerima u skladu s ovom Direktivom. EBA-u se obavješćuje o postojanju i sadržaju takvih sporazuma. Ona te informacije prosljeđuje nadležnim tijelima drugih država članica i Europskom odboru za bankarstvo.

Članak 116.

Kolegiji nadzornih tijela

1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo osniva kolegije nadzornih tijela radi lakšeg izvršavanja zadaća iz članaka 112. i 113. i članka 114. stavka 1. i, u skladu sa zahtjevima koji se odnose na povjerljivost iz stavka 2. ovog članka i pravom Unije, osigurava primjereno usklađivanje i suradnju, gdje je to potrebno, s relevantnim nadzornim tijelima treće zemlje.

EBA doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, uspješnog i dosljednog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela iz ovog članka, u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U tom smislu, EBA prema potrebi sudjeluje u kolegijima i u tu se svrhu smatra nadležnim tijelom.

Kolegiji nadzornih tijela osiguravaju okvir za konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u i ostala relevantna nadležna tijela za izvršavanje sljedećih zadaća:

(a) međusobnu razmjenu informacija i razmjenu informacija s EBA-om u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010;

(b) dogovor o dobrovoljnom povjeravanju zadaća i dobrovoljnom prenošenju odgovornosti, gdje je to potrebno;

(c) utvrđivanje planova nadzora iz članka 99., na temelju procjene rizika grupe u skladu s člankom 97.;

(d) jačanje učinkovitosti nadzora uklanjanjem nepotrebnog udvostručivanja nadzornih zahtjeva, što se odnosi i na zahtjeve za informacije iz članka 114. i članka 117. stavka 3.;

(e) dosljednu primjenu bonitetnih zahtjeva iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 u svim subjektima unutar grupe institucija, ne dovodeći u pitanje mogućnosti i diskrecijska prava predviđena pravom Unije;

▼B

(f) primjenu članka 112. stavka 1. točke (c) uzimajući u obzir rad ostalih foruma koji se mogu osnovati u tom području.

2. Nadležna tijela koja sudjeluju u kolegijima nadzornih tijela i EBA blisko surađuju. Zahtjevi koji se odnose na povjerljivost iz poglavlja 1. odjeljka 2. ove Direktive i članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, ne sprečavaju nadležna tijela u razmjeni povjerljivih informacija unutar kolegija nadzornih tijela. Osnivanje i funkcioniranje kolegija nadzornih tijela ne smije utjecati na prava i odgovornosti nadležnih tijela koje proizlaze iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima iz članka 115., koje, nakon savjetovanja s relevantnim nadležnim tijelima, određuje konsolidirajuće nadzorno tijelo.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju opći uvjeti za funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 31. prosinca 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. U kolegijima nadzornih tijela mogu sudjelovati nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a i nadležna tijela države članice domaćina u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, središnje banke ESSB-a, prema potrebi, i nadzorna tijela trećih zemalja, ovisno o slučaju te uz primjenu zahtjeva koji se odnose na povjerljivost, a koji su prema mišljenju svih nadležnih tijela istovjetni zahtjevima iz poglavlja 1., odjeljka II. ove Direktive i, ako je to primjenjivo, iz članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ.

7. Konsolidirajuće nadzorno tijelo predsjeda sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastanku ili u određenoj aktivnosti kolegija. Konsolidirajuće nadzorno tijelo u potpunosti obavješćuje sve članove kolegija, unaprijed, o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Konsolidirajuće nadzorno tijelo također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

▼B

8. Odluka konsolidirajućeg nadzornog tijela uzima u obzir relevantnost nadzorne aktivnosti koju planiraju ili usklađuju za ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 7. i obveze iz članka 51. stavka 2.

9. Konsolidirajuće nadzorno tijelo, primjenjujući zahtjeve koji se odnose na povjerljivost iz poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive, te ovisno o slučaju, iz članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ obavješćuje EBA-u o aktivnostima kolegija nadzornih tijela, uključujući i u izvanrednim situacijama, te priopćava EBA-i sve informacije koje su posebno važne za potrebe nadzorne konvergencije.

U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela, svako relevantno nadležno tijelo može se obratiti EBA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

EBA može također pomoći nadležnim tijelima u slučaju neslaganja o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela prema ovom članku na vlastitu inicijativu u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

Članak 117.

Obveze vezane uz suradnju

1. Nadležna tijela međusobno blisko surađuju. Ona dostavljaju jedna drugima sve informacije koje su bitne ili relevantne za izvršavanje nadzornih zadaća drugih tijela, prema ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013. U tom smislu, nadležna tijela na zahtjev priopćavaju sve relevantne informacije, a na vlastitu inicijativu priopćavaju sve bitne informacije.

Nadležna tijela surađuju s EBA-om za potrebe ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

Nadležna tijela dostavljaju EBA-i sve informacije koje su joj potrebne za obavljanje njezinih dužnosti u okviru ove Direktive, Uredbe (EU) br. 575/2013 i Uredbe (EU) br. 1093/2010, u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Informacije iz prvog podstavka smatraju se bitnima ako bi mogle značajno utjecati na procjenu financijskog stanja institucije ili financijske institucije u drugoj državi članici.

Posebno, konsolidirajuća nadzorna tijela matičnih institucija iz EU-a i institucija koje su pod kontrolom matičnih financijskih holdinga iz EU-a ili matičnih mješovitih financijskih holdinga iz EU-a dostavljaju nadležnim tijelima u drugim državama članicama koja nadziru društva kćeri tih matičnih društava sve relevantne informacije. Pri utvrđivanju opsega relevantnih informacija uzima se u obzir važnost tih društava kćeri unutar financijskog sustava u tim državama članicama.

▼B

Bitne informacije iz prvog podstavka posebno uključuju sljedeće stavke:

(a) utvrđivanje pravne strukture grupe, te upravljačke i organizacijske strukture grupe, uključujući sve regulirane subjekte, neregulirane subjekte, neregulirana društva kćeri i značajne podružnice koje pripadaju grupi, matična društava, u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2., kao i nadležnih tijela reguliranih subjekata iz grupe;

(b) postupke za prikupljanje informacija od institucija u grupi te provjeru tih informacija;

(c) nepovoljna kretanja u institucijama ili u ostalim subjektima iz grupe, koja bi mogla ozbiljno utjecati na institucije; te

(d) značajne kazne i iznimne mjere koje poduzimaju nadležna tijela u skladu s ovom Direktivom, uključujući određivanje posebnoga kapitalnog zahtjeva prema članku 104., te određivanje eventualnih ograničenja za primjenu naprednog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i u slučaju bilo koje od sljedećih situacija:

(a) ako nadležna tijela nisu priopćila bitne informacije;

(b) ako je zahtjev za suradnju, posebno za razmjenu relevantnih informacija, bio odbijen ili nije bio obrađen u razumnom roku.

Ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, EBA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene prema članku 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

EBA može također na vlastitu inicijativu pomoći nadležnim tijelima u razvoju dosljednih praksi suradnje u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

3. Nadležna tijela odgovorna za nadzor nad institucijama koje su pod kontrolom matične institucije iz EU stupaju u kontakt, kada je to moguće, s konsolidirajućim nadzornim tijelom, kada im je potrebna informacija koja se odnosi na provedbu pristupa i metodologija navedenih u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013, koja je možda već dostupna konsolidirajućem nadzornom tijelu.

4. Relevantna nadležna tijela prije donošenja odluke međusobno se savjetuju s obzirom na sljedeća pitanja, ako je ta odluka značajna za nadzorne zadaće drugih nadležnih tijela:

(a) promjene u dioničarskoj, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi kreditnih institucija u grupi, koje zahtijevaju odobrenje ili dopuštenje nadležnih tijela; i

▼B

(b) značajne kazne ili iznimne mjere koje poduzimaju nadležna tijela, uključujući određivanje posebnih kapitalnih zahtjeva prema članku 104., te određivanje bilo kakvih ograničenja za primjenu naprednih pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Za potrebe točke (b), uvijek se treba savjetovati s konsolidirujućim nadzornim tijelom.

Međutim, nadležno tijelo može odlučiti da se neće savjetovati s drugim nadležnim tijelima u hitnim slučajevima, ili ako bi takvo savjetovanje moglo ugroziti učinkovitost njegovih odluka. U takvim slučajevima, nadležno tijelo bez odgode obavješćuje druga nadležna tijela nakon donošenja odluke.

Članak 118.

Provjera informacija koje se odnose na subjekte u drugim državama članicama

Ako, pri primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela jedne države članice žele u posebnim slučajevima provjeriti informacije koje se odnose na instituciju, financijski holding, mješoviti financijski holding, financijsku instituciju, društvo za pomoćne usluge, mješoviti holding, društvo kćer iz članka 125. ili društvo kćer iz članka 119. stavka 3., a koji se nalaze u drugoj državi članici, ona traže od nadležnih tijela te druge države članice da provedu tu provjeru. Tijela koja prime takav zahtjev djeluju, u okviru svoje nadležnosti, ili tako da sama provedu provjeru ili da dozvole tijelima koja su podnijela zahtjev da provedu provjeru, ili da dozvole revizoru ili stručnjaku da provede provjeru. Nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev može, ako to želi, sudjelovati u provjeri ako samo ne obavlja tu provjeru.

Odjeljak II.

Financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi i mješoviti holdinzi

Članak 119.

Uključivanje holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi

1. Države članice donose sve potrebne mjere, kada je to potrebno, za uključivanje financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi.

2. Kada društvo kći koje je institucija nije uključeno u nadzor na konsolidiranoj osnovi prema jednom od slučajeva iz članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi to društvo kći mogu tražiti od matičnog društva informacije koje mogu olakšati njihov nadzor nad tim društvom kćeri.

▼B

3. Države članice omogućavaju da njihova nadležna tijela koja su odgovorna za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi mogu zatražiti od društava kćeri institucije, financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, koja nisu uključena u nadzor na konsolidiranoj osnovi, informacije iz članka 122. U tom slučaju, primjenjuju se postupci za prosljeđivanje i provjeru informacija propisani u tom članku.

Članak 120.

Nadzor nad mješovitim financijskim holdinzima

1. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema ovoj Direktivi i prema Direktivi 2002/87/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, nakon savjetovanja s drugim nadležnim tijelima odgovornima za nadzor nad društvima kćerima, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo Direktivu 2002/87/EZ.

2. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema ovoj Direktivi i prema Direktivi 2009/138/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe ove Direktive koje se odnose na najznačajniji financijski sektor, kao što je definirano u članku 3. stavku 2. Direktive 2002/87/EZ.

3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo izvješćuje EBA-u i EIOPA-u o odlukama donesenima u skladu sa stavcima 1. i 2.

4. EBA, EIOPA i ESMA sastavljaju preko Zajedničkog odbora iz članka 54. Uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010, smjernice koje imaju za cilj konvergenciju nadzornih praksi, te, u roku od tri godine od donošenja tih smjernica, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s istim ciljem.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.

Članak 121.

Kvalifikacije direktora

Države članice zahtijevaju od članova upravljačkog tijela financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga da imaju dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo kako je navedeno u članku 91. stavku 1. za obavljanje svojih dužnosti, vodeći računa o specifičnoj ulozi financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.

▼B

Članak 122.

Zahtjevi za informacije i inspekcije

1. Do daljnjeg usklađivanja metoda konsolidacije, države članice propisuju da, ako je mješoviti holding matično društvo jedne ili više institucija, nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad i nadzor nad tim institucijama zahtijevaju, pristupanjem mješovitom holdingu i njegovim društvima kćerima izravno ili preko društava kćeri koja su institucije, od njih da podnose sve informacije koje bi mogle biti relevantne za potrebe nadzora nad tim društvima kćerima.

2. Države članice propisuju da njihova nadležna tijela mogu provoditi, sama ili pomoću vanjskih inspektora, izravnu provjeru, kako bi se provjerile informacije primljene od mješovitih holdinga i njihovih društava kćeri. Ako je mješoviti holding ili jedno od njegovih društava kćeri društvo za osiguranje, također je moguće provoditi postupak propisan člankom 125. Ako se mješoviti holding ili jedno od njegovih društava kćeri nalazi u državi članici, osim u onoj u kojoj se nalazi društvo kći koje je institucija, izravna provjera informacija provodi se u skladu s postupkom iz članka 118.

Članak 123.

Nadzor

1. Ne dovodeći u pitanje dio četvrti Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice propisuju da, ako je matično društvo jedne ili više institucija mješoviti holding, nadležna tijela odgovorna za nadzor nad tim institucijama provode opći nadzor nad transakcijama između institucije i mješovitog holdinga i njegovih društava kćeri.

2. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija da imaju adekvatne postupke upravljanja rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre postupke vezane uz izvještavanje i računovodstvo radi odgovarajućeg utvrđivanja, mjerenja, praćenja i kontrole transakcija s njihovim matičnim mješovitim holdingom i njegovim društvima kćerima. Nadležna tijela zahtijevaju da institucija izvješćuje o svim značajnim transakcijama s tim subjektima, osim one iz članka 394. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti postupci i značajne transakcije podliježu ispitivanju nadležnih tijela.

Članak 124.

Razmjena informacija

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da ne postoje zakonske prepreke koje bi društvima uključenima u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi, mješovitim holdinzima i njihovim društvima kćerima, ili društvima kćerima iz članka 119. stavka 3., sprečavala razmjenu informacija koje bi bile relevantne za potrebe nadzora, u skladu s člankom 110. i poglavljem 3.

2. Ako se matično društvo i neko od njegovih društava kćeri koje je institucija, nalaze u različitim državama članicama, nadležna tijela svih država članica priopćuju jedna drugima sve relevantne informacije koje mogu omogućavati ili olakšavati provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi.

▼B

Ako nadležna tijela država članica u kojima se nalazi matično društvo sama ne provode nadzor na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 111., nadležna tijela odgovorna za provođenje takvog nadzora mogu ih pozvati da zatraže od matičnog društva sve informacije koje bi bile relevantne za potrebe nadzora na konsolidiranoj osnovi, te da ih proslijede tim tijelima.

3. Države članice odobravaju razmjenu informacija iz stavka 2. među svojim nadležnim tijelima, uz pretpostavku da, u slučaju financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, financijskih institucija ili društava za pomoćne usluge, prikupljanje ili posjedovanje informacija ne podrazumijeva da se od nadležnih tijela zahtijeva da imaju nadzornu ulogu u odnosu na te institucije ili na društva koja posluju samostalno.

Isto tako, države članice odobravaju svojim nadležnim tijelima razmjenu informacija, navedenih u članku 122., pod pretpostavkom da prikupljanje ili posjedovanje informacija ne podrazumijeva da nadležna tijela imaju nadzornu ulogu u odnosu na mješoviti holding i ona njegova društva kćeri koja nisu kreditne institucije, ili na društva kćeri iz članka 119. stavka 3.

Članak 125.

Suradnja

1. Ako institucija, financijski holding, mješoviti financijski holding ili mješoviti holding kontrolira jedno ili više društava kćeri koja su društva za osiguranje ili druga društva koja pružaju investicijske usluge, te koja podliježu izdavanju odobrenja za rad, nadležna tijela i tijela kojima je povjerena javna zadaća nadzora nad društvima za osiguranje ili tih drugih društava koja pružaju investicijske usluge, blisko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove odnosne odgovornosti, ta tijela dostavljaju jedna drugima informacije za koje je vjerojatno da će pojednostaviti njihovu zadaću i omogućiti nadzor nad djelatnosti i cjelokupnim financijskim položajem društava nad kojima obavljaju nadzor.

2. Za informacije koje su primljene u okviru nadzora na konsolidiranoj osnovi, a posebno za svaku razmjenu informacija među nadležnim tijelima koja je predviđena ovom Direktivom, vrijedi obveza čuvanja poslovne tajne koja je barem istovjetna onoj iz članka 53. stavka 1. ove Direktive za kreditne institucije ili iz Direktive 2004/39/EZ za investicijska društva.

3. Nadležna tijela odgovorna za nadzor na konsolidiranoj osnovi sastavljaju popise financijskih holdinga ili mješovitih financijskih holdinga iz članka 11. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti se popisi priopćavaju nadležnim tijelima drugih država članica, EBA-i i Komisiji.

Članak 126.

Kazne

U skladu s poglavljem 1. odjeljkom IV. ove glave, države članice osiguravaju mogućnost da se financijskim holdinzima, mješovitim financijskim holdinzima i mješovitim holdinzima, ili njihovim stvarnim rukovoditeljima, koji krše zakone i druge propise za prijenos ovog poglavlja, odrede administrativne kazne ili druge administrativne mjere za uklanjanje utvrđenih povreda ili uzroka takvih povreda.

▼B

Članak 127.

Procjena istovjetnosti nadzora na konsolidiranoj osnovi trećih zemalja

1. Ako institucija čije je matično društvo institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding čije je mjesto uprave u trećoj zemlji ne podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi prema članku 111., nadležna tijela procjenjuju podliježe li institucija nadzoru na konsolidiranoj osnovi nadzornog tijela iz treće zemlje, koji je istovjetan onome koji je uređen načelima iz ove Direktive i zahtjevima iz dijela prvog, glave II. poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Procjenu obavlja nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za nadzor na konsolidiranoj osnovi kada bi se primjenjivao stavak 3., na zahtjev matičnog društva ili bilo kojeg reguliranog subjekta koji je dobio odobrenje za rad u Uniji, ili na vlastitu inicijativu. To nadležno tijelo savjetuje se s drugim uključenim nadležnim tijelima.

2. Komisija može zatražiti od Europskog odbora za bankarstvo da donese opću smjernicu o tome je li vjerojatno da će se sustavom nadzora na konsolidiranoj osnovi nadzornih tijela u trećim zemljama ostvariti ciljevi nadzora na konsolidiranoj osnovi, kao što je definirano u ovom poglavlju, s obzirom na institucije čije matično društvo ima mjesto uprave u trećoj zemlji. Europski odbor za bankarstvo provodi provjeru takve eventualne smjernice i uzima u obzir sve promjene u sustavu nadzora na konsolidiranoj osnovi koji primjenjuju takva nadležna tijela. EBA pomaže Komisiji i Europskom odboru za bankarstvo u obavljanju tih zadaća, kao i u procjeni potrebe ažuriranja te smjernice.

Nadležno tijelo koje obavlja procjenu iz prvog podstavka stavka 1. uzima u obzir svaku takvu smjernicu. U tu svrhu, nadležno se tijelo savjetuje s EBA-om prije donošenja odluke.

3. Ako takav istovjetni nadzor ne postoji, države članice primjenjuju na instituciju ovu Direktivu i Uredbu (EU) br. 575/2013 *mutatis mutandis* ili dozvoljavaju svojim nadležnim tijelima da primjenjuju druge odgovarajuće nadzorne tehnike kojima se postižu ciljevi nadzora nad institucijama na konsolidiranoj osnovi.

Nakon savjetovanja s drugim uključenim nadležnim tijelima, s tim nadzornim tehnikama mora se složiti nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za nadzor na konsolidiranoj osnovi.

Nadležna tijela mogu posebno zahtijevati osnivanje financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji ima mjesto uprave u Uniji te primjenjivati odredbe o nadzoru na konsolidiranoj osnovi na konsolidirani položaj tog financijskog holdinga ili na konsolidirani položaj institucija tog mješovitog financijskog holdinga.

Nadzorne tehnike utvrđuju se na način kojim se postižu ciljevi nadzora na konsolidiranoj osnovi, kao što je definirano u ovom poglavlju, te se one priopćuju drugim uključenim nadležnim tijelima, EBA-i i Komisiji.

▼B

POGLAVLJE 4.

Zaštitni slojevi kapitala

Odjeljak I.

Zaštitni slojevi

Članak 128.

Definicije pojmova

Za potrebe ovog poglavlja, primjenjuju se sljedeće definicije pojmova:

(1) „zaštitni sloj za očuvanje kapitala” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 129.;

(2) „protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 130.;

(3) „zaštitni sloj za GSV instituciju” znači regulatorni kapital koji se treba održavati u skladu s člankom 131. stavkom 4.;

(4) „zaštitni sloj za OSV instituciju” znači regulatorni kapital čije se održavanje može zahtijevati u skladu s člankom 131. stavkom 5.;

(5) „zaštitni sloj za sistemski rizik” znači regulatorni kapital koji se zahtijeva ili se može zahtijevati da institucije drže u skladu s člankom 133.;

(6) „zahtjev za kombinirani zaštitni sloj” znači redovni osnovni kapital koji je potreban za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj za očuvanje kapitala, uvećan za zaštitne slojeve ovisno o tome što je primjenjivo:

(a) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju;

(b) zaštitni sloj za GSV instituciju;

(c) zaštitni sloj za OSV instituciju;

(d) zaštitni sloj za sistemski rizik;

(7) „stopa protucikličkog zaštitnog sloja” znači stopa koju institucije moraju primjenjivati da bi izračunale protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za svoju instituciju, a određuje se u skladu s člankom 136., člankom 137. ili ju određuje relevantno tijelo iz treće zemlje, ovisno o slučaju;

(8) „domaća institucija” znači institucija koja je u državi članici za koju je određeno imenovano tijelo odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja dobila odobrenje za rad;

(9) „smjernica za zaštitni sloj” znači referentna stopa zaštitnog sloja kapitala izračunatu u skladu s člankom 135. stavkom 1.

Ovo se poglavlje ne primjenjuje na investicijska društva koja nemaju odobrenje za pružanje investicijskih usluga navedena u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ.

▼B

Članak 129.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

1. Države članice zahtijevaju od institucija da, osim redovnoga osnovnoga kapitala koji se održava radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, održavaju zaštitni sloj za očuvanje kapitala u obliku redovnoga osnovnoga kapitala u iznosu od 2,5 % njihovog ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, kao što se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glave II. te Uredbe.

2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjeva iz tog stavka ako to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

Odluka o primjeni takvog izuzeća treba biti u potpunosti obrazložena i sadržavati objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se izuzimaju.

Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna tijela država članica kojih se to tiče.

3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih ili srednjih društava u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika ([1]).

5. Institucije se ne smiju koristiti redovnim osnovnim kapitalom koji se održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 104.

6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.

Članak 130.

Zahtjev za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju

1. Države članice zahtijevaju od institucija da održavaju protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju koji je istovjetan njihovom ukupnom iznosu izloženosti, izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pomnoženom s ponderiranim prosjekom stopa protucikličkog zaštitnog sloja izračunatim u skladu s člankom 140. ove Direktive na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kako se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe.

([1]) SL L 124, 20.5.2003., str. 36.

▼B

2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjeva iz tog stavka ako se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

Odluka o primjeni takvog izuzeća treba biti u potpunosti obrazložena i sadržavati objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koje se izuzimaju.

Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna tijela država članica kojih se to tiče.

3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih i srednjih društava u skladu s Preporukom 2003/361/EZ.

5. Institucije ispunjavaju zahtjev određen stavkom 1. redovnim osnovnim kapitalom, koji se nastavlja na redovni osnovni kapital koji se drži radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, na zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala prema članku 129. ove Direktive i bilo koji zahtjev određen člankom 104. ove Direktive.

6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.

Članak 131.

Globalne i ostale sistemski važne institucije

1. Države članice imenuju tijelo odgovorno za utvrđivanje, na konsolidiranoj osnovi, globalnih sistemski važnih institucija (GSV institucije) i na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju, ostalih sistemski važnih institucija (OSV institucije) kojima je izdano odobrenje za rad u njihovim državama. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo. Države članice mogu imenovati više od jednog tijela. GSV institucije su matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija. GSV institucije nisu institucije koje su društva kćeri matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a. OSV institucije mogu biti ili matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija.

2. Metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama:

(a) veličina grupe;

▼B

(b) povezanost grupe s financijskim sustavom;

(c) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa;

(d) složenost grupe;

(e) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između država članica i između određene države članice i treće zemlje.

Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja.

Tom se metodologijom osigurava ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., čime se omogućava utvrđivanje GSV institucija i njihovo svrstavanje u potkategorije kako je opisano u stavku 9.

3. OSV institucije utvrđuju se u skladu sa stavkom 1. Sistemska važnost ocjenjuje se na temelju barem jednog od sljedećih kriterija:

(a) veličina;

(b) značaj za gospodarstvo Unije ili relevantne države članice;

(c) značaj prekogranične aktivnosti;

(d) povezanost institucije ili grupe s financijskim sustavom.

EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 1. siječnja 2015. objavljuje smjernice o kriterijima za određivanje uvjeta za primjenu ovog stavka vezano uz ocjenu OSV institucija. Te smjernice uzimaju u obzir međunarodne okvire za domaće sistemski važne institucije te posebnosti Unije i država.

4. Svaka GSV institucija održava, na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj za GSV instituciju koji odgovara potkategoriji u koju je GSV institucija svrstana. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnoga osnovnoga kapitala i nastavlja se na njega.

5. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svih OSV institucija, na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, ovisno o slučaju, da održavaju zaštitni sloj za OSV instituciju u visini od 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa o kriterijima za utvrđivanje OSV institucija. Taj zaštitni sloj sastoji se i nastavlja se na redovni osnovni kapital.

6. Kada zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće:

(a) zaštitni sloj za OSV instituciju ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta;

(b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo najmanje jednom godišnje provjerava zaštitni sloj za OSV instituciju.

▼B

7. Prije prvog ili prije ponovnog određivanja zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče mjesec dana prije objave odluke iz stavka 5. U toj se obavijesti detaljno navodi:

(a) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za OSV instituciju vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;

(b) ocjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV instituciju na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;

(c) stopu zaštitnog sloja za OSV instituciju koju država članica želi odrediti.

8. Ne dovodeći u pitanje članak 133. i stavak 5. ovog članka, kada je OSV institucija društvo kći GSV institucije ili OSV institucije koja ja matična institucija iz EU-a i na koju se odnosi primjena kapitalnih zahtjeva za zaštitni sloj za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj razini za OSV instituciju ne smije biti veći od sljedećih vrijednosti:

(a) 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

(b) stope zaštitnog sloja za GSV instituciju ili stope zaštitnog sloja za OSV instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj razini.

9. Treba postojati barem pet potkategorija GSV institucija. Najniža granica i granice između svake pojedine potkategorije utvrđuju se na temelju ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV institucija. Granične ocjene između susjednih potkategorija trebaju biti jasno definirane i poštovati načelo stalnog linearnog povećanja sistemskog značaja, između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatnim redovnim osnovnim kapitalom, uz iznimku najviše potkategorije. Za potrebe ovog stavka, sistemski značaj jest očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV institucije na globalno financijsko tržište. Najnižoj potkategoriji dodjeljuje se zaštitni sloj za GSV instituciju u visini od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj potkategoriji uvećava se za 0,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 do četvrte potkategorije i uključujući tu potkategoriju. Na najvišu potkategoriju zaštitnog sloja za GSV instituciju primjenjuje se zaštitni sloj od 3,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

10. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 9., nadležno tijelo ili imenovano tijelo može, u provođenju dobrog prosuđivanja nadzornog tijela:

(a) prerasporediti GSV instituciju iz niže potkategorije u višu potkategoriju;

(b) rasporediti subjekt iz stavka 1. čija je ukupna ocjena niža od granične ocjene najniže potkategorije u tu potkategoriju ili u višu potkategoriju, te ga na taj način odrediti kao GSV instituciju.

▼B

11. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo donese odluku u skladu sa stavkom 10. točkom (b), ono o tome obavješćuje EBA-u te navodi razloge na kojoj se ona temelji.

12. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo dostavlja Komisiji, ESRB-u i EBA-i nazive GSV institucija i OSV institucija i navodi potkategorije u koje su svrstane GSV institucije te javno objavljuju njihove nazive. Nadležna tijela ili imenovana tijela javno objavljuju potkategorije u koje su svrstane GSV institucije.

Nadležno tijelo ili imenovano tijelo jednom godišnje provjerava utvrđivanje GSV i OSV institucija i svrstavanje GSV institucija u potkategorije i o rezultatu obavješćuje dotičnu sistemski važnu instituciju, Komisiju, ESRB, i EBA-u te objavljuje ažurirani popis utvrđenih sistemski važnih institucija i potkategorija u koje su svrstane sve utvrđene GSV institucije.

13. Sistemski važne institucije ne smiju upotrebljavati redovni osnovni kapital koji se drži za ispunjavanje zahtjeva iz stavaka 4. i 5. za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člancima 129. i 130. ove Direktive i bilo kojih od zahtjeva određenih člancima 102. i 104. ove Direktive.

14. Kada grupa, na konsolidiranoj osnovi, podliježe sljedećem, u svakom se slučaju primjenjuje viši zaštitni sloj:

(a) zaštitni sloj za GSV instituciju i zaštitni sloj za OSV instituciju;

(b) zaštitni sloj za GSV instituciju, zaštitni sloj za OSV instituciju i zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s člankom 133.

Kada institucija podliježe, na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, zahtjevu za zaštitni sloj za OSV instituciju i zahtjevu za zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s člankom 133., primjenjuje se onaj koji je viši.

15. Neovisno o stavku 14., kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika te države članice, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan te države članice, taj zaštitni sloj za sistemski rizik dodaje se zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s ovim člankom.

16. Kada se primjenjuje stavak 14. i kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja sljedećih iznosa: zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i većeg od iznosa zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.

17. Kada se primjenjuje stavak 15. i kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.

▼B

18. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju, za potrebe ovog članka, metodologije u skladu s kojima nadležno tijelo ili imenovano tijelo utvrđuje matičnu instituciju iz EU-a ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a kao GSV instituciju i utvrđivanja metodologije za definiranje potkategorija i svrstavanja GSV institucija u potkategorije na temelju njihovog sistemskog značaja, uzimajući u obzir sve međunarodno dogovorene standarde.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog i drugog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 132.

Izvješćivanje

1. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2015. izvješće na temelju međunarodnih kretanja i mišljenja EBA-e o mogućnosti proširenja okvira za GSV institucije na dodatne vrste sistemski važnih institucija u Uniji, prema potrebi uz prijedlog zakonodavnog akta.

2. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću, nakon savjetovanja s ESRB-om i EBA-om, izvješće o potrebi izmjene odredbi koje se odnose na GSV institucije iz članka 131., prema potrebi uz prijedlog zakonodavnog akta. Svaki takav prijedlog uzima u obzir međunarodne regulatorne promjene i u njemu se provjerava, prema potrebi, postupak raspoređivanja za instituciju specifičnih zaštitnih slojeva za OSV instituciju unutar grupe, uzimajući u obzir sve moguće neprimjerene utjecaje na provedbu strukturne podjele u državama članicama.

Članak 133.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik

1. Svaka država članica može uvesti zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnoga kapitala za financijski sektor ili jednu ili više podskupina tog sektora, s ciljem sprečavanja i ublažavanja dugoročnih necikličkih sistemskih ili makrobonitetnih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013, i to u smislu rizika poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u određenoj državi članici.

2. Za potrebe stavka 1., država članica imenuje tijelo odgovorno za određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i utvrđivanje skupina institucija na koje se on primjenjuje. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

▼B

3. Za potrebe stavka 1., od institucija se može zahtijevati da održavaju, uz redovni osnovni kapital koji održavaju za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) 575/2013, zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnoga kapitala od najmanje 1 % na temelju izloženosti na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje u skladu sa stavkom 8. ovog članka, na pojedinačnoj, konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe. Relevantno nadležno ili imenovano tijelo može zahtijevati od institucija da održavaju zaštitni sloj za sistemski rizik na pojedinačnoj i na konsolidiranoj razini.

4. Institucije se ne smiju koristiti redovnim osnovnim kapitalom koji se održava za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 3. za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) 575/2013 i člancima 129. i 130. ove Direktive i bilo kojih od zahtjeva određenih člancima 102. i 104. ove Direktive. Kada grupa koja je utvrđena kao sistemski važna institucija koja podliježe zaštitnom sloju za GSV instituciju ili zaštitnom sloju za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 131. također podliježe zaštitnom sloju za sistemski rizik na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim člankom, primjenjuje se onaj zaštitni sloj koji je viši. Kada institucija, na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za OSV instituciju u skladu s člankom 131. i zaštitnom sloju za sistemski rizik u skladu s ovim člankom, primjenjuje se onaj koji je viši.

5. Neovisno o stavku 4., kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u državi članici koja propisuje taj zaštitni sloj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika te države članice, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan te države članice, taj zaštitni sloj za sistemski rizik dodaje se zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s člankom 131.

6. Kada se primjenjuje stavak 4. i institucija je dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija podliježe, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i većeg od zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na nju primjenjuje na pojedinačnoj osnovi.

7. Kada se primjenjuje stavak 5. i institucija je dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija podliježe, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik, koji se na nju primjenjuje na pojedinačnoj osnovi.

8. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se primijeniti na izloženosti u državi članici koja propisuje taj zaštitni sloj i može se također primijeniti na izloženosti u trećim zemljama. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se također primijeniti na izloženosti u ostalim državama članicama u skladu sa stavcima 15. i 18.

▼B

9. Zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje se na sve institucije ili na jednu ili više podskupina tih institucija za koje su tijela dotične države članice nadležna u skladu s ovom Direktivom i utvrđuje se postupnim ili ubrzanim stupnjevima prilagodbe od 0,5 postotnih bodova. Moguće je uvesti različite zahtjeve za različite podskupine sektora.

10. Kada se zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik, nadležno tijelo ili imenovano tijelo vodi računa o sljedećem:

(a) zaštitni sloj za sistemski rizik ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta;

(b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo provjerava zaštitni sloj za sistemski rizik najmanje svake druge godine.

11. Prije prvog određivanja ili prije ponovnog određivanja stope zaštitnog sloja za sistemski rizik od do 3 %, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče mjesec dana prije objavljivanja odluke iz stavka 16. Ako se zaštitni sloj primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo također obavješćuje nadzorna tijela tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navodi:

(a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici;

(b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini, te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;

(c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;

(d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;

(e) obrazloženje razloga zbog kojih ni jedna od postojećih mjera iz ove Direktive ili Uredbe (EU) br. 575/2013, isključujući članke 458. i 459. te Uredbe, same ili zajedno, neće biti dovoljne za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera;

(f) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju država članica želi uvesti.

12. Prije prvog određivanja ili prije ponovnog određivanja stope zaštitnog sloja za sistemski rizik u iznosu većem od 3 %, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče. Ako se zaštitni sloj primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje i nadzorna tijela tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navodi:

(a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici;

▼B

(b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;

(c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;

(d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;

(e) obrazloženje razloga zbog kojih ni jedna od postojećih mjera iz ove Direktive ili Uredbe (EU) br. 575/2013, isključujući članke 458. i 459. te Uredbe, same ili zajedno, neće biti dovoljne za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera;

(f) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju država članica želi uvesti.

13. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može od 1. siječnja 2015. odrediti ili ponovno odrediti stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja se primjenjuje na izloženosti u toj državi članici i koju može također primijeniti na izloženosti u trećim zemljama u visini do 5 % i može se koristiti postupcima utvrđenima u stavku 11. Pri određivanju ili ponovnom određivanju zaštitnog sloja za sistemski rizik u visini od iznad 5 %, slijede postupci navedeni u stavku 12.

14. Kada se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik utvrđuje u visini između 3 % i 5 % u skladu sa stavkom 13., nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj uvijek o tome obavješćuje Komisiju i čeka mišljenje Komisije prije donošenja predmetnih mjera.

Kada je mišljenje Komisije negativno, nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj poštuje to mišljenje ili navodi razloge za nepoštivanje tog mišljenja.

Kada je jedna podskupina financijskog sektora društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje tijela te države članice, Komisiju i ESRB. U roku od mjesec dana od obavijesti, Komisija i ESRB izdaju preporuku o mjerama poduzetima u skladu s ovim stavkom. Kada se tijela ne slažu kao i u slučaju negativne preporuke Komisije i ESRB-a, nadležno tijelo ili imenovano tijelo mogu se obratiti EBA-i i tražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Odluka o određivanju zaštitnog sloja za te izloženosti obustavlja se dok EBA ne donese odluku.

15. U roku od mjesec dana od obavijesti iz stavka 12., ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za sistemski rizik. EBA može također dostaviti Komisiji svoje mišljenje o zaštitnom sloju u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

▼B

U roku od dva mjeseca od obavijesti, Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ovisno o slučaju, te ako se uvjeri da zaštitni sloj za sistemski rizik ne dovodi do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvarajući zapreku ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi provedbeni akti kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo za donošenje predložene mjere.

16. Svako nadležno tijelo ili imenovano tijelo najavljuje određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik objavom na odgovarajućoj internetskoj stranici. Ta najava sadrži barem sljedeće informacije:

(a) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;

(b) institucije na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje;

(c) obrazloženje za zaštitni sloj za sistemski rizik;

(d) datum od kojega institucije moraju primijeniti određivanje ili ponovno određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik; i

(e) nazive zemalja kada se izloženosti u tim zemljama priznaju u zaštitnom sloju za sistemski rizik.

Ako bi objavljivanje iz točke (c) moglo ugroziti stabilnost financijskog sustava, informacije iz točke (c) ne uključuju se u najavi.

17. Institucija koja u potpunosti ne ispuni zahtjev iz stavka 1. ovog članka podliježe ograničenjima raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.

Kada primjena tih ograničenja raspodjele dovede do nezadovoljavajućeg poboljšanja u redovnom osnovnom kapitalu institucije u svjetlu relevantnog sistemskog rizika, nadležna tijela mogu poduzeti dodatne mjere u skladu s člankom 64.

18. Nakon obavijesti u skladu sa stavkom 11., države članice mogu primijeniti zaštitni sloj na sve izloženosti. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo odluči da zaštitni sloj iznosi do 3 % na temelju izloženosti u drugim državama članicama, zaštitni sloj za sve izloženosti u Uniji određuje se u istom iznosu.

Članak 134.

Priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik

1. Ostale države članice mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je određena u skladu s člankom 133. i mogu primjenjivati tu stopu zaštitnog sloja kapitala na domaće institucije za izloženosti u državi članici koja određuje tu stopu zaštitnog sloja kapitala.

2. Države članice koje priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije o tome obavješćuju Komisiju ESRB, EBA-u i državu članicu koja određuje tu stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.

▼B

3. Pri odlučivanju o priznavanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik, država članica uzima u obzir informacije koje joj je dostavila država članica koja određuje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 133. stavcima 11., 12. ili 13.

4. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu s člankom 133. može tražiti od ESRB-a izdavanje preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica koje mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.

Odjeljak II.

Određivanje i izračunavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

Članak 135.

Smjernice ESRB-a za određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja

1. ESRB može dati smjernice, putem preporuka, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, tijelima koja su imenovale države članice prema članku 136. stavku 1. za određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja, uključujući sljedeće:

(a) načela za usmjeravanje imenovanih tijela pri donošenju procjene u vezi s odgovarajućom stopom protucikličkog zaštitnog sloja, za osiguravanje da tijela odrede dobar pristup za relevantne makroekonomske cikluse i za promicanje dobrog i dosljednog odlučivanja diljem država članica;

(b) opću smjernicu za:

i. mjerenje i izračun odstupanja omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda (BDP) od dugoročnih trendova;

ii. izračun smjernica za zaštitni sloj, koje se zahtijevaju prema članku 136. stavku 2.;

(c) smjernicu za varijable koje upućuju na kumuliranje sistemskog rizika povezanog s razdobljima prekomjernoga kreditnog rasta u financijskom sustavu, posebno na relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovog odstupanja od dugoročnog trenda, te za ostale relevantne čimbenike, uključujući tretman ekonomskih kretanja unutar pojedinačnih sektora gospodarstva koji mogu utjecati na odluke imenovanih tijela o odgovarajućoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja prema članku 136.;

(d) smjernica za varijable, uključujući kvalitativne kriterije koje upućuju na to da je zaštitni sloj potrebno održavati, smanjiti ili u potpunosti ukinuti.

2. Kada izdaje preporuku u skladu sa stavkom 1., ESRB uzima u obzir razlike između država članica, a posebno specifične karakteristike država članica s malim i otvorenim gospodarstvima.

▼B

3. Kada je izdao preporuku u skladu sa stavkom 1., ESRB je redovito provjerava i, prema potrebi, ažurira u svjetlu iskustva u određivanju zaštitnog sloja u skladu s ovom Direktivom ili kretanjima u međunarodno dogovorenim praksama.

Članak 136.

Određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja

1. Svaka država članica imenuje tijelo javne vlasti („imenovano tijelo”) koje je odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za tu državu članicu.

2. Svako imenovano tijelo za svako tromjesečje izračunava smjernicu za zaštitni sloj, kao referenciju kojom se vodi pri donošenju procjene o određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. Smjernica za zaštitni sloj odražava, na smislen način, kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernoga kreditnog rasta u državi članici te uzima u obzir specifične karakteristike nacionalnoga gospodarstva. Smjernica za zaštitni sloj temelji se na odstupanju omjera kredita i BDP-a od njegovog dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, između ostalog:

(a) pokazatelj rasta razine kredita unutar te države i, posebno, pokazatelj promjena u omjeru kredita odobrenih u toj državi članici i BDP-a;

(b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom (b).

3. Svako imenovano tijelo ocjenjuje i određuje odgovarajuću stopu protucikličkog zaštitnog sloja za svoju državu članicu na tromjesečnoj osnovi te pri tome uzima u obzir:

(a) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.;

(b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkama (a), (c) i (d) i sve preporuke koje izdaje ESRB o određivanju stope zaštitnog sloja;

(c) ostale varijable koje imenovano tijelo smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.

4. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja, izražena kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj državi članici, iznosi između 0 % i 2,5 %, pri čemu se kalibrira u stupnjevima od 0,25 postotnih bodova ili višekratnicima od 0,25 postotna boda. Kada je to opravdano na temelju razmatranja iz točke 3., imenovano tijelo može odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja višu od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 za potrebe iz članka 140. stavka 2. ove Direktive.

▼B

5. Kada imenovano tijelo prvi put odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja veću od nule, ili ako nakon toga imenovano tijelo poveća tada važeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, ono također mora odrediti datum od kojeg institucije moraju primjenjivati taj povećani zaštitni sloj za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum ne smije biti kasniji od 12 mjeseci od datuma na koji je najavljeno povećanje zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 7. Ako je taj datum kraći od 12 mjeseci od najave povećanja zaštitnog sloja, taj kraći rok za primjenu mora biti opravdan izvanrednim okolnostima.

6. Ako imenovano tijelo smanji postojeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, bez obzira na to je li ona smanjena na nulu ili ne, ono također odlučuje o okvirnom razdoblju za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje zaštitnog sloja. Međutim, to okvirno razdoblje ne obvezuje imenovano tijelo.

7. Svako imenovano tijelo najavljuje tromjesečno određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava uključuje barem sljedeće informacije:

(a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja;

(b) relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovo odstupanje od dugoročnog trenda;

(c) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.;

(d) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja kapitala;

(e) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju;

(f) ako datum naveden u točki (e) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma najave iz ovog stavka, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu;

(g) ako je stopa zaštitnog sloja smanjena, okvirno razdoblje za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje stope zaštitnog sloja kapitala, zajedno s obrazloženjem tog razdoblja.

Imenovana tijela poduzimaju sve razumne mjere za usklađivanje vremenskog okvira ove najave.

Imenovana tijela obavješćuju ESRB o svakom tromjesečnom određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja i o informacijama navedenima u točkama od (a) do (g). ESRB na svojim internetskim stranicama objavljuje sve tako priopćene stope zaštitnog sloja kapitala i povezane informacije.

▼B

Članak 137.

Priznavanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja koje premašuju 2,5 %

1. Kada imenovano tijelo, u skladu s člankom 136. stavkom 4., ili relevantno tijelo iz treće zemlje, odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom, 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013, druga imenovana tijela mogu priznati tu stopu zaštitnog sloja za domaće institucije za izračun njihovih protucikličkih slojeva kapitala specifičnih za instituciju.

2. Kada imenovano tijelo u skladu sa stavkom 1. ovog članka prizna stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, ono najavljuje takvo priznavanje objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava uključuje barem sljedeće informacije:

(a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja;

(b) državu članicu ili treće zemlje na koje se ona primjenjuje;

(c) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije koje su dobile odobrenje za rad u državi članici imenovanog tijela moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju;

(d) ako datum naveden u točki (c) nastupa u roku koji je manji od 12 mjeseci od datuma najave u skladu s ovim stavkom, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu.

Članak 138.

Preporuka ESRB-a u vezi sa stopom protucikličkog zaštitnog sloja trećih zemalja

ESRB može, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, izdavati preporuku imenovanim tijelima o odgovarajućoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja za izloženosti prema toj trećoj zemlji, kada:

(a) relevantno tijelo treće zemlje nije odredilo ni objavilo stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju („relevantno tijelo treće zemlje”) prema kojoj jedna ili više institucija Unije ima kreditne izloženosti;

(b) ESRB smatra da stopa protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo i objavilo relevantno tijelo treće zemlje za treću zemlju, nije dovoljna za odgovarajuću zaštitu institucija Unije od rizika prekomjernoga kreditnog rasta u toj državi ili je imenovano tijelo obavijestilo ESRB kako smatra da ta stopa zaštitnog sloja nije dovoljna za tu svrhu.

▼B

Članak 139.

Odluka imenovanih tijela o stopama protucikličkog zaštitnog sloja u trećim državama

1. Ovaj se članak primjenjuje bez obzira na to je li ESRB izdao preporuku imenovanim tijelima kao što se navodi u članku 138.

2. U okolnostima navedenima u točki (a) članka 138., imenovana tijela mogu odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju moraju primjenjivati domaće institucije za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju.

3. Ako je stopu protucikličkog zaštitnog sloja odredilo i objavilo relevantno nadležno tijelo iz treće zemlje za treću zemlju, imenovano tijelo može odrediti različitu stopu zaštitnog sloja za tu treću zemlju za potrebe izračuna od strane domaćih institucija njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju, ako opravdano smatraju da stopa zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje nije dovoljna za odgovarajuću zaštitu tih institucija od rizika prekomjernog rasta kredita u toj državi.

Pri provođenju ovlasti iz prvog podstavka, imenovano tijelo ne smije određivati stopu protucikličkog zaštitnog sloja ispod razine koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje, osim ako ta stopa zaštitnog sloja premašuje 2,5 %, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj trećoj zemlji.

Za postizanje usklađenosti pri određivanju zaštitnog sloja za treće zemlje, ESRB može dati preporuke za to određivanje.

4. Kada imenovano tijelo određuje stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu sa stavcima 2. ili 3., čime se povećava postojeća primjenjiva stopa protucikličkog zaštitnog sloja, imenovano tijelo određuje datum od kojeg domaće institucije moraju primijeniti tu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum ne smije biti kasniji od 12 mjeseci nakon datuma na koji je najavljena stopa zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 5. Ako taj datum nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od najave određivanja stope, taj kraći rok za primjenu opravdava se izvanrednim okolnostima.

5. Imenovana tijela objavljuju svako određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu sa stavcima 2. ili 3. na svojim internetskim stranicama, pri čemu uključuju sljedeće podatke:

(a) stopu protucikličkog zaštitnog sloja i treću zemlju na koju se ona primjenjuje;

(b) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja;

(c) ako je stopa zaštitnog sloja prvi put određena iznad nule ili je povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihove stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifične za instituciju;

▼B

(d) ako datum naveden u točki (c) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma objavljivanja određivanja stope u skladu s ovim stavkom, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju takav kraći rok za primjenu.

Članak 140.

Izračun stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnih za instituciju

1. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifična za instituciju sastoji se od ponderiranog prosjeka stopa protucikličkog zaštitnog sloja koje se primjenjuju u državama u kojima se nalaze relevantne kreditne izloženosti institucije ili se primjenjuju za potrebe ovog članka na temelju članka 139. stavka 2. ili 3.

Države članice za izračun ponderiranog prosjeka iz prvog podstavka od institucija zahtijevaju, da na svaku primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja primijene svoje ukupne kapitalne zahtjeve za kreditni rizik u skladu s dijelom trećim, glavama II. i IV. Uredbe (EU) br. 575/2013, za relevantne kreditne izloženosti na određenom području, podijeljene s ukupnim kapitalnim zahtjevima za kreditni rizik koji se odnosi na sve relevantne kreditne izloženosti institucije.

2. Ako, u skladu s člankom 136. stavkom 4., imenovano tijelo odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja koja premašuje 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice osiguravaju da se primjenjuju sljedeće stope zaštitnog sloja na relevantne kreditne izloženosti u državi članici tog imenovanog tijela („država članica A”) u svrhu izračuna zahtijevanog prema stavku 1., i, prema potrebi, u svrhu izračuna elementa konsolidiranoga kapitala koji se odnosi na relevantnu instituciju:

(a) domaće institucije primjenjuju stopu zaštitnog sloja kapitala koja je veća od 2,5 % iznosa ukupne izloženosti riziku;

(b) institucije koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad ne priznaje stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % u skladu s člankom 137. stavkom 1.;

(c) institucije koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo imenovano tijelo države članice A ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad priznaje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 137.

3. Ako stopa protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje za treću zemlju premašuje 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice osiguravaju da se sljedeće

▼B

stope zaštitnog sloja primjenjuju na relevantne kreditne izloženosti u toj trećoj zemlji u svrhu izračuna iz stavka 1., i, prema potrebi, u svrhu izračuna elementa konsolidiranoga kapitala koji se odnosi na dotičnu instituciju:

(a) institucije primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad ne priznaje stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % u skladu s člankom 137. stavkom 1.;

(b) institucije primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad priznaje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 137.

4. Relevantne kreditne izloženosti obuhvaćaju sve one kategorije izloženosti, osim onih iz točaka od (a) do (f) članka 112. Uredbe (EU) br. 575/2013, na koje se primjenjuju:

(a) kapitalni zahtjevi za kreditni rizik prema dijelu trećem, glavi II. te Uredbe;

(b) ako se izloženost drži u knjizi trgovanja, kapitalni zahtjevi za specifični rizik iz dijela trećeg, glave IV. poglavlja 2. te Uredbe ili dodatni rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik iz dijela trećeg, glave IV. poglavlja 5. te Uredbe;

(c) ako je izloženost sekuritizacija, kapitalni zahtjevi iz dijela trećeg, glave II. poglavlja 5. te Uredbe.

5. Institucije utvrđuju geografski položaj relevantne kreditne izloženosti u skladu s regulatornim tehničkim standardima, donesenima u skladu sa stavkom 7.

6. Za potrebe izračuna koji se zahtijeva u skladu sa stavkom 1.:

(a) stopa protucikličkog zaštitnog sloja za državu članicu primjenjuje se od datuma navedenog u informacijama koje se objavljuju u skladu s člankom 136. stavkom 7. točkom (e) ili člankom 137. stavkom 2. točkom (c), ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja;

(b) uz primjenu točke (c), stopa protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju primjenjuje se 12 mjeseci nakon što je relevantno tijelo treće zemlje objavilo najavu o promjeni stope zaštitnog sloja, bez obzira na to zahtijeva li to tijelo od institucija koje posluju u toj trećoj zemlji primjenu te promjene u kraćem roku, ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja;

(c) ako imenovano tijelo države članice u kojoj institucija posluje odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu s člankom 139. stavcima 2. ili 3. ili priznaje stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu s člankom 137., ta se stopa zaštitnog sloja primjenjuje od datuma navedenog u informacijama objavljenima u skladu s člankom 139. stavkom 5. točkom (c) ili člankom 137. stavkom 2. točkom (c), ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja;

▼B

(d) stopa protucikličkog zaštitnog sloja primjenjuje se odmah, ako je učinak te odluke smanjenje stope zaštitnog sloja.

Za potrebe točke (b) promjena stope protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju smatra se najavljenom na datum njezine objave od strane relevantnog tijela treće zemlje, u skladu s važećim nacionalnim propisima.

7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje metoda za utvrđivanje geografskog smještaja relevantnih kreditnih izloženosti iz stavka 5.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Odjeljak III.

Mjere za očuvanje kapitala

Članak 141.

Ograničenja raspodjele

1. Države članice zabranjuju svim institucijama koje ispunjavaju zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj raspodjelu dobiti u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, ako bi to smanjilo redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

2. Države članice zahtijevaju od institucija koje ne ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj da izračunavaju najveći raspodjeljivi iznos (NRI) u skladu sa stavkom 4. i da nadležno tijelo obavješćuju o tom NRI-ju.

Ako se primjenjuje prvi podstavak, države članice zabranjuju svakoj takvoj instituciji poduzimanje bilo koje od sljedećih aktivnosti prije nego što je izračunala NRI:

(a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;

(b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;

(c) provođenje plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

3. Ako institucija ne ispuni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili ga premaši, države članice joj zabranjuju raspodjelu iznosa većeg od NRI-ja, izračunatog u skladu sa stavkom 4., putem neke od aktivnosti iz točaka (a), (b) i (c) stavka 2.

▼B

4. Države članice zahtijevaju od institucija da izračunavaju NRI množenjem zbroja izračunatog u skladu sa stavkom 5., faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. NRI se umanjuje za svaku aktivnost iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2.

5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

(a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja je nastala nakon posljednje odluke o raspodjeli dobiti ili neke od mjera iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. ovog članka;

i

(b) dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja je ostvarena nakon posljednje odluke o raspodjeli dobiti ili neke od mjera iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. ovog članka;

umanjeno za

(c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza, ako bi se stavke iz podtočaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor se određuje na sljedeći način:

(a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;

(b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;

(c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;

(d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6.

▼B

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Donja granica kvartila distribucije} = \frac{\textit{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Gornja granica kvartila distribucije} = \frac{\textit{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times Q_n$$

pri čemu „Q_n” označuje redni broj odnosnog kvartila distribucije.

7. Ograničenja koja su određena ovim člankom primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja redovnog osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako obustava plaćanja ili neprovođenje plaćanja ne predstavljaju nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjeta za postupak u skladu s relevantnim propisima koji uređuju insolventnost stečajnog postupka u skladu s relevantnim propisima kojima se uređuje insolventnost, a koji se primjenjuju na instituciju.

8. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, a namjerava raspodijeliti neku od svoje raspoložive dobiti ili poduzeti neku od aktivnosti iz točaka (a), (b) i (c) drugog podstavka stavka 2., ona o tome obavješćuje nadležno tijelo i dostavlja sljedeće informacije:

(a) iznos kapitala koji održava institucija, podijeljen na:

   i. redovni osnovni kapital;

   ii. dodatni osnovni kapital;

   iii. dopunski kapital;

(b) iznos dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine i dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine;

(c) iznos NRI-ja izračunan u skladu sa stavkom 4.;

(d) iznos raspoložive dobiti koju namjerava rasporediti na sljedeće:

   i. isplatu dividendi;

   ii. otkup dionica;

   iii. plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala;

   iv. isplatu varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, bilo stvaranjem nove obveze plaćanja ili plaćanjem u skladu s obvezom plaćanja koja je nastala u vrijeme kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

9. Institucije održavaju sustave kojima osiguravaju točan izračun iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i NRI-ja te moraju moći dokazati tu točnost na zahtjev nadležnog tijela.

10. Za potrebe stavaka 1. i 2., raspodjela vezana uz redovni osnovni kapital uključuje sljedeće:

(a) isplatu dividendi u gotovini;

▼B

(b) raspodjelu u cijelosti ili djelomično plaćenih bonusnih dionica ili drugih instrumenata kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) otkup ili kupnju vlastitih dionica ili drugih instrumenata kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) te Uredbe od strane institucije;

(d) vraćanje iznosa uplaćenih u vezi s instrumentima kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) te Uredbe;

(e) raspodjelu stavki iz točaka od (b) do (e) članka 26. stavka 1. te Uredbe.

Članak 142.

Plan za očuvanje kapitala

1. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ona izrađuje plan za očuvanje kapitala i dostavlja ga nadležnom tijelu najkasnije u roku od 5 radnih dana nakon što je ustanovila da neće uspjeti ispuniti taj zahtjev, osim ako nadležno tijelo ne odobri produžetak tog roka na 10 dana.

Nadležna tijela izdaju takvo odobrenje samo u pojedinačnim slučajevima na temelju određene situacije pojedine kreditne institucije i uzimajući u obzir opseg i složenost poslova institucije.

2. Plan za očuvanje kapitala sadrži sljedeće:

(a) procjene prihoda i rashoda i projekciju bilance;

(b) mjere za povećanje stopa kapitala institucije;

(c) plan i okvir za povećanje regulatornog kapitala kako bi se u cijelosti ispunio zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;

(d) sve druge informacije koje nadležno tijelo smatra potrebnima za provođenje ocjene koja se zahtijeva u skladu sa stavkom 3.

3. Nadležno tijelo ocjenjuje plan za očuvanje kapitala te odobrava plan samo ako smatra da je vrlo vjerojatno da će se provođenjem plana očuvati ili prikupiti dovoljno kapitala koji bi instituciji omogućio ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u roku koji nadležno tijelo smatra primjerenim.

4. Ako nadležno tijelo ne odobri plan za očuvanje kapitala u skladu sa stavkom 3., ono poduzima jednu ili obje sljedeće mjere:

(a) zahtijeva od institucije da poveća regulatorni kapital do određenih razina u određenim rokovima;

(b) provodi svoje ovlasti u skladu s člankom 102. kako bi odredilo stroža ograničenja raspodjele od onih koja se zahtijevaju u skladu s člankom 141.

▼B

GLAVA VIII.

OBJAVA NADLEŽNIH TIJELA

Članak 143.

Opći zahtjevi vezani uz objavu

1. Nadležna tijela objavljuju sljedeće informacije:

(a) tekstove zakona i drugih propisa te općih smjernica koje se donose u njihovim državama članicama u području bonitetne regulative;

(b) način uporabe mogućnosti i diskrecijskih prava koja su dostupna prema pravu Unije;

(c) opće kriterije i metodologije kojima se koriste u provjeri i ocjeni iz članka 97.;

(d) ne dovodeći u pitanje odredbe iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive i članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, agregirane statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira u svakoj državi članici, uključujući broj i vrstu nadzornih mjera koje su poduzete u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (a), i administrativnih kazni određenih u skladu s člankom 65.

2. Informacije koje se objavljuju u skladu sa stavkom 1. dostatne su za omogućavanje smislene usporedbe pristupa koje donose nadležna tijela različitih država članica. Podaci se objavljuju u zajedničkom formatu i redovito se ažuriraju. Objavljivanja su dostupna na jedinstvenoj elektroničkoj lokaciji.

3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje format, struktura, popis sadržaja i datum godišnjeg objavljivanja podataka navedenih u stavku 1.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 144.

Posebni zahtjevi vezani uz objavu

1. Za potrebe dijela petog Uredbe (EU) 575/2013, nadležna tijela objavljuju sljedeće informacije:

(a) opće kriterije i metodologije donesene radi provjere usklađenosti s člancima od 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) ne dovodeći u pitanje odredbe propisane glavom VII. poglavljem 1. odjeljkom II., sažeti opis ishoda nadzorne provjere i opis mjera koje se određuju u slučaju neusklađenosti s člancima od 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja se utvrđuje na godišnjoj osnovi.

▼B

2. Nadležno tijelo države članice koje se koristi diskrecijskim pravom iz članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 objavljuje sljedeće informacije:

(a) kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza;

(b) broj matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i broj onih koje imaju društva kćeri u trećoj zemlji;

(c) na agregiranoj osnovi za državu članicu:

i. ukupan iznos regulatornog kapitala na konsolidiranoj osnovi matične institucije u državi članici, koja ostvaruje korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;

ii. postotak ukupnog regulatornog kapitala na konsolidiranoj osnovi matičnih institucija u državi članici, koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;

iii. postotak ukupnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva prema članku 92. te Uredbe na konsolidiranoj osnovi matičnih institucija u državi članici, koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.

3. Nadležno tijelo koje se koristi diskrecijskim pravom iz članka 9. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 objavljuje sve sljedeće podatke:

(a) kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza;

(b) broj matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i broj takvih matičnih društava koja imaju društva kćeri u trećoj zemlji;

(c) na agregiranoj osnovi za državu članicu:

i. ukupan iznos regulatornog kapitala matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;

ii. postotak ukupnog regulatornog kapitala matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava utvrđenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;

iii. postotak ukupnog regulatornog kapitala zahtijevanog prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava utvrđenog u članku 9. stavku 1. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.

▼B

GLAVA IX.

DELEGIRANI I PROVEDBENI AKTI

Članak 145.

Delegirani akti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 148. u vezi sa sljedećim:

(a) pojašnjenjem definicija iz članka 3. i članka 128. kako bi se osigurala jedinstvena primjena ove Direktive;

(b) pojašnjenjem definicija iz članka 3. i članka 128. kako bi se pri primjeni ove Direktive u obzir uzela kretanja na financijskim tržištima;

(c) usklađivanjem terminologije i oblikovanjem definicija iz članka 3., u skladu s naknadnim pravnim aktima o institucijama i povezanim pitanjima;

(d) usklađivanjem iznosa iz članka 31. stavka 1. radi uzimanja u obzir promjena u europskom indeksu potrošačkih cijena koje objavljuje Eurostat u skladu i istodobno s usklađenjima koja se provode prema članku 4. stavku 7. Direktive 2002/92/EZ;

(e) proširenjem sadržaja popisa iz članaka 33. i 34. i navedenog u Prilogu I. ili prilagodbom terminologije koja se koristi u tom popisu kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima;

(f) utvrđivanjem područja u kojima nadležna tijela razmjenjuju informacije, kao što je navedeno u članku 50.;

(g) usklađivanjem odredbi iz članaka od 76. do 88. i članka 98., kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima (posebno novi financijski proizvodi), ili promjenama računovodstvenih standarda ili zahtjeva, koje uzimaju u obzir pravo Unije, ili s obzirom na konvergenciju nadzornih praksi;

(h) odgodom obveza objave u skladu s drugim podstavkom članka 89. stavka 3., kada se izvješćem Komisije koje je podneseno u skladu s prvim podstavkom tog stavka utvrđuju značajni negativni utjecaji;

(i) usklađivanjem kriterija iz članka 23. stavka 1., kako bi se uzela u obzir buduća kretanja i osigurala jedinstvena primjena ove Direktive.

Članak 146.

Provedbeni akti

Sljedeće mjere donose se kao provedbeni akti, u skladu s postupkom pregleda iz članka 147. stavka 2.:

(a) tehničke prilagodbe popisa iz članka 2.;

(b) izmjena iznosa inicijalnog kapitala, propisanog u članku 12. i glavi IV., kako bi se uzela u obzir kretanja u gospodarskom i monetarnom području.

▼B

Članak 147.

Europski odbor za bankarstvo

1. U donošenju provedbenih akata Komisiji pomaže Europski odbor za bankarstvo. Navedeni odbor je odbor u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 148.

Delegiranje

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata prenosi se na Komisiju uz primjenu uvjeta propisanih u ovom članku.

2. Ovlast iz članka 145. prenosi se na neodređeno razdoblje od 17. srpnja 2013.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati prijenos ovlasti iz članka 145. S odlukom o opozivu prestaje važiti prijenos ovlasti naveden u toj odluci. Odluka proizvodi pravni učinak sljedećeg dana od dana objave odluke u Službenom listu Europske unije ili na neki kasniji datum koji je tamo naveden. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt koji je donesen u skladu s člankom 145. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne iznesu prigovor u roku od tri mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću o tom aktu ili ako, prije isteka tog roka, i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće iznositi prigovor. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća, taj se rok produljuje za tri mjeseca.

Članak 149.

Prigovor na regulatorne tehničke standarde

Kada Komisija donese regulatorni tehnički standard u skladu s ovom Direktivom koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda koji je dostavila EBA, Europski parlament i Vijeće mogu dati prigovor na taj regulatorni tehnički standard u roku od mjesec dana od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća taj se rok produljuje za mjesec dana. Odstupajući od drugog podstavka članka 13. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, rok u kojem Europski parlament ili Vijeće mogu dati prigovor na taj regulatorni tehnički standard može se, prema potrebi, produžiti za daljnjih mjesec dana.

▼B

GLAVA X.

IZMJENE DIREKTIVE 2002/87/EZ

Članak 150.

Izmjene Direktive 2002/87/EZ

Članak 21.a Direktive 2002/87/EZ mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (a) se briše;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„(3) Kako bi se osigurala dosljedna primjena metoda izračuna navedenih u Prilogu I., dijelu II. ove Direktive, u vezi s člankom 49. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 228. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, no ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4. ove Direktive, europska nadzorna tijela, preko Zajedničkog odbora, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s obzirom na članak 6. stavak 2. ove Direktive.

ESA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda najkasnije pet mjeseci prije datuma primjene iz članka 309. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010, odnosno Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.”

GLAVA XI.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Prijelazne odredbe o nadzoru nad institucijama koje se koriste pravom na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga

Članak 151.

Područje primjene

1. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se umjesto članaka 40., 41., 43., 49., 50. i 51. do datuma početka primjene zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost u skladu s delegiranim aktom donesenim u skladu s člankom 460. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Kako bi se osiguralo da postupno uvođenje nadzornih mjera za likvidnost bude u potpunosti usklađeno sa sastavljanjem jedinstvenih pravila za likvidnost, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 145., kojima se datum iz stavka 1. odgađa za najviše dvije godine, ako u Uniji nisu uvedena jedinstvena pravila za likvidnost, jer međunarodni standardi za nadzor nad likvidnošću još nisu dogovoreni na datum iz stavka 1. ovog članka.

▼B

Članak 152.

Izvještajni zahtjevi

Države članice domaćini mogu u statističke svrhe zahtijevati da sve kreditne institucije koje imaju podružnice na njihovu području periodično izvješćuju nadležna tijela tih država članica domaćina o svojim djelatnostima u tim državama članicama domaćinima.

Pri ispunjavanju odgovornosti koje su im određene u članku 156. ove Direktive, države članice domaćini mogu zahtijevati da podružnice kreditnih institucija iz drugih država članica dostavljaju iste informacije kao i one koje one u tu svrhu zahtijevaju od nacionalnih kreditnih institucija.

Članak 153.

Mjere koje poduzimaju nadležna tijela iz matične države članice s obzirom na djelatnosti koje se obavljaju u državi članici domaćinu

1. Ako nadležna tijela države članice domaćina utvrde da kreditna institucija koja ima podružnicu ili pruža usluge na njezinu području nije usklađena s propisima donesenima u toj državi u skladu s ovom Direktivom, a koje se odnose na ovlasti nadležnih tijela države članice domaćina, ta tijela zahtijevaju od dotične kreditne institucije da ispravi tu neusklađenost.

2. Ako dotična kreditna institucija ne poduzme potrebne mjere, nadležna tijela države članice domaćina o tome obavješćuju nadležna tijela matične države članice.

3. Nadležna tijela matične države članice, što je prije moguće, poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotična kreditna institucija ispravi tu neusklađenost. Karakter tih mjera priopćava se nadležnim tijelima države članice domaćina.

4. Ako unatoč mjerama koje je poduzela matična država članica ili ako se te mjere pokažu neadekvatnima ili ako te mjere nisu raspoložive u dotičnoj državi članici, kreditna institucija nastavi kršiti pravne norme iz stavka 1., koje su na snazi u državi članici domaćinu, ta država može, nakon što je obavijestila nadležna tijela matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila ili kaznila daljnje nepravilnosti te, ako je to potrebno, onemogućila toj kreditnoj instituciji da započne nove transakcije na njezinu području. Države članice osiguravaju da je na njihovu području moguće uručenje pravnih akata potrebnih za provođenje tih mjera protiv kreditne institucije.

Članak 154.

Mjere opreza

Prije poduzimanja mjera u skladu s postupkom predviđenim u članku 153. nadležna tijela države članice domaćina mogu u izvanrednim situacijama poduzeti bilo koje mjere opreza potrebne za zaštitu interesa štediša, ulagatelja i ostalih osoba kojima se pružaju usluge. Komisiju i nadležna tijela drugih relevantnih država članica obavješćuje se o takvim mjerama što je prije moguće.

▼B

Komisija može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima dotičnih država članica, odlučiti da dotična država članica mora izmijeniti ili ukinuti te mjere.

Članak 155.

Odgovornost

1. Za bonitetni nadzor nad institucijom, uključujući djelatnosti koje ona obavlja u skladu s člancima 33. i 34., odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina.

2. Stavak 1. ne sprečava nadzor na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Direktivom.

3. Nadležna tijela u jednoj državi članici, u obavljanju svojih općih dužnosti, s dužnom pažnjom razmatraju mogući utjecaj svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u svim drugim relevantnim državama članicama, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u danom trenutku.

Članak 156.

Nadzor nad likvidnošću

Države članice domaćini do daljnjeg usklađivanja ostaju odgovorne u suradnji s nadležnim tijelima matične države članice za nadzor nad likvidnošću podružnica kreditnih institucija.

Ne dovodeći u pitanje mjere potrebne za jačanje Europskog monetarnog sustava, države članice domaćini zadržavaju potpunu odgovornost za mjere koje proizlaze iz provedbe njihove monetarne politike.

Te mjere ne smiju omogućavati diskriminacijsko ili ograničavajuće postupanje koje se temelji na činjenici da je kreditna institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici.

Članak 157.

Suradnja u nadzoru

Nadležna tijela dotičnih država članica blisko surađuju kako bi nadzirala djelatnosti institucija koje posluju, posebno preko podružnica, u jednoj državi članici ili više njih u kojima se ne nalazi njihovo mjesto uprave. Ona međusobno dostavljaju sve informacije koje se odnose na upravljanje i vlasništvo nad takvim institucijama, a koje bi mogle olakšati njihov nadzor i ispitivanje uvjeta za izdavanje njihovih odobrenja za rad te sve informacije koje bi mogle olakšati praćenje tih institucija, posebno s obzirom na likvidnost, solventnost, osiguranje depozita, ograničavanje velikih izloženosti, administrativne i računovodstvene postupke i mehanizme unutarnje kontrole.

▼B

Članak 158.

Značajne podružnice

1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela, ako se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se podružnica institucije koja nije investicijsko društvo na koju se primjenjuje članak 95. Uredbe (EU) br. 575/2013 odredi kao značajna.

2. U tom se zahtjevu navode razlozi zbog kojih se ta podružnica smatra značajnom, posebno uzimajući u obzir sljedeće:

(a) premašuje li tržišni udio podružnice što se tiče depozita u državi članici domaćinu 2 %;

(b) vjerojatan učinak obustave ili prekida rada institucije na sistemsku likvidnost i na sustave plaćanja, kliringa i namire u državi članici domaćinu;

(c) veličinu i značaj podružnice u smislu broja klijenata u kontekstu bankovnog ili financijskog sustava države članice domaćina.

Nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako se primjenjuje članak 112. stavak 1., čine sve što je u njihovoj moći kako bi došli do zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne.

Ako se u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz prvog podstavka ne donese zajednička odluka, nadležna tijela države članice domaćina donose vlastitu odluku u dodatnom razdoblju od dva mjeseca o tome je li podružnica značajna. Pri donošenju svoje odluke nadležna tijela države članice domaćina uzimaju u obzir sva mišljenja i ograde konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice.

Odluke iz drugog i trećeg podstavka navode se u dokumentu koji sadrži sve razloge za tu odluku i prosljeđuju se dotičnim nadležnim tijelima, te ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama smatraju konačnima i primjenjuju ih.

Određivanje podružnice kao značajne ne utječe na prava i obveze nadležnih tijela prema ovoj Direktivi.

3. Nadležna tijela matične države članice priopćuju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajna podružnica ima poslovni nastan informacije iz članka 117. stavka 1. točaka (c) i (d) te provode zadaće iz članka 112. stavka 1. točke (c) u suradnji s nadležnim tijelima države članice domaćina.

4. Ako nadležno tijelo matične države članice sazna za izvanrednu situaciju kao što je navedeno u članku 114. stavku 1., ono upozorava, što je prije moguće, tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 1.

▼B

5. Ako se ne primjenjuje članak 116., nadležna tijela koja nadziru instituciju sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osnivaju i predsjedaju kolegijem nadzornih tijela kako bi se olakšalo donošenje zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne u skladu sa stavkom 2. ovog članka i razmjena informacija u skladu s člankom 60. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima, koje, nakon savjetovanja s dotičnim nadležnim tijelima, određuje nadležno tijelo matične države članice. Nadležno tijelo matične države članice odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima ili u radu kolegija.

6. Odluka nadležnog tijela matične države članice uzima u obzir značaj nadzorne djelatnosti koju planiraju ili usklađuju za ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 155. stavka 3. i obveze iz stavka 2. ovog članka.

7. Nadležno tijelo matične države članice u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Nadležno tijelo matične države članice također u potpunosti i pravovremeno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

Članak 159.

Izravne provjere

1. Države članice domaćini propisuju da, ako institucija koja je dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoju djelatnost preko podružnice, nadležna tijela matične države članice mogu, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice domaćina, sama ili preko posrednika, obavljati izravne provjere informacija iz članka 50.

2. Nadležna tijela matične države članice mogu također, za potrebe takve izravne provjere podružnica, primijeniti druge postupke određene člankom 118.

3. Stavci 1. i 2. ne utječu na pravo nadležnih tijela država članica domaćina da provode, u ispunjavanju njihovih obveza prema ovoj Direktivi, izravne provjere podružnica koje imaju poslovni nastan na njihovu državnom području.

POGLAVLJE 2.

Prijelazne odredbe za zaštitne slojeve kapitala

Članak 160.

Prijelazne odredbe za zaštitne slojeve kapitala

1. Ovim se člankom mijenjaju zahtjevi iz članaka 129. i 130. tijekom prijelaznog razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018.

▼B

2. Za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016.:

(a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 0,625 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;

(b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 0,625 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013.

3. Za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017.:

(a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 1,25 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;

(b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 1,25 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013.

4. Za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.:

(a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 1,875 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;

(b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 1,875 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013.

5. Zahtjev za plan za očuvanje kapitala i za ograničenje raspodjele iz članka 141. i članka 142. primjenjuje se tijekom prijelaznog razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018., ako institucije ne ispune zahtjev za kombinirani zaštitni sloj uzimajući u obzir zahtjeve iz stavaka od 2. do 4. ovog članka.

6. Države članice mogu odrediti i kraće prijelazno razdoblje od onog navedenog u stavcima od 1. do 4. te time provesti zaštitni sloj za očuvanje kapitala i protuciklički zaštitni sloj kapitala od 31. prosinca 2013. Ako država članica propiše takvo kraće prijelazno razdoblje, o tome obavješćuje relevantne strane, uključujući Komisiju, ESRB, EBA-u i relevantne kolegije nadzornih tijela. Druge države članice mogu priznati takvo kraće prijelazno razdoblje. Kada druga država članica priznaje takvo kraće prijelazno razdoblje, ona o tome obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i relevantni kolegij nadzornih tijela

▼B

7. Kada država članica propiše kraće prijelazno razdoblje za protucikličkizaštitni sloj kapitala, to kraće razdoblje primjenjuje se samo za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju od strane institucija koje su dobile odobrenje za rad u državi članici za koju je imenovano tijelo odgovorno.

POGLAVLJE 3.

Završne odredbe

Članak 161.

Preispitivanje i izvješćivanje

1. Komisija periodično preispituje provedbu ove Direktive kako bi osigurala da njezina provedba ne dovodi do očigledne diskriminacije između institucija na temelju njihove pravne strukture ili vlasničkog modela.

2. Do 30. lipnja 2016. Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, o odredbama o primicima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, nakon njihove provjere, uzimajući u obzir međunarodna kretanja s posebnim osvrtom na:

(a) njihovu učinkovitost, provođenje i izvršavanje, uključujući identificiranje eventualnih praznina koje proizlaze iz primjene načela proporcionalnosti na te odredbe;

(b) utjecaj usklađenosti s načelom iz članka 94. stavka 1. točke (g) vezan uz:

i. konkurentnost i financijsku stabilnosti; i

ii. zaposlenike koji efektivno i fizički rade u društvima kćerima s poslovnim nastanom izvan EGP-a matičnih institucija s poslovnim nastanom u EGP-u.

Tom provjerom razmatra se posebno potreba daljnje primjene načela iz članka 94. stavka 1. točke (g) na zaposlenike na koje se primjenjuje točka (b) podtočka ii. prvog podstavka.

3. Od 2014. EBA, u suradnji s EIOPA-om i ESMA-om, objavljuje dvogodišnje izvješće u kojem analizira opseg u kojem se pravo država članica poziva na vanjske kreditne rejtinge u regulatorne svrhe i korake koje su poduzele države članice za smanjenje tog pozivanja. U tim se izvješćima navodi kako nadležna tijela ispunjavaju svoje obveze u skladu s člankom 77. stavcima 1. i 3. i člankom 79. točkom (b). U tim se izvješćima također navodi stupanj nadzorne konvergencije u tom smislu.

4. Do 31. prosinca 2014. Komisija provjerava i izvješćuje o primjeni članaka 108. i 109. te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću.

▼B

5. Do 31. prosinca 2016. Komisija provjerava i izvješćuje o rezultatima ostvarenima u skladu s člankom 91. stavkom 11., kao i o primjerenosti praksi za usporedbu različitosti, uzimajući u obzir sva relevantna kretanja u Uniji i na međunarodnom planu te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Do 31. prosinca 2015. Komisija se savjetuje s ESRB-om, EBA-om, EIOPA-om, ESMA-om i ostalim relevantnim stranama o učinkovitosti dogovora o razmjeni informacija u skladu s ovom Direktivom, i u normalnim okolnostima i u okolnostima stresa.

7. Do 31. prosinca 2015. EBA provjerava i dostavlja Komisiji izvješće o primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 o suradnji Unije i država članica s trećim zemljama. U tom se izvješću utvrđuju sva područja u kojima je potrebno osigurati daljnji razvoj u vezi sa suradnjom i razmjenom informacija. EBA objavljuje to izvješće na svojim internetskim stranicama.

8. Nakon dobivanja mandata od Komisije EBA ispituje jesu li društva koja pripadaju financijskom sektoru, a koja se deklariraju kao društva koja obavljaju svoju djelatnost u skladu s islamskim bankarskim načelima, primjereno pokrivena ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Komisija provjerava izvješća koja priprema EBA te prema potrebi podnosi prijedlog zakonodavnog akta Europskom parlamentu i Vijeću.

9. Do 1. srpnja 2014. EBA dostavlja Komisiji izvješće o upotrebi od strane kreditnih institucija i koristi za te institucije od dugoročnijih operacija refinanciranja središnjih banaka ESSB-a i sličnih mjera središnje banke za pomoć u financiranju. Na temelju tog izvješća i nakon savjetovanja s ESB-om, Komisija do 31. prosinca 2014. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o upotrebi i koristima od navedenih operacija refinanciranja i mjera za pomoć u financiranju za kreditne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta o upotrebi tih operacija refinanciranja i mjera za pomoć u financiranju.

Članak 162.

Prenošenje

1. Do 31. prosinca 2013. države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađenost s ovom Direktivom.

Države članice primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2014.

Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Kada dokumenti koje države članice prilažu uz obavijest o mjerama za prijenos nisu dovoljni kako bi se u potpunosti ocijenila usklađenost odredaba za prijenos s određenim odredbama ove Direktive,

▼B

Komisija može, na zahtjev EBA-e radi obavljanja svojih zadaća u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, ili na vlastitu inicijativu, zahtijevati od država članica da pruže detaljnije informacije o prijenosu i provedbi tih odredbi i ove Direktive.

2. Odstupajući od stavka 1., glava VII. poglavlje 4. primjenjuje se od 1. siječnja 2016.

3. Zakoni i drugi propisi potrebni za usklađivanje s člankom 94. stavkom 1. točkom (g) zahtijevaju od institucija primjenu tamo navedenih načela na primitke koji se dodjeljuju za pružene usluge ili uspješnost od 2014. nadalje, bilo na temelju ugovora sklopljenih prije ili nakon 1. siječnja 2014.

4. Kada države članice donesu odredbe iz stavaka 1. i 2., one će pri njihovoj službenoj objavi sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. One će također sadržavati izjavu da se upute u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje ova Direktiva stavlja izvan snage tumače kao upute na ovu Direktivu. Države članice određuju način te upute i formulaciju te izjave.

5. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, članak 131. primjenjuje se od 1. siječnja 2016. Države članice provode članak 131. stavak 4. od 1. siječnja 2016. na sljedeći način:

(a) 25 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2016.;

(b) 50 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2017.;

(c) 75 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2018.;

(d) 100 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2019.

6. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, članak 133. primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

Članak 163.

Stavljanje izvan snage

Direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ stavljaju se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2014.

Upute na direktive stavljene izvan snage tumače se kao upute na ovu Direktivu i Uredbu (EU) 575/2013 i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II. ovoj Direktivi i Priloga IV. Uredbi (EU) br. 575/2013.

▼B

Članak 164.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 165.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

POPIS DJELATNOSTI KOJE PODLIJEŽU MEĐUSOBNOM PRIZNAVANJU

1. Primanje depozita i ostalih povratnih sredstava.

2. Kreditiranje, uključujući *inter alia*: potrošački kredit, ugovore o kreditu koji se odnose na nekretnine, otkup potraživanja s regresom ili bez njega, financiranje trgovačkih transakcija (uključujući izvozno financiranje na osnovi otkupa s diskontom i bez regresa dugoročnih nedospjelih potraživanja osiguranih financijskim instrumentima (engl. *forfeiting*)).

3. Financijski lizing.

4. Usluge platnog prometa koje su definirane u članku 4. stavku 3. Direktive 2007/64/EZ.

5. Izdavanje ostalih sredstava plaćanja i upravljanje njima (npr. putnički čekovi i bankovne mjenice), ako ta djelatnost nije obuhvaćena točkom 4.

6. Jamstva i preuzete obveze.

7. Trgovanje za vlastiti račun ili za račun klijenata:

   (a) instrumentima tržišta novca (čekovima, mjenicama, certifikatima o depozitu itd.);

   (b) deviznim sredstvima;

   (c) financijskim budućnosnicama i opcijama;

   (d) valutnim i kamatnim instrumentima;

   (e) prenosivim vrijednosnim papirima.

8. Sudjelovanje u izdavanju vrijednosnih papira i pružanje usluga povezanih sa spomenutim izdanjima.

9. Savjetovanje društava u vezi sa strukturom kapitala, poslovnom strategijom i povezanim pitanjima te savjetovanje i usluge u vezi sa spajanjima odnosno pripajanjima i kupnjom društava.

10. Posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu.

11. Upravljanje portfeljima i savjetovanje.

12. Skrbništvo nad vrijednosnim papirima i upravljanje vrijednosnim papirima.

13. Usluge vezane uz poslove kreditiranja.

14. Usluge iznajmljivanja sefova.

15. Izdavanje elektroničkog novca.

Na usluge i djelatnosti iz odjeljaka A i B Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, kada se odnose na financijske instrumente iz odjeljka C Priloga I. spomenutoj Direktivi, primjenjuje se međusobno priznavanje u skladu s ovom Direktivom.

▼B

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 1.	Članak 1. stavak 1.	
Članak 2. stavak 1.		
Članak 2. stavak 2.		
Članak 2. stavak 3.		
Članak 2. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.	
Članak 2. stavak 5.	Članak 2.	
Članak 2. stavak 6.	Članak 1. stavak 3.	
Članak 3.	Članak 4.	
Članak 3. stavak 1. točka 53.	Članak 4. točka 49.	
Članak 4. stavak 1.		
Članak 4. stavak 2.		
Članak 4. stavak 3.		
Članak 4. stavak 4.		
Članak 4. stavak 5.		Članak 35. stavak 1.
Članak 4. stavak 6.		
Članak 4. stavak 7.		
Članak 4. stavak 8.		
Članak 5.	Članak 128.	
Članak 6.	Članak 42.b stavak 1.	
Članak 7.	Članak 40. stavak 3.	
Članak 8. stavak 1.	Članak 6. stavak 1.	
Članak 8. stavak 2.	Članak 6. stavak 2.	
Članak 8. stavak 3.	Članak 6. stavak 3.	
Članak 8. stavak 4.		
Članak 9.	Članak 5.	
Članak 10.	Članak 7.	
Članak 11.	Članak 8.	
Članak 12. stavak 1.	Članak 9. stavak 1. prvi podstavak	
Članak 12. stavak 2.	Članak 9. stavak 1. drugi podstavak	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 12. stavak 3.	Članak 9. stavak 1. treći podstavak	
Članak 12. stavak 4.	Članak 9. stavak 2.	
Članak 13. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.	
Članak 13. stavak 2.	Članak 11. stavak 2.	
Članak 14. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.	
Članak 14. stavak 2.	Članak 12. stavak 2.	
Članak 14. stavak 3.	Članak 12. stavak 3.	
Članak 15.	Članak 13.	
Članak 16. stavak 1.	Članak 15. stavak 1.	
Članak 16. stavak 2.	Članak 15. stavak 2.	
Članak 16. stavak 3.	Članak 15. stavak 3.	
Članak 17.	Članak 16.	
Članak 18.	Članak 17. stavak 1.	
Članak 19.	Članak 18.	
Članak 20. stavak 1.	Članak 14.	
Članak 20. stavak 2.	Članak 14.	
Članak 20. stavak 3.		
Članak 20. stavak 5.	Članak 17. stavak 2.	
Članak 21.	Članak 3.	
Članak 22. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.	
Članak 22. stavak 2.	Članak 19. stavak 2.	
Članak 22. stavak 3.	Članak 19. stavak 3.	
Članak 22. stavak 4.	Članak 19. stavak 4.	
Članak 22. stavak 5.	Članak 19. stavak 5.	
Članak 22. stavak 6.	Članak 19. stavak 6.	
Članak 22. stavak 7.	Članak 19. stavak 7.	
Članak 22. stavak 8.	Članak 19. stavak 8.	
Članak 22. stavak 9.	Članak 19. stavak 9.	
Članak 23. stavak 1.	Članak 19.a stavak 1.	
Članak 23. stavak 2.	Članak 19.a stavak 2.	
Članak 23. stavak 3.	Članak 19.a stavak 3.	
Članak 23. stavak 4.	Članak 19.a stavak 4.	
Članak 23. stavak 5.	Članak 19.a stavak 5.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 24. stavak 1.	Članak 19.b stavak 1.	
Članak 24. stavak 2.	Članak 19.b stavak 2.	
Članak 25.	Članak 20.	
Članak 26. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.	
Članak 26. stavak 2.	Članak 21. stavak 2.	
Članak 27.	Članak 21. stavak 3.	
Članak 28. stavak 1.		Članak 4.
Članak 28. stavak 2.		Članak 9.
Članak 29. stavak 1.		Članak 5. stavak 1.
Članak 29. stavak 2.		Članak 5. stavak 2.
Članak 29. stavak 3.		Članak 5. stavak 3.
Članak 29. stavak 4.		Članak 5. stavak 2.
Članak 30.		Članak 6.
Članak 31. stavak 1.		Članak 7.
Članak 31. stavak 2.		Članak 8.
Članak 32. stavak 1.		Članak 10. stavak 1.
Članak 32. stavak 2.		Članak 10. stavak 2.
Članak 32. stavak 3.		Članak 10. stavak 3.
Članak 32. stavak 4.		Članak 10. stavak 4.
Članak 32. stavak 5.		Članak 10. stavak 5.
Članak 33.	Članak 23.	
Članak 34. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.	
Članak 34. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.	
Članak 34. stavak 3.	Članak 24. stavak 3.	
Članak 35. stavak 1.	Članak 25. stavak 1.	
Članak 35. stavak 2.	Članak 25. stavak 2.	
Članak 35. stavak 3.	Članak 25. stavak 3.	
Članak 35. stavak 4.	Članak 25. stavak 4.	
Članak 35. stavak 5.	Članak 25. stavak 5.	
Članak 35. stavak 6.	Članak 25. stavak 5.	
Članak 35. stavak 7.	Članak 25. stavak 5.	
Članak 36. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.	
Članak 36. stavak 2.	Članak 26. stavak 2.	
Članak 36. stavak 3.	Članak 26. stavak 3.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 36. stavak 4.	Članak 26. stavak 4.	
Članak 36. stavak 5.	Članak 26. stavak 5.	
Članak 36. stavak 6.	Članak 26. stavak 5.	
Članak 36. stavak 7.	Članak 26. stavak 5.	
Članak 37.	Članak 36.	
Članak 38.	Članak 27.	
Članak 39. stavak 1.	Članak 28. stavak 1.	
Članak 39. stavak 2.	Članak 28. stavak 2.	
Članak 39. stavak 3.	Članak 28. stavak 3.	
Članak 39. stavak 4.	Članak 28. stavak 4.	
Članak 39. stavak 5.	Članak 28. stavak 4.	
Članak 39. stavak 6.	Članak 28. stavak 4.	
Članak 40. prvi stavak	Članak 29. prvi stavak	
Članak 40. drugi stavak		
Članak 40. treći stavak		
Članak 41. stavak 1.	Članak 30. stavci 1. i 2.	
Članak 41. stavak 2.		
Članak 42.	Članak 32.	
Članak 43. stavak 1.	Članak 33. prvi stavak	
Članak 43. stavak 2.		
Članak 43. stavak 3.		
Članak 43. stavak 4.		
Članak 43. stavak 5.		
Članak 44.	članci 31. i 34.	
Članak 45.	Članak 35.	
Članak 46.	Članak 37.	
Članak 47. stavak 1.	Članak 38. stavak 1.	
Članak 47. stavak 2.	Članak 38. stavak 2.	
Članak 47. stavak 3.	Članak 38. stavak 3.	
Članak 48. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.	
Članak 48. stavak 2.	Članak 39. stavak 2.	
Članak 48. stavak 3.	Članak 39. stavak 3.	
Članak 48. stavak 4.	Članak 39. stavak 4.	
Članak 49. stavak 1.	Članak 40. stavak 1.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 49. stavak 2.	Članak 40. stavak 2.	
Članak 49. stavak 3.	Članak 41. treći stavak	
Članak 50. stavak 1.	Članak 42. prvi stavak	
Članak 50. stavak 2.		
Članak 50. stavak 3.		
Članak 50. stavak 4.		
Članak 50. stavak 5.	Članak 42. drugi stavak	
Članak 50. stavak 6.	Članak 42. treći i šesti stavak	
Članak 50. stavak 7	Članak 42. četvrti i sedmi stavak	
Članak 50. stavak 8.	Članak 42. peti stavak	
Članak 51. stavak 1.	Članak 42.a stavak 1.	
Članak 51. stavak 2.	Članak 42.a stavak 2.	
Članak 51. stavak 3.	Članak 42.a stavak 3.	
Članak 51. stavak 4.	Članak 42.a stavak 3.	
Članak 51. stavak 5.	Članak 42.a stavak 3.	
Članak 51. stavak 6.		
Članak 52. stavak 1.	Članak 43. stavak 1.	
Članak 52. stavak 2.	Članak 43. stavak 2.	
Članak 52. stavak 3.		
Članak 52. stavak 4.		
Članak 53. stavak 1.	Članak 44. stavak 1.	
Članak 53. stavak 2.	Članak 44. stavak 2.	
Članak 53. stavak 3.		
Članak 54.	Članak 45.	
Članak 55.	Članak 46.	
Članak 56.	Članak 47.	
Članak 57. stavak 1.	Članak 48. stavak 1. prvi podstavak	
Članak 57. stavak 2.	Članak 48. stavak 1. drugi podstavak	
Članak 57. stavak 3.	Članak 48. stavak 2. prvi i drugi podstavak	
Članak 57. stavak 4.	Članak 48. stavak 2. treći podstavak	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 57. stavak 5.	Članak 48. stavak 2. peti podstavak	
Članak 57. stavak 6.	Članak 48. stavak 2. četvrti podstavak	
Članak 58.	Članak 49. prvi stavak	
Članak 58. stavak 2.	Članak 49. drugi stavak	
Članak 58. stavak 3.	Članak 49. četvrti stavak	
Članak 58. stavak 4.	Članak 49. peti stavak	
Članak 59. stavak 1.	Članak 50.	
Članak 59. stavak 2.		
Članak 60.	Članak 51.	
Članak 61. stavak 1.	Članak 52. prvi stavak	
Članak 61. stavak 2.	Članak 52. drugi stavak	
Članak 62.		
Članak 63. stavak 1.	Članak 53. stavak 1.	
Članak 63. stavak 2.	Članak 53. stavak 2.	
Članak 64.		
Članak 65.		
Članak 66.		
Članak 67.		
Članak 68.		
Članak 69.		
Članak 70.		
Članak 71.		
Članak 72.	Članak 55.	
Članak 73.	Članak 123.	
Članak 74. stavak 1.	Članak 22. stavak 1	
Članak 74. stavak 2.	Članak 22. stavak 2.	
Članak 74. stavak 3.	Članak 22. stavak 6.	
Članak 74. stavak 4.		
Članak 75. stavak 1.	Članak 22. stavak 3.	
Članak 75. stavak 2.	Članak 22. stavak 4.	
Članak 75. stavak 3.	Članak 22. stavak 5.	
Članak 76. stavak 1.	Prilog V. točka 2.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 76. stavak 2.		
Članak 76. stavak 3.		
Članak 76. stavak 4.		
Članak 76. stavak 5.		
Članak 77.		
Članak 78.		
Članak 79.	Prilog V. točke 3., 4. i 5.	
Članak 80.	Prilog V. točka 6.	
Članak 81.	Prilog V. točka 7.	
Članak 82. stavak 1.	Prilog V. točka 8.	
Članak 82. stavak 2.	Prilog V. točka 9.	
Članak 83. stavak 1.	Prilog V. točka 10.	
Članak 83. stavak 2.		Prilog IV. točka 5.
Članak 83. stavak 3.		Prilog I. točke 38. i 41.
Članak 84.	Prilog V. točka 11.	
Članak 85. stavak 1.	Prilog V. točka 12.	
Članak 85. stavak 2.	Prilog V. točka 13.	
Članak 86. stavak 1.	Prilog V. točka 14.	
Članak 86. stavak 2.	Prilog V. točka 14.a	
Članak 86. stavak 3.		
Članak 86. stavak 4.	Prilog V. točka 15.	
Članak 86. stavak 5.	Prilog V. točka 16.	
Članak 86. stavak 6.	Prilog V. točka 17.	
Članak 86. stavak 7.	Prilog V. točka 18.	
Članak 86. stavak 8.	Prilog V. točka 19.	
Članak 86. stavak 9.	Prilog V. točka 20.	
Članak 86. stavak 10.	Prilog V. točka 21.	
Članak 86. stavak 11.	Prilog V. točka 22.	
Članak 87.		
Članak 88. stavak 1.	Prilog V. točka 1.	
Članak 88. stavak 2.		
Članak 89.		

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 90.		
Članak 91.		
Članak 92. stavak 1.	Prilog V. točka 23. drugi stavak	
Članak 92. stavak 2., uvodna rečenica	Prilog V. točka 23. uvodna rečenica	
Članak 92. stavak 2. točka (a)	Prilog V. točka 23.(a)	
Članak 92. stavak 2. točka (b)	Prilog V. točka 23.(b)	
Članak 92. stavak 2. točka (c)	Prilog V. točka 23.(c)	
Članak 92. stavak 2. točka (d)	Prilog V. točka 23.(d)	
Članak 92. stavak 2. točka (e)	Prilog V. točka 23.(e)	
Članak 92. stavak 2. točka (f)	Prilog V. točka 23.(f)	
Članak 92. stavak 2. točka (g)		
Članak 93.	Prilog V. točka 23.(k)	
Članak 94. stavak 1. točka (a)	Prilog V. točka 23.(g)	
Članak 94. stavak 1. točka (b)	Prilog V. točka 23.(h)	
Članak 94. stavak 1. točka (c)	Prilog V. točka 23.(i)	
Članak 94. stavak 1. točka (d)		
Članak 94. stavak 1. točka (e)	Prilog V. točka 23.(j)	
Članak 94. stavak 1. točka (f)	Prilog V. točka 23.(l)	
Članak 94. stavak 1. točka (g)		
Članak 94. stavak 1. točka (h)	Prilog V. točka 23.(m)	
Članak 94. stavak 1. točka (i)		
Članak 94. stavak 1. točka (j)	Prilog V. točka 23.(n)	
Članak 94. stavak 1. točka (k)	Prilog V. točka 23.(n)	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 94. stavak 1. točka (l)	Prilog V. točka 23.(o)	
Članak 94. stavak 1. točka (m)	Prilog V. točka 23.(p)	
Članak 94. stavak 1. točka (n)	Prilog V. točka 23.(q)	
Članak 94. stavak 1. točka (o)	Prilog V. točka 23.(r)	
Članak 94. stavak 1. točka (p)	Prilog V. točka 23.(s)	
Članak 94. stavak 1. točka (q)	Prilog V. točka 23.(t)	
Članak 94. stavak 2.	Prilog 150. stavak 3. točka (b)	
Članak 95.	Prilog V. točka 24.	
Članak 96.		
Članak 97. stavak 1.	Prilog 124. stavak 1.	
Članak 97. stavak 2.	Prilog 124. stavak 2.	
Članak 97. stavak 3.	Članak 124. stavak 3.	
Članak 97. stavak 4.	Članak 124. stavak 4.	
Članak 98. stavak 1.	Prilog XI. točka 1.	
Članak 98. stavak 2.	Prilog XI. točka 1.a	
Članak 98. stavak 3.	Prilog XI. točka 2.	
Članak 98. stavak 4.	Prilog XI. točka 3	
Članak 98. stavak 5.	Članak 124. stavak 5.	
Članak 98. stavak 6.		
Članak 98. stavak 7.		
Članak 99.		
Članak 100.		
Članak 101.		
Članak 102. stavak 1.	Članak 136. stavak 1.	
Članak 102. stavak 2.		
Članak 103.		
Članak 104.	Članak 136.	
Članak 105.		
Članak 106. stavak 1.	Članak 149.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 106. stavak 2.		
Članak 107.		
Članak 108. stavak 1. prvi podstavak	Članak 68. stavak 2.	
Članak 108. stavak 1. drugi podstavak	Članak 3.	
Članak 108. stavak 1. treći podstavak		
Članak 108. stavak 2.	Članak 71. stavak 1.	
Članak 108. stavak 3.	Članak 71. stavak 2.	
Članak 108. stavak 4.	Članak 73. stavak 2.	
Članak 109. stavak 1.	Članak 68. stavak 1.	
Članak 109. stavak 2.	Članak 73. stavak 3.	
Članak 109. stavak 3.		
Članak 110. stavak 1.	Članak 124. stavak 2.	
Članak 110. stavak 2.	Članak 23.	
Članak 111. stavak 1.	Članak 125. stavak 1.	
Članak 111. stavak 2.	Članak 125. stavak 2.	Članak 2.
Članak 111. stavak 3.	Članak 126. stavak 1.	
Članak 111. stavak 4.	Članak 126. stavak 2.	
Članak 111. stavak 5.	Članak 126. stavak 3.	
Članak 111. stavak 6.	Članak 126. stavak 4.	
Članak 112. stavak 1.	Članak 129. stavak 1. prvi podstavak	
Članak 112. stavak 2.	Članak 129. stavak 1. drugi podstavak	
Članak 112. stavak 3.	Članak 129. stavak 1. treći podstavak	
Članak 113. stavak 1. točka (a)	Članak 129. stavak 3. prvi podstavak	
Članak 113. stavak 1. točka (b)		
Članak 113. stavak 2. točka (a) prvi podstavak	Članak 129. stavak 3. drugi podstavak	
Članak 113. stavak 2. točka (b) prvi podstavak		
Članak 113. stavak 2. drugi podstavak	Članak 129. stavak 3. drugi podstavak	
Članak 113. stavak 3. treći podstavak	Članak 129. stavak 3. treći podstavak	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 113. stavak 3.	Članak 129. stavak 3. četvrti do sedmi podstavak	
Članak 113. stavak 4.	Članak 129. stavak 3. osmi i deveti podstavak	
Članak 113. stavak 5.	Članak 129. stavak 3. deseti i jedanaesti podstavak	
Članak 114.	Članak 130.	
Članak 115.	Članak 131.	
Članak 116. stavak 1.	Članak 131.a stavak 1. prvi, drugi i treći podstavak	
Članak 116. stavak 2.	Članak 131.a stavak 1. četvrti podstavak	
Članak 116. stavak 3.	Članak 131.a stavak 2. prvi podstavak	
Članak 116. stavak 4.	Članak 131.a stavak 2. drugi i treći podstavak	
Članak 116. stavak 5.	Članak 131.a stavak 2. četvrti i peti podstavak	
Članak 116. stavak 6.	Članak 131.a stavak 2. šesti podstavak	
Članak 116. stavak 7.	Članak 131.a stavak 2. sedmi podstavak	
Članak 116. stavak 8.	Članak 131.a stavak 2. osmi podstavak	
Članak 116. stavak 9.	Članak 131.a stavak 2. deveti podstavak	
Članak 117. stavak 1.	Članak 132. stavak 1. prvi do šesti podstavak	
Članak 117. stavak 2.	Članak 132. stavak 1. sedmi i osmi podstavak	
Članak 117. stavak 3.	Članak 132. stavak 2.	
Članak 117. stavak 4.	Članak 132. stavak 3.	
Članak 118.	Članak 141.	
Članak 119. stavak 1.	Članak 127. stavak 1.	
Članak 119. stavak 2.	Članak 127. stavak 2.	
Članak 119. stavak 3.	Članak 127. stavak 3.	
Članak 120.	Članak 72.a	
Članak 121.	Članak 135.	
Članak 122.	Članak 137.	
Članak 123. stavak 1.	Članak 138. stavak 1.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 123. stavak 2.	Članak 138. stavak 2. prvi podstavak	
Članak 124.	Članak 139.	
Članak 125.	Članak 140.	Članak 2.
Članak 126.	Članak 142.	
Članak 127.	Članak 143.	
Članak 128.		
Članak 129.		
Članak 130.		
Članak 131.		
Članak 132.		
Članak 133.		
Članak 134.		
Članak 135.		
Članak 136.		
Članak 137.		
Članak 138.		
Članak 139.		
Članak 140.		
Članak 141.		
Članak 142.		
Članak 143.	Članak 144.	
Članak 144. stavak 1.	Članak 122.a stavak 9.	
Članak 144. stavak 2.	Članak 69. stavak 4.	
Članak 144. stavak 3.	Članak 70. stavak 4.	
Članak 145.	Članak 150. stavak 1.	
Članak 146.	Članak 150. stavak 1.a	
Članak 147. stavak 1.	Članak 151. stavak 1.	
Članak 147. stavak 2.	Članak 151. stavak 2.	
Članak 148. stavak 1.	Članak 151.a stavak 3.	
Članak 148. stavak 2.	Članak 151.a stavak 1.	
Članak 148. stavak 3.	Članak 151.b	
Članak 148. stavak 4.	Članak 151.a stavak 2.	

▼B

Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ
Članak 148. stavak 5.	Članak 151.c	
Članak 149.		
Članak 150.		
Članak 151.		
Članak 152.	Članak 29.	
Članak 153.	Članak 30.	
Članak 154.	Članak 33.	
Članak 155.	Članak 40.	
Članak 156.	Članak 41.	
Članak 157.	Članak 42.	
Članak 158.	Članak 42.a	
Članak 159.	Članak 43.	
Članak 160.		
Članak 161. stavak 1.	Članak 156. šesti stavak	
Članak 161. stavak 2.	Članak 156. četvrti stavak	
Članak 161. stavak 3.		
Članak 161. stavak 4.		
Članak 161. stavak 5.		
Članak 161. stavak 6.		
Članak 161. stavak 7.		
Članak 161. stavak 8.		
Članak 161. stavak 9.		
Članak 162. stavak 1.		
Članak 162. stavak 2.		
Članak 162. stavak 3.		
Članak 162. stavak 4.	Članak 157. stavak 1. treći podstavak	
Članak 162. stavak 5.		
Članak 162. stavak 6.		
Članak 163.	Članak 158.	
Članak 164.	Članak 159.	
Članak 165.	Članak 160.	
Prilog I.	Prilog I.	